

ערבית של פסח

ואם הוא שבת אומר שליש כבוד :

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם :

אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר

עשה וישבות ביום השביעי מכל מלאכתו אשר

עשה : ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש

אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים

לעשות :

אתה " אלהינו מלך העולם אשר קדשנו

במצותיו וצונו לגמור את ההלל :

הללו עבדי " הללו את שם " : יהי שם "

מבורך מעתה ועד עולם : ממזרח שמש עד

מבואו מהולל שם " : רם על כל גוים " על השמים

כבודו : מי כ"י אלהינו המגביה לשבת : המשפיל

לראות בשמים ובארץ : מקימי מעפר דל מאשפות

ירים אביון : להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו : מושיבי

עקרת הבית אם הבנים שמחה הללויה :

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לנעז :

היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו :

הים ראה ויגוס הירדן יסוב לאחור : ההרים וקרו

באילים גבעות כבני צאן : מה לך הים כי תגוס הירדן

תסוב לאחור : ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני

צאן : מלפני ארון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב :

ההפכי

ההפכי הצור אגם מים חלמיש למעינו מים :

לא לנו " לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך על

אמתך : למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם

ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה : עזביהם כסף

וזהב מעשה ידי אדם : פה להסולא ידברו עינים

להסולא יראו : אזנים להסולא ישמעו אף להסולא

ידחוק : ידיהם ולא ימי שון רגליהם ולא יהלכו לא יהגו

בגרונם : כמוהם יהיו עושיהם כל אשר בוטח בהם :

ישראל בטח ב"י עזרם ומגנם הוא : בית אהרן בטחו ב"י

עזרם ומגנם הוא : יראי " בטחו ב"י עזרם ומגנם הוא :

" זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את בית

אהרן : יברך יראי " הקטנים עם הגדולים :

יוסף " עליכם עליכם ועל בניכם : ברוכים אתם ל"י

עושה שמים וארץ : השמים שמים ל"י והארץ נתן

לבני אדם : לא המתים יהללו יה ולא כל יורדי

דומה : ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה :

אהבתי כי ישמע " את קולי תחנוני : כי הטה

אזנו לי ובימי אקרא : אפפוני חבלי מות

ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא : ובשם "

אקרא אנא " מלטה נפשי : חנון " וצדיק ואלהינו

מרחם : שמר פתאים " דלותי ולי יהושיע : שובי

נפשי למנוחכי כי " גמל עליכי : כי חלצת נפשי

ערבית ליל פסח

כמות את עיני מן דמעה את רגלי מדחי : אתה לך
 לפני " בארצות החיים : האמנתי כי אדבר אני

ענתי מאד : אני אמרתי בחפזי כל האדם כוזב :
 מה אשיב ל" כל תגמולוהי עלי : כוס ישועות

אשא ובשם " אקרא : נדרי ליהוה אשלם
 נגדה נא לכל עמו : יקר בעיני " המותה לחסדיו :

אנני " כי אני עבדך אני עבדך בן אמתך פתחת
 למוסרי : לך אזבח זבח תודה ובשם " אקרא :

נדרי ל" אשלם נגדה נא לכל עמו : בחצרות בית
 " בתוככי ירושלם הללויה :

הללו את " כל גוים שבחוהו כל האמים כי נבר
 עלינו חסדו ואמת " לעולם הללויה :

הודו ל" כי טוב
 כי לעולם חסדו :

יאמר נא ישראל
 כי לעולם חסדו :

יאמרו נא בית אהרן
 כי לעולם חסדו :

יאמרו נא יראי "
 כי לעולם חסדו :

מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה : " לי לא
 אירא מה יעשה לי אדם : " לי בעוזרי ואני

אראה בשונאי : טוב לחסות ב" מבטוח באדם :
 טוב לחסות ב" מבטוח בנדיבים : כל גוים סבבוני
 בשם " כי אמילם : סבוני גם סבבוני בשם " כי
 אמילם : סבוני כדבורים דועכו כאשר קוצים
 בשם

בשם" כי אמילם : דחה דחיתני לנפול ווי עורני :
 עיו ומרת יהויה לו לישועה : קול רנה וישועה
 באהלי צדיקים : ימין" עושה חיל ימין" רוממה
 ימין" עושה חיל : לא אמות כי אחיה ואספר
 מעשי יה : יסוד יסרני יה ולמות לא נתנני : פתחו
 לי שערי צדק אבא בם אודה יה : זה השער ל" צדיקים
 יבאו בו : אודך כי עניתני ותהי לי לישועה : אכן מאסו
 הבונים היתה לראש פנה : מאת" היתה זאת היא
 נפלאות בעינינו : זה היום עשה" נגילה ונשמחה בו :
 אנא" הושיעה נא : אנא" הצליחה נא :

ברוך הבא בשם" ברכנוכם מבית" : אל" ויאך
 לנו אסרו חג בעבותים עד קרנות המזבח :
 אלי אתה ואודך אלהי ארוממך : הודו ל" כי טוב כי
 לעולם חסדו : יהל לוך" אהינו כל מעשיך וחסדיך
 וצדיקים עושי רצונך ועמך בית ישראל כלם ברנה
 וזרו ויברכו וישבחו ויפארו את שם כבודך כי לך
 טוב להודות ולשמך נעים לומר ומעולם ועד
 עולם אתה אל ברוך אתה" מלך מהולל
 בתשבות אמן :

קדיש מתקבל :

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לוטו :
 היתה יהודה לקדשן ישראל ממשלותיו :
 הים

עֲרֵבִית שֶׁל פֶּסַח

הִים רֵאָה וַיִּנּוֹס הִירְדֵן יִסּוֹב לְאַחֹר : הַהָרִים רִקְדוּ
כְּאֵילִים גִּבְעוֹת כְּבָנֵי צֹאן : מִה לֶךְ הִים כִּי תִנוֹס
הִירְדֵן תִּסּוֹב לְאַחֹר : הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים
גִּבְעוֹת כְּבָנֵי צֹאן : מִלְּפָנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי אֶרֶץ
מִלְּפָנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב : הַהוֹפְכֵי הַצּוֹר אֲגַם מִים
חֲלֵמֵי שֶׁלֹּמְעֵינוּ מִים :

עֲלֵינוּ לְשִׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל ^{קִדִּישׁ} לְתַח גְּדוּלָה לְיוֹצֵר
בְּרֵאשִׁית : שְׁלֵא עֲשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת
וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲרָמָה : שְׁלֵא שָׁם חִלְקֵנוּ
כֶּהֱם וְגוֹרְלֵנוּ כְּכָל הַמוֹנָם :

וַאֲנַחְנוּ מִשְׁתַּחֲוִים לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִים הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא : שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ
וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְשׁוֹכֵנֵת עִוּוֹ בְּגִבְרֵי
מְרוֹמִים : הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֵין עוֹד אַחֵר : אִמַּת
מַלְכֵנוּ וְאַפְסֵ זוּלָתוֹ : כִּכְתוּב בְּתוֹרָתוֹ וַיִּדְעַת הַיּוֹם
וְהִשְׁבוֹת אֵל לַבָּבֶךְ כִּי הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם
מִמַּעַל וְעַל הָאֶרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד :

יְגַדֵּל אֱלֹהִים חַי וְשֹׁתֵב וְשִׁתְּבַח נִמְצָא וְאֵין עֵת אֶל
מִצִּיאוֹתוֹ : אַחַד וְאֵין יַחֲד כִּיחֻדוֹ נִעְלָם
וְאֵין סוּף לְאַחֲרוֹתוֹ : אֵין לוֹ דְמוּת הַגּוֹף וְאֵינוּ גוֹף
לֹא נִעְרוֹךְ אֵלָיו קְדוּשָׁתוֹ : קְדָמוֹן לְכָל דְבַר אֲשֶׁר
נִבְרָא

ערבית של פסח

קנא

נבוא ראשון ואין ראשית לראשיתו : הנו אדון
 עולם וכל נוצר יודה גדלתו ומלכותו : שפע נבואתו
 נתנה אל אנשי סגולתו ותפארתו : לא קם בישראל
 כמשה עוד נביא ומביט חמונתו : תורת אמת נתן
 לעמו אל על יד נביאו נאמן ביתו :

לא יחליף האל ולא ימיר דתו לעולמים לזולתו :

צופה ויודע סתרינו מביט לסוף דבר בקדמותו :

גומל לאיש הסדר כמפעלו : נותן לרשע רע כרשעתו :

ישלח לקץ ימים משיחנו לפדות מחבי קץ ישועתו :

מתים יהיה אל ברוב חסדו : ברוך עדי עד שם

תהלתו : אלה שלש עשרה הם עיקרים : יסוד

תורת משה ונבואתו :

סימן לסדר של פסח

קדש ורחץ כרפס יחץ מגיד רחצה : מוציא

מצה : כרור כורך שלחן עורך : צפון

ברך הלל גרצה :

קידוש של פסח

מברך מרנן ברוך אתה " אמה בורא פרי הגפן :

ברוך אתה " אלהינו מלך העולם אשר בחר

בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו ותתן

לנו " אלהינו באהבה מועדים לשמחה חגים ומנים

לששון

קדוש של פסח

לששון את יום חג המצת הזה את יום טוב מקרא קדש
הזה זמן הירותנו באהבה מקרא קדש זכר ליציאת
מצרים כי בנו בחרת ואתנו קדשת מכל העמים ומועד
קדשך בשמחה ובששון הנחלתנו ברוך אתה יי מקרא
ישראל והזמנים :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו
והגיענו לזמן הזה :

אי שי קאיסירי פסח אין שבת רדאן :

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם : ויכל אלהים
ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבות
ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה : ויברך
אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת
מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות :

סבדי מרנן באי אלהינו מלך העולם בורא פרי
האפן : באי אלהינו מלך העולם אשר

בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו
ותתן לנו יי אלהינו באהבה שבתות למנוחה ומועדים
לשמחה חגים חמנים לששון ארת יום המנוח הזה
ואת יום חג המצות הזה את יום טוב מקרא קדש
הזה זמן הירותנו באהבה מקרא קדש זכר ליציאת
מצרים כי בנו בחרת ואתנו קדשת מכל העמים
ושבתות ומועדי קדשך באהבה וברצון בשמחה
(ובששון)

קדוש של פסח

קנב

ובששון הנחלתנו ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל והזמנים :

אוי קאיסיירי שאלינו שבת דיראן :

סבר מרתן ברוך אתה יי אמה בורא פרי הגפן :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם

אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו

במצותיו ותתן לנו יי אלהינו באהבה מועדים

לשמחה חגים וזמנים לששון ארת יום חג המצות

הזה יום טוב מקרא קדש הזה זמן חירותנו באהבה

מקרא קדש זכר ליציאת מצרים כי בנו בחרת ואחנו

קדשת מכל העמים ומועדי קדשך בשמחה ובששון

הנחלתנו ברוך אתה יי מקדש ישראל והזמנים :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מאורי

האש : ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם

המבדיל בין קדש לחול ובין אור לחושך ובין ישראל

לעמים ובין יום השביעי לששת ימי המעשה בין

קדושת שבת לקדושת יום טוב הבדלת ואת יום

השביעי מששת ימי המעשה הקדשת והבדלת

והקדשת את עמך ישראל בקדושתך ברוך אתה

יי המבדיל בין קדש לקדש :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו

והגיענו לזמן הזה :

קדוש של פסח

אֵי בִּיבְרָאן קִאֲדָה אֹנֹנִי שׁוֹ בְּאִזּוֹ רִישׁ קוֹבְרֵי אֲדוּשׁ
אֵי לֹאבֵּאֲרָאן לֹאשׁ מֵאֲנֹשׁ אֵי נוֹ דִּירָאן נְטִילַת
יָדַיִם אֵי טוֹמֵאֲרָה דִּיל אַפִּיז אֵי אֵינְטֵינִירָה אֵינִיל
וַיִּנְאָגְרִי אֵי דִירָה בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
בוֹרֵא פְרִי הָאָרֶמֶה: אֵי קוֹמִירָה אֵי דִאֲרָה אֵה
טוֹדוֹשׁ אֵי טוֹמֵאֲרָה טְרִישׁ מִצוֹת אֵי פְרִטִירָה לֵהֲדִי
אֵין מִידִּו פּוֹר מִידִּו אֵי דִאֲרָה אֵה אֹנֹנִי דִי לֹשׁ דִּילָה
מִיזָה אֵי פּוֹרְנָה לֵה מִידִּיא אֵינְטְרִי לֵשׁ דּוֹשׁ אֵי
לֵה אֹטְרָה מִידִּיא פּוֹרְנָה שׁוֹן לֹשׁ מֵאֲנִי לִישׁ פֹּאֲרָה
אַפִּיקוֹמֵן: אֵי אֵינְגִירָאן לֹשׁ בְּאִזּוֹשׁ אֵי טוֹמֵאֲרָה אֵין
שׁוֹ מֵאֲנוֹ אֵיל פְּלֵאטוֹדִי לֵה מִצָּה אֵי דִירָאן:

הָא לַחֲמַא עֲנִיא דִי אֲכָלוּ אֲבָהֵתְנָא בֵּארְעָא
דְּמִצְרַיִם: כָּל דְּכַפֵּין יִתִּי וַיִּכּוֹל כָּל דְּעִרְךָ
יִתִּי וַיִּפְסַח: הַשְּׁתֵּא הַכֹּא לְשָׁנָה הַבֹּאֵה בֵּארְעָא
דִּישְׂרָאֵל: הַשְּׁתֵּא הַכֹּא עֲבָדִי לְשָׁנָה הַבֹּאֵה בֵּארְעָא
דִּישְׂרָאֵל בְּנֵי חוֹרִין:

אֵי טִירֵאֲרָאן דִּי אֵילִיא אֵיל פְּלֵאטוֹדִי לֹאשׁ מִצְוֹת אֵי
דִירָאן:

מָה נִשְׁתַּנָּה הַלֵּילָה הַזֶּה מִכָּל הַלֵּילוֹת שְׁבַכְר
הַלֵּילוֹת אֵין אֲנֹנוּ מִטְּבִלִין אֲפִילוּ פְעַם אַחַח
וְהַלֵּילָה הַזֶּה שְׁתֵּי פְעָמִים: שְׁבַכְר הַלֵּילוֹת אֲנֹנוּ
אוֹכְלִין חֶמֶץ אוֹ מִצָּה וְהַלֵּילָה הַזֶּה כָּלוּ מִצָּה:
שְׁבַכְר

הגדה של פסח

קנג

שֶׁבַכַל הַלֵּילוֹת אָנּוּ אוֹכְלִין שָׂאֵר יְרַקוֹת * וְהַלֵּילָה
זֶה מְרוֹר : שֶׁבַכַל הַלֵּילוֹת אָנּוּ אוֹכְלִין וְשׁוֹתִין בֵּין

יּוֹשְׁבֵין וּבֵין מְסַבֵּין וְהַלֵּילָה זֶה כָּלָנוּ מְסוּבִין :
אִי טוֹר נֶאֱרָאן אֵל פְּלֹאטוֹ אִי דִירָאן :

עֲבָדִים הָיִינוּ לַפְּרַעַה בְּמִצְרַיִם * וַיּוֹצֵאנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
מִשָּׁם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזוֹרֵעַ נְטוּיָה : וְאֵלֵינוּ לֹא

הוֹצִיא הַקֶּבֶה אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם * עַדִּין אָנּוּ *
וּבְנֵינוּ וּבְנֵי בְנֵינוּ * מְשׁוּעָבָדִים הָיִינוּ לַפְּרַעַה בְּמִצְרַיִם *
וְאִפְּלוּ כָּלָנוּ חֲכָמִים * כָּלָנוּ נְבוֹנִים * כָּלָנוּ יוֹדְעִים אֶת

הַתּוֹרָה * מִצְוָה עָלֵינוּ לְסַפֵּר בִּיצֵאת מִצְרַיִם : וְכָל
הַמְּרַבֵּה לְסַפֵּר בִּיצֵאת מִצְרַיִם הֵרִי זֶה מְשׁוּבָח :

מַעֲשֵׂה בְּרַבֵּי אֱלֵעָזָר * וּרְבֵי יְהוֹשֻׁעַ * וּרְבֵי אֱלֵעָזָר
בֶּן עֲזַרְיָה * וּרְבֵי עֲקִיבָא * וּרְבֵי טַרְפוֹן : שְׁהָיוּ

מְסַבֵּין בְּבֵנֵי בְרַק * וְהָיוּ מְסַפְּרִין בִּיצֵאת מִצְרַיִם * כָּל
אוֹתוֹ הַלֵּילָה : עַד שֶׁבָּאוּ תַלְמִידֵיהֶם * וְאָמְרוּ לָהֶם

רְבוֹתֵינוּ * הֲגִיעַ זְמַן קְרִית שְׁמַע שֶׁל שְׁחִרְיָת : אָמַר הַבֵּי
אֱלֵעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה * הֵרִי אֲנִי כֶּכֶן * שְׁבַעִים שָׁנָה * וְלֹא

זָכִיתִי שֶׁתֵּאמַר יְצִאת מִצְרַיִם בַּלֵּילוֹת עַד שֶׁדַּרְשָׁה בֶּן
זוֹמָא שְׁנָאמַר * לְמַעַן תִּזְכּוֹר אֶת יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ

מִצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ : יְמֵי חַיֶּיךָ הַיָּמִים * כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ
הַלֵּילוֹת : וְחֲכָמִים אוֹמְרִים * יְמֵי חַיֶּיךָ הָעוֹלָם הַזֶּה *
כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ לְהַבִּיא לִימּוֹת הַמָּשִׁיחַ : בְּרוּךְ הַמָּקוֹם

הגדה של פסח

שנתן תורה לישראל ברוך הוא : כנגד ארבעה בני
דברה תורה אחד חכם ואחד רשע ואחד תם
ואחד שאינו יודע לשאל : חכם מה הוא אומר מה
העדות והחקים והמשפטים אשר צוה "אלהינו
אתכם : אף אתה אמור לו כהלכות הפסח אין
מפטירין אחר הפסח אפיקומן : רשע מה הוא אומר
מה העבודה הזאת לכם לכס וללא לו ולפי שהוציא
את עצמו מן הכלל כפר בעיקר : אף אתה הקהה
את שניו ואמור לו בעבור זה עשה " לי בצאתי
ממצרים : לולא לו ואלו היה שם לא היה נגאל :
תם מה הוא אומר מה זאת ואמרת אליו בחוק
יד הוציאנו " ממצרים מבית עבדים : ושאינו יודע
לשאל את פתח לו שנאמר והגדת לבנך ביום ההוא
לאמר בעבור זה עשה " לי בצאתי ממצרים : יכול
מראש חדש תלמוד לומר ביום ההוא : אי ביום
ההוא יכול מבעוד יום תלמוד לומר בעבור זה
בעבור זה לא אמרתי אלא בשעה שמצרה ומרור
מונחים לפניך : מתחלה עובדי עבודה זרה היו
אבותינו ועכשיו קרבנו המקום לעבודתו שנאמר
ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר "אלהי ישראל
בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי אברהם
ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים : ואקח את אביכם
את

הגדה של פסח

אֶת אֲבֹרֹתָם מֵעֶבֶד הַנְּהַר וְאוֹלֶךְ אוֹתוֹ בְּכָל אֶרֶץ כְּנָעַן
 וְאַרְבֵּה אֶת זֶרְעוֹ וְאַתָּן לוֹ אֶת יְצִחָק : וְאַתָּן לְיִצְחָק אֶת
 יַעֲקֹב וְאֶת עֵשָׂו וְאַתָּן לְעֵשָׂו אֶת הַר שֵׁעִיר לְרֵשֶׁת אוֹתוֹ
 וְיַעֲקֹב וּבְנָיו יָרְדוּ מִצְרַיִם : בְּרוּךְ שׁוֹמֵר הַבְּטָחוֹתָיו
 לְיִשְׂרָאֵל • בְּרוּךְ הוּא • שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַחֲשֵׁב
 אֶת הַקִּץ • לַעֲשׂוֹת מַה שְּׂאֵמַר לְאַבְרָהָם אֲבִינוּ בֵּין
 הַבְּחָרִים שְׁנֵאמַר • וַיֹּאמֶר לְאַבְרָהָם יְדוּעַ תִּדְעַ כִּי גֵר
 יִהְיֶה זֶרְעֲךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וְעִבְדוּם וְעֵנּוּ אוֹתָם אַרְבַּע
 מֵאוֹת שָׁנָה וְגַם אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ הֵן אֲנִי וְאַחֵרֵי
 כֵן יֵצְאוּ בְּרִכּוּשׁ גָּדוֹל : הִיא שְׁעֵמֶדָה לְאַבּוֹתֵינוּ
 וְלָנוּ • שְׁלֹא אֶחָד בְּלִבָּד עָמַד עָלֵינוּ • אֲלֵא שְׁבָכַל הוֹר
 וְדוֹר עוֹמְדִים עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא •
 מְצִילֵנוּ מִיָּדָם : יֵצֵא וְלִמַּד מַה בִּקֵּשׁ לְבֵן הָאֲרָמִי •
 לַעֲשׂוֹת לְיַעֲקֹב אֲבִינוּ • שְׁפָרְעָה לֹא גֹזֵר אֱלֹהֵי עַל
 הַזְּכָרִים • וְלְבֵן בִּקֵּשׁ לְעַקּוֹר אֶת הַכֹּל שְׁנֵאמַר אֲרָמִי
 אָבִי וַיֵּרֶד מִצְרַיִם וַיִּגַּר שָׁם בְּמֵתִי מֵעַט וַיְהִי שֵׁם
 לְגוֹי גָּדוֹל עֲצוּם וְרַב : וַיֵּרֶד מִצְרַיִם אֲנוּס עַל פִּי הַדְּבָרִי
 וַיִּגַּר שָׁם • מִלֵּמַד שְׁלֹא יֵרֶד לְהַשְׁתַּקֵּעַ • אֲלֵא לְגוֹר שֵׁם
 שְׁנֵאמַר • וַיֹּאמְרוּ אֵל פִּרְעֹה לְגוֹר בְּאֶרֶץ בְּאֵנוּ כִּי אֵין
 מִרְעָה לְצֹאֵן אֲשֶׁר לְעַבְדֶּיךָ כִּי כִבְדַרְעֵב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
 וְעַתָּה יֵשְׁבוּ נָא עַבְדֶּיךָ בְּאֶרֶץ גִּשְׁן : בְּמֵתִי מֵעַט כְּמוֹ
 שְׁנֵאמַר בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יָרְדוּ אֲבוֹתֶיךָ מִצְרַיִם וְעַתָּה

הגדה של פסח

שמך "אלהיך ככוכבי השמים לרוב : ויהי שם
 לגוי גדול מלמד שהיו ישראל מצוינין שם לגוי
 גדול ועצום כמו שנאמר ובני ישראל פרו ושרצו
 וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אותם : ורב
 כמו שנאמר רבבה כצמח השדה נתתיך ותרכי
 ותגדלי ותבאי בערי עדים שדים נכוננו ושעריך צמח
 ואת ערום ועריה : וירעו אותנו המצרים ויענונו
 ויתנו עלינו עבודה קשה : וירעו אותנו המצרים
 כמו שנאמר הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי
 תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם
 בנו ועלה מן הארץ : ויענונו כמו שנאמר וישמו
 עליו שרי מסיים למען ענותו בסבלותם ויבן ערי
 מסכנות לפרעה את פתוס ואת רעמסס : ויתנו עלינו
 עבודה קשה כמו שנאמר ויעבדו מצרים את בני
 ישראל בפרך : ונצעק אל "אלהי אבותינו וישמע
 "את קולנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו :
 ונצעק אל "אלהי אבותינו כמו שנאמר וירי בימים
 הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן
 העבודה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן
 העבודה : וישמע "את קולנו כמה שנאמר
 וישמע אלהים את נאקתם ויזכור אלהים את בריתו את
 אברהם את יצחק ואת יעקב : וירא את ענינו וזו
 פרישות

פרישות דרך ארץ כמו שנאמר וירא אלהים ארת בני
 ישראל וידע אלהים: ואת עמלנו אלו הבנים כמו

שנאמר כל הבן הילוד היארה תשליכהו וכל חברת
 תחיון: ואת לחצנו זה הרהק כמו שנאמר וגם ראיתי

את הלחץ אשר מצרים לוחצים אתם: ויציאנו
 ממצרים ביד חזקה ובזרוע נטויה ובמורא גדול

ובאתות ובמופתים: ויציאנו ממצרים לא על ידי
 מלאך ולא על ידי שרף ולא על ידי שליח לא הקפנה

בכבודו ובעצמו שנאמר ועברתי בארץ מצרים
 בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם

ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני:
 ועברתי בארץ מצרים אני ולא מלאך והכיתי כל

בכור אני ולא שרף ובכל אלהי מצרים אעשה
 שפטים אני ולא שליח אני אני הוא ולא אחר:

ביד חזקה זו הדבר כמו שנאמר הנהיד הויה
 במקנה אשר בשדה בפוסים בחמרים בגמלים בבקר

ובצאן דבר כבד מאד: ובזרוע נטויה זו החרב כמו
 שנאמר וחרבו שלופה בידו נמויה על יחשלים.

ובמורא גדול זו גלוי שכניה כמו שנאמר או הנפה
 אלהים לבא לקחת לו גוי מקרב גוי במסות באתות

ובמופתים ובמלהמה וביד חזקה ובזרוע נטויה
 ובמוראים גדולים ככל אשר עשה לכם אלהיכם

במצרים לעיניך: ובאתת זה המטה כמו שנאמר
וְאֵת הַמֶּטֶה הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בוֹ אֶת
הָאֵתֶת: ובמופתים זה הדם כמו שנאמר וְנָתַתִּי
מוֹפְתִים בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ דָּם וְאִשׁוֹת מְרוֹת עֵשֶׂן דָּבַר
אַחַר בֵּיד חֲזָקָה שְׁתִּים וּבִזְרוּעַ נְטִיָּה שְׁתִּים וּבִמְרֹא
גְדוֹל שְׁתִּים וּבֵאתֶת שְׁתִּים וּבִמְוֹפְתִים שְׁתִּים: אלו
עשר מכות שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים
במצרים ואלו הן: דם צפרדע כנים ערוב דבר
שחין ברד ארבה חושך מכת בכורות: רבי
יהודה היה נוהג בהן סימנין דצד ערש באחב:
רבי יוסי הגלילי אומר מנין אתה אומר שלקו
המצרים במצרים עשר מכות ועל הים לקו
חמשים מכות: במצרים מהו אומר ויאמרו
החרטמים אל פרעה בצבע אל הים היא
ועל הים מה הוא אומר וירא ישראל את ה' ו
הגדולה אשר עשה ב' במצרים ויראו העם את
ו' אמינו ב' ובמשה עבדו: כמה לקו באצבע
עשר מכות אומר מעתה במצרים לקו עשר מכות
ועל הים לקו חמשים מכות: רבי אליעזר אומר
מנין שכל מכה ומכה שהביא הקב"ה על המצרים
במצרים היתה של ארבע מכות שנאמר ישלח בם
חרון אפו עברה וועם וצרה משלחת מלאכי רעים:
עברה

הגדה של פסח

קנו

עברה אחת וזעם שתיים צרה שלש משלחת
 מלאכי רעים ארבע אמור מעתה במצרים לקו
 ארבעים מכות ועל הים לקו מאתיים מכות רבי
 עקיבא אומר מנין שכל מכה ומכה עשה ביא
 הקבה על המצרים במצרים היתה של חמש מכות
 שנאמר ישלח בם חרון אפו עברה וזעם וצרה
 משלחת מלאכי רעים חרון אפו אחת עברה
 שתיים וזעם שלש וצרה ארבע משלחת מלאכי
 רעים חמש אמור מעתה במצרים לקו חמשים
 מכות ועל הים לקו מאתיים וחמשים מכות

כמה מעלות טובות למקום עלינו :

	הוציאנו ממצרים	אלו
דיינו	עשה בהם שפטים	ולא
	עשה בהם שפטים	אלו
דיינו	עשה באלהיהם	ולא
	עשה באלהיהם	אלו
דיינו	הרג בכוריהם	ולא
	הרג בכוריהם	אלו
דיינו	נתן לנו את ממונם	ולא
	נתן לנו את ממונם	אלו
דיינו	קרע לנו את הים	ולא
	קרע לנו את הים	אלו

הגדה של פסח

דיינו	העבירנו בתוכו פחרכה	ולא
	העבירנו בתוכו בהרבה	אלו
דיינו	שקע צרינו בתוכו	ולא
	שקע צרינו בתוכו	אלו
דיינו	ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה	ולא
	ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה	אלו
דיינו	האכילנו את המן	ולא
	האכילנו את המן	אלו
דיינו	נתן לנו את השבת	ולא
	נתן לנו את השבת	אלו
דיינו	קרבנו לפני הר סיני	ולא
	קרבנו לפני הר סיני	אלו
דיינו	נתן לנו את התורה	ולא
	נתן לנו את התורה	אלו
דיינו	הכניסנו לארץ ישראל	ולא
	הכניסנו לארץ ישראל	אלו
דיינו	בנה לנו בית המקדש	ולא
	על אחת כמה וכמה טובה כפולה מכופלת למקום עלינו הוציאנו ממצרים עשה בהם שפטים עשה באלהיהם הרג בכוריהם נתן לנו את כמונם קרע לנו את הים העבירנו בתוכו בהרבה שקע צרינו בתוכו ספק צרכנו במדבר ארבעים	

ארבעים שנה • האכילנו את המן • נתן לנו את
 השבת • קרבנו לפני ה' סני • נתן לנו את התורה •
 הכניסנו לארץ ישראל • ובנה לנו בית הכבוד
 לכפר על כל עונותינו :

ובן גמלי אל היה אומר • כל מי שלא אמר שלשה
 דברים אלו בפסח • לא יצא ידי חובתו ואלו
 הן : פסח • מצה ומרור :

פסח שהיו אבותינו אוכלין בזמן שבית המקדש
 קיים • על שום מה • על שום שפסח המקום
 על בתי אבותינו במצרים שנאמר ואמרתם זבח פסח
 הוא לי אשר פסח על בני ישראל במצרים בנגפו
 את מצרים • ואת בתינו הצילו ויקוד העסו שתהוה :
 אי טומארה לה מצה אין שו מאנו אי רירה :

מצה זו שאנו אוכלין על שום מה • על שום
 שלא הספיק בצקם של אבותינו להחמיץ
 עד שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך
 הוא וגאלם מיד • שנאמר • ויאפו את הבצק אשר
 הוציאו ממצרים ענות מצות כי לא חמץ כי גורשו
 ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם :
 אי טומארה איל מרור אין שו מאנו אי רירה :

מרור זה שאנו אוכלין • על שום מה • על שום
 שמררו המצרים את חיי אבותינו במצרים •
 שנאמר

הגדה של פסח

שנאמר וימררו את חייהם בעבודה קשה בחומר
ובלבנים ובכל עבודה בשדה את כל עבודתם אשר
עבדו בהם בפרך: בכל דור ודור חייב אדם להראות
את עצמו כאלו הוא יצא ממצרים שנאמר והגדת
לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה לי כצאתי
מצרים: שלא את אבותינו בלבד גאל הקדוש
ברוך הוא אלא אף אותנו גאל עמהם שנאמר ואותנו
הוציא משם למען הביא אותנו לתת לנו את הארץ
אשר נשבע לאבותינו:

אי לי ואנטארה איל ואשו קון שו מאנו אי דידה:
לפיכך אנחנו חייבין להודות להלל לשבח
לפאר לרומם להדר ולקלס למי
שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים האלו:
הוציאנו מעבודת לחירות ומשעבוד לגאולה ומיגון
לשמחה ומאכל ליום טוב ומאפלה לאור גדול
ונאמר לפניו הללויה:

הללויה הללו עבדיי הללו את שם יי: יהי שם
"מבורך מעתה ועד עולם: ממורח
שמש עד מבוא מהולל שם": רם על כל גוים על
השמים כבודו: מי כיי אלהינו המגביהי לשבת:
המשפילי לראות בשמים ובארץ: מקימי מעפורי
מאשפות ירים אביון: להושיבי עם גרבים עם נרבי
עמו

עמו : מוֹשִׁיבֵי עֵקֶרֶת הַבַּיִת אִם הַבְּנִים שִׂמְחָה הַלְלוּהָ :
 בַּצֵּאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לוֹעֵז :
 הִיטָה יְהוּדָה לְקִדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִמְּשֻׁלוֹתָיו :
 הֵיטָרָא וַיְנַס הַיַּרְדֵּן יָסוּב לְאַחֹר : הַהַרִים רָקְדוּ
 כְּאֵילִים גִּבְעוֹת כְּבְנֵי צֹאן : מַה לָּךְ הֵיטָרָא כִּי תְנוּס הַיַּרְדֵּן
 תִּסּוּב לְאַחֹר : הַהַרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים גִּבְעוֹת כְּבְנֵי
 צֹאן : מִלְּפָנֵי אֲדוֹן הוֹלֵי אֶרֶץ מִלְּפָנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב :
 הַהֶפְכִי הַצּוּר אַגַּם מִיַּם חֲלֹמֵשׁ לִמְעֵינוּ מִיַּם :
 בְּרוּךְ אַתָּה " אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם " אֲשֶׁר גָּאֲלָנוּ
 וְגָאֵל אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם וְהַגִּיעֵנוּ אֶל הַלֵּלָה
 הַזֶּה לֶאֱכֹל בּוֹ מִצֵּה וּמִרֹר : כֵּן " אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ " יִגִּיעֵנוּ לְמוֹעֲדִים וְלִרְגָלִים אַחֲרִים הַבָּאִים
 לְקִרְאָתָנוּ לְשָׁלוֹם : שִׂמְחֵם כְּבְנֵי עֵירָךְ וְשִׂשִׁים
 בְּעִבּוֹרְחֶךָ : וְנֹאכַל שֵׁם מִן הַזִּבְחִים וּמִן הַפִּסְחִים
 אֲשֶׁר יִגִּיעַ דָּמָם עַל קִיר מִזְבִּיחֶךָ לְרִצּוֹן וְנוֹדָה לָּךְ שִׁיר
 חֲדָשׁ עַל גְּאֻלְתָּנוּ וְעַל פְּדוּת נַפְשָׁנוּ : בְּרוּךְ אַתָּה " אֱלֹהֵינוּ
 גָּאֵל יִשְׂרָאֵל :

אֵי בִּירְאֵן קְדָה אֹנֵנוּ שׁוֹ בְּאִשׁוֹ אֵרִי שְׁקוּבְרָא דֹּשׁ
 אֵי לְבִאֲרָאן לֶשׁ מֵאֲנֵשׁ אֵי דִירָאן עַל גְּטִילַת
 דִּים : אֵי טִמְרָה לֶה מִצֵּה דִי אֲרִיבָה אֵי לֶה פִּרְטִידָה
 אֵי פִּרְטִידָה רִילָה שְׁאֲנָה אֵי רִיגָה בְּאֵי אִמָּה הַמוֹצִיא
 לְחֶס מִן הָאָרֶץ : אֵי נוֹן קוֹמָה אֵי פִּרְטָה דִי לֶה פִּרְטִידָה

הגדה של פסח

אֵי דִּיגָה • בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם • אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו • וְצִוָּנוּ עַל אֲכִילַת מַצָּה : אֵי קוּמָה
 טוֹרוּ גִּוְטוּ • הַמוֹצֵא אֵי מַצָּה אֲרִי שְׂקוּבַד אֲדוּשׁ :
 אֵי טוֹמְרָה דִּי לָהּ לִיקוּגָה • אֵי אֵינְטִינִירָה אֵינִיל
 חֲרוֹסֶת אֵי דִירָה • בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם • אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו • וְצִוָּנוּ עַל אֲכִילַת
 מַרֹר : אֵי קוּמָה • אֵי דִי אַה טוֹדוּשׁ : אֵי
 טוֹמְאָרָה לָהּ מַצָּה דִּי אַבְאֵנוּ קִי אִישְׁטָה שְׁאָנָה • אֵי
 דִּי לָהּ לִיקוּגָה • אֵי דִי לֶשׁ וִירְדוּרָאשׁ • אֵי אֵינְטִינִירָה
 אֵינִיל חֲרוֹסֶת • אֵי דִיגָה • זְכַר לְמִקְדָּשׁ כְּהִלֵּל הַזֶּקֶן אֵי
 קוּמָה אֲרִי שְׂקוּבַד אֲדוּשׁ • אֵי דִי אֲטוֹדוּשׁ : אֵי סִנְאָרָן
 אֵי טוֹמְאָרָה לָהּ מַצָּה קִי פּוּזוּ שׁוֹן לֹשׁ מֵאֲנִי לֶשׁ
 אֵי דִירָה אֲקֵאֲדָרָה אֹנִי קוּאָנְטוּ אֹנִי אֵיטְנָה • אֵי
 קוּמִירָאן אֲרִי שְׂקוּבַד אֲדוּשׁ : אֵי הַנִּיגִירָן לֹשׁ כְּאֲשׁוּשׁ
 דִּי וִינֵי אֵי דִיגָה • בְּרַבַּת מִזוּן :

ויטול ידיו ויברך ברכת המזון אם המסובים שלש יאמר המברך • ככרך שאכלנו
 משלנו • ועוכין המסובין • ככרך שאכלנו משלנו ובטובנו הגדול
 קיינו • ואם המסובין עשרה או יותר יאמר המברך ככרך אלהינו שאכלנו
 משלנו • ועוכין המסובין • ככרך אלהינו שאכלנו משלנו ובטובנו הגדול
 קיינו • והמברך יאמר :

בְּרוּךְ הוּא בְּרוּךְ שְׁמוֹ בְּרוּךְ זְכָרוֹ וּבְרוּכָה מִתְנַתּוֹ
 לְעַד עַד וּלְנֶצַח נֶצְחִים : בְּאֵי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם הִזְנֵנוּ וְלֹא מִמַּעַשֵׁינוּ הַמִּפְרָנְסֵנוּ וְלֹא מִצְדָּקוֹתֵינוּ
 הַמַּעֲדִיף

הַמַּעֲרִיף טוֹבוֹ עֲלֵינוּ הֵזֵן אוֹתָנוּ וְאֵת הָעוֹלָם כְּלוֹ כְּטוֹבוֹ
 בְּחֵן בְּחֶסֶד בְּרִיּוֹחַ וּבִרְחֻמִּים נוֹתֵן לֶחֶם לְכָל בֶּשֶׂר כִּי
 לְעוֹלָם חֲסִדוֹ וְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל תָּמִיד לֹא חָסַר לְנוֹא יְחַסֵּר
 לְנוּ מִזֶּזֶן תָּמִיד לְעוֹלָם וְעַד כִּי הוּא זֶן וּמִפְרָנֶם לְכָל
 וְשִׁלְחָנוּ עֲרוּךְ לְכָל וְהִתְקִין מִדֵּיהַּ וּמִזֶּזֶן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו
 אֲשֶׁר בָּרָא בְּרַחְמָיו וּבְרַב חֲסִדוֹ כְּאֹמֵר פּוֹתַח אֶת
 יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן בְּאֵי הֵזֵן אֶת הַכֹּל :

עַל אֲרִצְנוֹ וְעַל נַחֲלַת אֲבוֹתֵינוּ נִגְדָה לְךָ "אֱהִינוּ עַל
 שְׁהַנְחַלְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֲמֵדָה טוֹבָה וְרַחֲבָה
 בְּרִית וְתוֹרָה חַיִּים וּמִזֶּזֶן עַל שְׁהוֹצֵאתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 וּפְרִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים עַל בְּרִיתְךָ שְׁהַתַּמַּת בְּבִשְׂרָנוּ וְעַל
 חֻקֵּי רִצּוֹנְךָ שְׁהוֹדַעְתָּנוּ וְעַל חַיִּים וּמִזֶּזֶן שְׁאֵתָהּ זֶן
 וּמִפְרָנֶם אוֹתָנוּ וְעַל הַכֹּל "אֱהִינוּ אֲנוּ מוֹרִים לְךָ וּמְבַרְכִין
 אֶת שִׁמְךָ כְּאֹמֵר וְאֶכְלֶתָ וּשְׁבַעְתָּ וּבִרְכַת אֶת "אֱהִיךָ
 עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לְךָ בְּרוּךְ אַתָּה "עַל
 הָאָרֶץ וְעַל הַמִּזֶּזֶן :

וּמוֹנִין אֶת הַכּוֹס

דָּחַם "אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַם
 עִירְךָ וְעַל הָרַ צִיּוֹן מְשֻׁבֵן כְּבוֹדְךָ וְעַל הַיְכָלְךָ
 וְעַל מַעֲוֹנֶיךָ וְעַל דְּבִירְךָ וְעַל חֲבִית הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ
 שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלֵינוּ אֲבִינוּ רִזְעֵנוּ זִמְנֵנוּ פְּרָטְנוּ כְּלָפְלֵנוּ
 הַרְוִיחֵנוּ

ברכת המזון של פסח

הַרְוִיחֵנוּ הַרוּחַ לָנוּ מִהֵרָה מְכַל צְרוּתֵינוּ וְאֵל תִּצְרִיכֵנוּ
אֱלֹהֵינוּ לִירֵי מַתְגֹּרֶת בֶּשֶׁר וָדָם וְלֹא לִירֵי הַלְוָאתֶם
שִׁמְתַּנְתֶּם מְעוֹטָה וְחָרַפְתֶּם מְרוּבָה אֵל לִירֵךְ הַמַּלְאָה
וְהַרְחִיבָה הַעֲשִׂירָה וְהַפְתּוּחָה שְׁלֹא נִבְוֶשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה
וְלֹא נִפְלֵם לְעוֹלָם הַבָּא וּמִלְכוּת בֵּית דָּוִד מִשְׁחָךְ
תַּחזִירֵנָה לְמִקּוּמָהּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה יִבְאֵר יִגְיַע יִרְאֶה
וְיִרְצֶה יִשְׁמַע יִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוּרֵנוּ וְזִכְרוֹנוֹ וְזִכְרוֹנוֹ
אֲבוֹתֵינוּ זְכוּרֵי יְרוּשָׁלַם עִירֵךְ וְזִכְרוֹנוֹ מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד
עַבְדְּךָ וְזִכְרוֹנוֹ כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלִּיטָה
לְטוֹבָה לְחַן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים :

ביום המנוח הזה

בְּיוֹם חַג הַסּוּכּוֹת הַזֶּה בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה
לְרַחֵם בּוֹ עֲלֵינוּ וְלַהֲשִׁיעֵנוּ זְכוּרֵנוּ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה
וּפְקֻדָנוּ בּוֹ לְבִרְכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְהַיִּים טוֹבִים בְּדַבַּר
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּנוֹ וְחַמּוּל וְרַחֵם עֲלֵינוּ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ הַנּוֹן וְרַחוּם
אַתָּה : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה בְּרַחֲמָיו יְרוּשָׁלַם

אמן :

בְּחַיֵּינוּ וּבְהַיִּי כָּל קָהָל בֵּית יִשְׂרָאֵל תְּבַנֶּה עִיר צִיּוֹן
בְּרִנָּה וְתִכּוֹן עֲבוֹדַת הַקּוֹדֶשׁ בִּירוּשָׁלַם
וְאֲרַמּוֹן עַל מִשְׁפָּטוֹ יֵשֵׁב בְּקִרְבּוֹ כְּבִרְאשׁוֹנָה בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם תְּתַבְּרֵךְ לְעַד הָאֵל אֲבֵינוּ
מִלְכֵנוּ

מלכנו אדירנו בוראנו גואלנו קדושנו קדוש יעקב
 רוענו רועה ישראל המלך הטוב והמטיב לכל שבכל
 יום ויום הוא מטיב לנו הוא הטוב לנו הוא יטיב לנו
 הוא גומלנו הוא גמלנו הוא יגמלנו לעד חן וחסד
 ורחמים וריוח והצלחה וכל טוב :

הרחמן הוא שתבח על כבודו :

הרחמן הוא שתבח בשמים ובארץ :

הרחמן הוא שתבח בנו לדור דורים :

הרחמן הוא קרן לעמו ידים :

הרחמן הוא יתפאר בנו לנצח נצחים :

הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד ולא בכיוץ בהתר ולא

באיסור בנחת ולא בצער הרחמן הוא יתן שלום בינינו :

הרחמן הוא ילה ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו :

הרחמן הוא יצליח את דרכינו :

הרחמן הוא ישבור עול הכותים מהרה מעל צוארנו :

הרחמן הוא יוליכנו קוממיות לארצנו :

הרחמן הוא ירפאנו רפואה שלימה :

הרחמן הוא יפתח לנו את ידו הרחבה :

הרחמן הוא יברך כל אחד ואחד ממוני בשמו הגדול

כמו שנתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב בכל

ככל כל פן יברך אותנו יחד ברכה שלימה וכן יהי

יצון ונאמר אמן : הרחמן הוא יפרוש עלינו סוכת

ברכת המזון ליל פסח

שלומנו : הרחמן הוא יטע תורתו ואהבתו בלבנו
לבלתי נחטא :

ברכת אורח

הרחמן הוא יחינו
ויזכנו ויקרבנו

הרחמן הוא יברך את
השליח הזה שאכלנו
עליו ויסדר בו כל מעשיו
עולם ויהיה בשולחנו של
אברהם אבינו כל רעב
ממנו יאכל וכל צמא
ממנו ישתה : הרחמן הוא
יברך בעל הבית הזה
ובעל הסעודה הזאת הוא
ובניו ואשתו וכל אשר לו
בבנים שלא ימורנו
ובנכסים שלא יתסולא
יבוש בעולם הזה ורא
יכלם לעולם הבא והיו
נכסיו מוצלחים וקדושים
לעיר ולא ילום שטן
במעשה ידיו ואל ידבק
לפניו שום דבר חטא
והרהור עון מעתה ועד
עולם

לימורת המשיח ולבנין
בית המקדש ולהיי
העולם הבא מגדול
ישועות מלכו ועשה חסד
למשיחו לדוד ולזרעו עד
עולם בפירים רשו ורעבו
ודורשי " לא יחסרו כל
שוב נער היתני גם זקנתי
ולא ראיתי צדיק נעזב
וזרעו מבקש לחם כל
היום חונן ומלוה וזרעו
לברכה מה שאכלנו
יהיה לשבעה ומה
ששתינו יהיה לרפואה
ומה שהורגנו יהיה
לברכה פרכריב ויתן
לפניהם ויאכלו ויותירו
ברבנו " ברוכים אתם
ל"

לוי עושה שמים וארץ : עולם :

ברוך הגבר אשר יבטח ב"י והיה " מבטחו : " עוז

לעמו יתן " יברך את עמו בשלום :

סברי מרנן ברוך אתה " אלהינו מלך העולם

בורא פרי הגפן :

אי בייראין קאדה אוננו שו באזון רישקובדאדוש ' אי

אינגיראין לוש באזושדי וינו אי דיראן :

שפוך חמהך על הגוים אשר לא ידעוך

ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו :

כי אכל את יעקב ואת נהו השמו :

לא לנו " לא לנו כי לשמך תן כבוד על הסדך על

אמתך : למה יאמרו הגוים איהנא אלהיהם

ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה : עצביהם כסף

וזהב מעשה ידי אדם : פה להם ולא ידברו עינים

להם ולא יראו : אזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא

ידחקו : ידיהם ולא ימישון רגליהם ולא יחלכו לא יהנו

גגרונם : כמזהם יהיו עושיהם כל אשר כוננה בהם :

ישראל בטח ב"י עזרם ומגנם הוא : בית אהרן בטחו ב"י

עזרם ומגנם הוא : יראי " בטחו ב"י עזרם ומגנם

הוא :

" זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את בית

אהרן : יברך יראי " הקטנים עם הגדולים :

כא א I 21 יוסף

אחר ברכת המזון של פסח

יוסף "עליכם עליכם ועל בניכם : ברוכים אתם לי
עושה שמים וארץ : השמים שמים לי והארץ נתן
לבני אדם : לא המתים יהללוה ולא כל יורדי
דומה : ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה :
אהבתי כי ישמע " את קולי תחנוני : כי הטח
אזנו לי ובימי אקרא : אפפוני חבלי מות
ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא : ובשם "
אקרא אנא " מלטה נפשי : חנון " וצדיק ואלהינו
מרחם : שמר פתאים " דלותי ולי הושיע : שובי
נפשי למנוחיכי כי " גמל עליכי : כי חלצת נפשי
ממות את עיני מן דמעה את רגלי מדחי : אתהלך
לפני " בארצות החיים : האמנתי כי אדבר אני
עניתי מאד : אני אמרתי בחפזי כל האדם כוזב :
מה אשיב לי כל תגמלוהי עלי : כוס ישועות
אשא ובשם " אקרא : נדרי ליהוה אשלם
נגדה נא לכל עמו : יקר בעיני " הפותה לחסידיו :
אנא " כי אני עבדך אני עבדך בן אמתך פתחת
למוסרי : לך אזבחה זבחה תודה ובשם " אקרא :
נדרי לי אשלם נגדה נא לכל עמו : בחצרות בית
" בתוככי יהי שלם הללויה :

הללו את " כל גוים שבחוהו כל האמים כי גבו
עלינו חסדו ואמת " לעולם הללויה :

אחר ברכת המזון של פסח קמב

הודו ל"י כי טוב
יאמר נא ישראל
יאמרו נא בית אהרן
יאמרו נא יראי"

מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה: "לי לא

אירא מה יעשה לי אדם: "לי בעוזרי ואני

אראה בשונאי: טוב לחסות ב"י מבטוח באדם:

טוב לחסות ב"י מבטוח בנדיבים: כל גוים סכבוני

בשם "כי אמילם: סכוני גם סכבוני בשם "כי

אמילם: סכוני כדבורים דועכו כאשר קוצים

בשם "כי אמילם: דחה דחיתני לנפול ו"י עזרני:

עזי וזמרת יהויה לי לישועה: קול רנה וישועה

באהלי צדיקים: ימין "עושה חיל ימין "רוממה

ימין "עושה חיל: לא אפות כי אחיה ואספר

מעשי יה: יסוד יסרני יה ולמות לא נתנני: פתחו

לי שערי צדק אבא בס אודה יה: זה השער ל"י צדיקים

יבאו בו: אודך כי עניתני ותהי לי לישועה: אכן מאסו

הבוניס היתה לראש פנה: מאת "היתה זאת היא

נפלאות בעינינו: זה היום עשה "נגילה ונשמחה בו:

אנא "הושיעה נא: אנא "הצליחה נא:

ברוך הבא בשם "ברכנוכם מבית "אל "ויאר

לנו אסרו חג בעבותים עד קרנות המזבח:

כא ב 2 21 אלי

אהר ברכת המזון של פסח

אֱלֹהֵי אֲתָהּ וְאוֹדֶךָ אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ : הוֹדוּ לִי כִּי טוֹב כִּי
לְעוֹלָם חֲסִדוֹ : יְהִלְלוּךָ " אֱלֹהֵינוּ כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחַסְדֵיךָ
וְצַדִּיקִים עוֹשֵׂי רִצּוֹנְךָ וְעַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּל־סַבְרָה
יִוְדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ אֶת שֵׁם כְּבוֹדְךָ כִּי לְךָ
טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמֵּךְ גַּעֲמִים לִזְמַר וּמַעֲוֹלָם וְעַד עוֹלָם
אֲתָהּ יְאֵ בְרוּךְ אַתָּה " מֶלֶךְ מְהוֹלֵל בְּתַשְׁבּוּחוֹת אָמֵן :

נאומר הלל גדול וכשמת וקומם כשעמך מלך מהולל כשעמך נלא יאמר
אמן :

אֵי בִּיבִיאַן קְרָה אֹנּוּ שׁוּ בֵּאוּ אֲרֵי שְׁקוּ בְּרֵאדוֹשׁ :
אֵי דִירָה דִּישְׁפּוֹאִישׁ בְּרוּךְ אַתָּה " אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם עַל הַגִּפְּזִין וְעַל פְּרֵי הַגִּפְּזִין וְעַל תְּנוּבַת הַשְּׂדֵה
וְעַל אֶרֶץ חֲמֵדָה טוֹבָה וְרַחֲבָה שְׂרָצִית וְהַנְּחִלָּה
לְאִבוֹתֵינוּ לְאִכּוֹל מִפְּרִיָּהּ וּלְשִׁבּוֹעַ מִטּוֹבָה רַחֵם עַל
עַמְּךָ וְעַל עִירְךָ וְעַל הַיְכָלְךָ וְעַל צִיּוֹן מְשֻׁכָּן כְּבוֹדְךָ
וְשִׁמְחָנוּ " אֱלֹהֵינוּ בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה כִּי אַתָּה
טוֹב וּמְטִיב לְכָל בְּרוּךְ אַתָּה " עַל הָאֶרֶץ וְעַל
הַפִּירוֹת : אֵי נוֹן קוֹמֵן נִי בִּיבֵאֵן טוֹדָה לָהּ נוֹנִי :
פֶּסֶטָה אוֹטְרוּ דִּיאָה אֵל יִנְטֵר סַאֲלָבוּ אַגּוֹאָה :

למחרתו של פסח

זשכימן לבית הכנסת וקולין הזמירות כמו שכתוב בסוכות
עד דכנו נדיקים :

רָנְנוּ צְדִיקִים בַּיְיָ לְיִשְׂרָאֵל נְאוּה תְהִלָּהּ : הוֹדוּ לַיְיָ
 בְּכִנּוֹר בְּנֶבֶל עֶשׂוֹר זָמְרוּ לוֹ : שִׁירוּ לוֹ שִׁיר
 חֲדָשׁ הִטִּיבוּ נַגֵּן בְּתִרְעוּעָה : כִּי יִשֶׁר דְּבַר יְיָ וְכָל מַעֲשָׂהוּ
 בְּאֱמוּנָה : אֱהִיב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְיָ מִלֵּאָה הָאָרֶץ :
 בְּדַבַּר יְיָ שָׁמַיִם נִעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּי כָל צִבְאָם : כּוֹנֵם כִּנּוֹר
 מִי הֵימָּנוּתָן בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת : יִרְאוּ מִי כָל הָאָרֶץ
 מִמֶּנּוּ יִגְוְרוּ כָל יֹשְׁבֵי תֵבֶל : כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא
 צוּה וַיַּעֲמֵד : יְיָ הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הִנֵּי מַחֲשֵׁבוֹת
 עַמִּים : עֲצַת יְיָ לַעֲוֹלָם תִּעֲמַד מַחֲשֵׁבוֹת לְבוֹ לְדוֹר
 וָדוֹר : אֲשֶׁר־הִגִּי־אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֵינוּ הָעַם בָּחַר לְנַחֲלָתָהּ
 לוֹ : מִשְׁמַיִם הִבִּיט יְיָ רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם :
 מִמֶּכּוֹן שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֵל כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ : דִּוְצַר
 יַחַד לִבָּם הִמְבִּיךְ אֵל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם : אֵינן הַמֶּלֶךְ נוֹשֵׁעַ
 בְּרַב חֵיל גְּבוּרָה לֹא יִנָּצַל בְּרַב כַּח : שֶׁקֶר הַסּוֹס
 לַתְּשׁוּעָה וּבְרוּב חֵילוֹ לֹא יִמְלֹט : הִנֵּה עֵינַי אֵל יְרֵאוּ
 לְמִי חַלִּים לְהַסְדּוֹ : לְהַצִּיל מַמּוֹת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם
 בְּרַעֲב : נַפְשֵׁנוּ חֲבַתָּה לַיְיָ עֲזָרְנוּ וּמִגִּנּוּ הוּא : כִּי בּוֹ
 יִשְׂמַח לְבַנּוֹ כִּי בְשֵׁם קִדְשׁוֹ בְּטַחְנוּ : יְהִי חֶסֶדְךָ יְיָ
 עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ :
 לְדוֹד בְּשָׁנוֹתוֹ אֶרֶץ טַעֲמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיִּגְרֶשְׁהוּ
 וַיֵּלֶךְ : אֲבָרְכָה אֶתְּךָ בְּכָל עֵת תְּמִיד תְּהִלָּתוֹ
 בְּפִי : בַּיְיָ תְּהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עַנּוּיִם וַיִּשְׂמַחוּ : גִּדְלוּ
 כֵּאֲ 21 3 ג כֵּאֲ לִי

שחרית של פסח

לִי אֲתִי וּגְרוּמָמָה שְׁמוֹ יְחִדּוּ : דְּרִשְׁתִּי אֶת יְיָ וַיַּעֲנֵנִי
 וּמִכָּל מַגְדֻרוֹתֵי הַצִּלְנוּ : הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנִהְרֹוּ וּפְנֵיהֶם אֶ
 יִחַפְרוּ : זֶה עֵינִי קָרָא וַיִּשְׁמַע וּמִכָּל צְרוּתָיו הוֹשִׁיעוּ :
 חוֹנָה מִלֶּאךְ יְיָ סִבִּיב לִירְאוֹ וְיִחַלְצֵם : טַעֲמוּ וּרְאוּ כִי
 טוֹב יְיָ אֲשֶׁרֵי הַגִּבֹּר יַחֲסֶה בּוֹ : יִרְאוּ אֶת יְיָ קִדְשׁוֹ כִי
 אֵין מַחְסוֹר לִירְאוֹ : כִּפְרִים רִשׁוּ וְרַעְבוּ וְדוּדֵשִׁי יְיָ לֹא
 יִחַסְרוּ כָּל טוֹב : לְכוּ בָנִים שִׁמְעוּ לִי יִרְאֵת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם :
 כִּי הָאִישׁ הַחַפְצִין חַיִּים אֱהָב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב : נִצּוֹר
 לְשׁוֹנְךָ מִרַע וּשְׁפָתְךָ מִדִּבֵּר מִרְמָה : מוֹד מִרַע וְעוֹשֶׂה
 טוֹב בִּקְשׁ שְׁלוֹם וְרַדְפָּהוּ : עֵינֵי יְיָ אֵל צְדִיקִים וְאֲזִינוּ
 אֶ שְׁוֹעֵתָם : פְּנֵי יְיָ בְּעוֹשֵׂי רַע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זְכָרָם :
 צַעֲקוּ וַיִּשְׁמַע וּמִכָּל צְרוּתָם הַצִּילֵם : קְרוֹב יְיָ לְנִשְׁבְּרֵי
 לֵב וְאֵת דְּכָאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ : רַבּוֹת רַעוֹת צְדִיק וּמִכָּל
 יִצִּילֵנוּ יְיָ : שִׁמְרֵ כָּל עַצְמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבְּרָה :
 תְּמוֹתֵת רִשְׁעֵי רַעָה וּשְׁנֵאֵי צְדִיק יִאֲשְׁמוּ : פֹּדֶה יְיָ נַפְשׁ
 עַבְדּוֹ וְלֹא יִאֲשְׁמוּ כָּל הַחוֹסִים בּוֹ :

תְּפִלָּה לַמֶּשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים יְיָ מַעֲזֵן אֶתְּהָ הָיִית
 לָנוּ כְּדוֹר וְדוֹר : בְּמִרְסֵ הַרִים יִלְרוּ
 וְתַחֲוֹלֵל אֶרֶץ וְתַבֵּל וּמַעֲוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֶתְּהָ אֵל :
 תִּשָּׁב אֲנוֹשׁ עַד דְּכָא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם : כִּי אֶרְף
 שְׁנַיִם בְּעֵינֶיךָ כִּזֶּם אֶתְּמוֹל כִּי יַעֲבוֹר וְאִשְׁמוֹרָה בְּלִילָה :
 זְרַמְתָּם שְׁנֵה יִהְיוּ בְּבִקְרָ כְּחֶצִיר יַחֲלָף : בְּבִקְרָ יִצִּין
 וְהַלָּף

וחלף לערב ימולל ויבש : כי כלינו באפך ובחמתך
 נבהלנו : שְׁתֵּה עֲוֹנוֹתֵינוּ לַנְּגִדָה עֲלֵמֵנוּ לַמְּאֹר פְּנִיךָ :
 כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו הגה : ימי
 שנותינו בהם שבעים שנה ואם כגבורות שמונים
 שנה ורהבם עמל ואון כי גזחיש ונעפה : מי יודע
 עוז אפך וכיראתך עברתך : למנות ימינו כן הודע
 ונביא לבב חכמה : שובה י עד מתי והנחם על
 עבדיך : שבענו בבוקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל
 ימינו : שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה :
 יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם : ויהינעם
 " אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה
 ידֵינו כוננהו :

יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן : אומר לי
 מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו : כי הוֹדֵה
 יצִלך מִפַּח יְקוֹשׁ מִדְּבַר הַוּוֹת : באברתו יסך לך ותחת
 כנפיו תחסה צנה וסוחרה אמתו : לא תירא מפחד
 לילה מדחץ יעוף יומם : מדבר באופל יהלוך מקטב
 ישוד צהרים : יפול מצדך אלה ורכבה מימינך אליך
 לא יגש : רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה :
 כי אתה י מחסי עליון שמת מעונך : לא תאנה אליך
 רעה ונגע לא יקרב באהליך : כי מלאכיו יצוה לך
 לשמרך בכל דרכיך : על כפיים ישאוך פן תגוף באבן

שחרית של פסח

רגלך : על שחל ופתן תדרוך תרמוס כפיר והנין :
כי בי חשק ואפליטהו אשגבהו כי ידע שמי : יקראני
ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו : ארף
ימים אשביעהו ואראתו בישועתי :
הודו ל"י כי טוב כי לעולם חסדו : יאמרו גאולי
" אשר גאלם מיד צר : ומארצות קבצם
ממזרח וממערב מצפון ומים : תעו במדבר בשימון
דרך עיר מושב לא מצאו : רעבים גם צמאים נפשם
בהם תתעמף : ויזעקו אל " בצר להם ממצוקותיהם
יצילים : וידריכם בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב :
יודו ל"י חסדו ונפלאותיו לבני אדם : כי השביע נפש
שוקקה ונפש רעבה מלא טוב : יושבי חושך וצלמות
אסירי עני וברזל : כי אמרו אמרי אל ועצת עליון
נאצו : ויבנע בעמל לבם כשלו ואין עוזר : ויזעקו
אל " בצר להם ממצוקותיהם וישעים : יוציאם
מחושך וצלמות ומוסרותיהם ינתק : יודו ל"י חסדו
ונפלאותיו לבני אדם : כי שכר דלתות נחשת וברוח
ברזל גדע : אילים מדרך פשעם ומעונותיהם
יתענו : כל אוכל תתעב נפשם ויגיעו עד שערי
מות : ויזעקו אל " בצר להם ממצוקותיהם וישעים :
ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם : יודו ל"י
חסדו ונפלאותיו לבני אדם : ויזכרו זבחי תודה
ויספרו

ויספרו מעשיו ברנה : יורדי הים באניות עושי
 מלאכה במים רבים : המה ראו מעשיי ונפלאותיו
 במצולה : ויאמר ויעמד רוח סערה ותרופם גליו :
 יעלו שמים ירדו תהומות נפשם ברעה תתמוגג :
 יחוגו וינועו כשכור וכל חכמתם תתבלע : ויצעקו
 אל י בצר להם ומצוקותיהם יוציאם : יקם סערה
 לדממה ויחשו גליהם : וישמחו כי ישתקו וינחם אל
 מתוך הפצם : יורו ליי חסדו ונפלאותיו לבני אדם :
 וירוממוהו בקהל עם ובמושב זקנים יהללוהו : ישם
 נהרות למדבר ומוצאי מים לצמאון : ארץ פרי
 למלה מרעת יושבי בה : ישם כדבר לאגם מים
 וארץ ציה למוצאי מים : ויושב שם רעבים ויכוננו
 עיר מושב : ויזרעו שדות ויטעו כרמים ויעשו פרי
 תבואה : ויברכם וירבו מאד ובהמתם לא ימעט :
 וימעטו וישוהו מעוצר רעה ויגון : שופך בוז על
 נדיבים ויתעם בתוהו לא דרך : וישגב אביון כעוני
 וישם כצאן משפוח : יראו ישרים וישמחו וכל
 עולה קפצה פיה : מי חכם וישמר אלה ויהבוננו
 חסדיי :

מזמור שירו ליי שיר חדש כי נפלאאת עשה הושיעה
 לו ימינו והרוע קדשו : הודיע יי ישועתו
 לעני חגים גלה צדקתו : זכר חסדו ואמונתו לבית
 ישראל

שחרית של פסח

ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו: הריעו
 ל" כל הארץ פצחו ורננו וזמרו: זמרו ל" בכנור
 בכנור וקול זמרה: בחצוצרות וקול שופר הריעו
 לפני המלך: ירעם הים ומלואו תבל וישבי בה:
 נהרות ימחאו כף יחד הרים ירננו: לפני כי בא
 לשפוט הארץ ישפוט תבל בצדק ועמים במישרים:
 שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבוא עזרי:
 עזרי מעם " עשה שמים וארץ: יתן למוט רגלך
 אל ינום שמרד: הנה לא ינום ולא ישן שמר ישראל:
 " שמרך " צלך על ידי מינך: יומם השמש לא יכבה
 וירח בלילה: " ישמרך מכל רע ישמור את נפשך:
 " ישמור צאתך ובואך מעתה ועד עולם:
 שיר המעלות לדוד שמחתי באומרים לי בית " נלך:
 עומדות היו רגלינו בשעריך ירושלים: ירושלים
 הבנויה כעיר שחברה לה יהו: ששם עלו שבטים
 שבטי יה עדות לישראל לתודות לשם: " כי שמה
 ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד: שאו שלום
 ירושלים ישליו אהביך: יהי שלום בחילך שלוח
 בארמנותיך: למען אחי ורעי אדברה נא שלום כך:
 למען בית " אלהינו אבקשה טוב לך:
 שיר המעלות אליך נשאתי את עיני הישבי בשמים:
 הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה

אל ד גברתה כן עינינו אל " אלהינו עד שיחננו : חננו
 " חננו כי רב שבענו כוח : רבת שבעה לה נפשנו
 הל עג השאננים הבו לגאיונים :

שד המעלות לדוד לולי " שהיה לנו יאמר נא
 ישראל : לולי " שהיה לנו בקום עלינו
 אדם : אזי חיים כלשנו בחרות אפס בנו : אזי
 חיים שטפוננו נחלה עבר על נפשנו : אזי עבר על
 נפשנו חיים הזדונים : ברוך " שלא נהינו טרף
 לשניהם : נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים
 הפח נשבר ואנחנו נמלטנו : עזרנו בשם " עשה
 שמים וארץ :

הללויה הללו את שם " הללו עבדי " : שעומדים
 בבית " בחצרות בית אלהינו : הללויה
 מי טוב " זמרו לשמו כי נעים : פי יעקב בחר לו יה
 ישראל לסגלתו : כי אני דעתי כי גדול " ואדונינו מכל
 אלהים : כל אשר הפיץ " עשה בשמים ובארץ בימים
 וכל תהומות : מעלה נשאים מקצה הארץ ברקים
 למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו : שהכה בכורי
 מצרים מאדם עד בהמה : שלח אותות ומופתים
 בתוככי מצרים בפרעה ובכל עבדיו : שהכה גוים
 רבים והרג מלכים עצומים : לסחון מלך האמורי
 ועוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען : ונתן ארצם
 לנהלה

שחרית של פסח

לְנַחֵלָה נַחֵלָה לְיִשְׂרָאֵל עִמּוֹ: " שִׂמְךָ לְעוֹלָם " זִכְרְךָ
לְדוֹר וָדוֹר: כִּי יֵדִין " עִמּוֹ וְעַל עַבְרֵיו יִתְנַחֵם: עֲצִבֵי
הַגּוֹיִם כְּסָף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה לֶחֶם וְלֹא
יִדְבְּרוּ עֵינַיִם לֶחֶם וְלֹא יֵרְאוּ: אֲזַנַּיִם לֶחֶם וְלֹא יֵאָזְנוּ
אֶף אֵינִי יֵשׁ רוּחַ בְּפִיהֶם: כַּמּוֹהֵם יְהִיוּ עֲשִׂיהֶם כָּל אֲשֶׁר
בּוֹטַח בָּהֶם: בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַכּוּ אֶת " בֵּית אַהֲרֹן בְּרַכּוּ
אֶת " : בֵּית הַלְוִי בְּרַכּוּ אֶת " יֵרְאִי " בְּרַכּוּ אֶת " :
בְּרוּךְ " מִצִּיּוֹן שָׁכֵן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּהָ:

הוֹדוּ לֵ" כִי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ

הוֹדוּ לַאלֹהֵי הָאֱלֹהִים

הוֹדוּ לַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים

לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָרוּ

לַעֲשֵׂה הַשָּׁמַיִם בַּתְּבוּנָה

לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם

לַעֲוֹשֵׂה אֲוִרִים גְּדוֹלִים

אֶת הַשָּׁמֶשׁ לְמַמְשֵׁלֵת בַּיּוֹם

אֶת הַיָּרֵחַ וְכּוֹכָבִים לְמַמְשֵׁלוֹת בַּלַּיְלָה

לְמַכָּה מִצְרַיִם בְּבְכוּרֵיהֶם

וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכֶם

בְּיַד חֲזָקָה וּבִזְרוּעַ נְטוּיָה

לְגַזֵּר יָם סוּף לְגֹזְרִים

וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכּוֹ

כְּלָח:

כְּלָח:

כְּלָח:

כְּלָח:

כְּלָח:

כְּלָח:

כְּלָח:

כְּלָח:

כְּלָח:

כְּלָח:

כְּלָח:

כְּלָח:

כְּלָח:

וְנַעַר

שחרית של פסח

גַּעַר פָּרַעַה וְחִלּוּ בַיַּם סוּף
 כָּלֶח : כְּמוֹלֵךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר
 כָּלֶח : וּמִכָּה מַלְכִים גְּדוֹלִים
 כָּלֶח : וַיִּזְרַח מַלְכִים אֲדִירִים
 כָּלֶח : וַיִּסְחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
 כָּלֶח : וַיִּעֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן
 כָּלֶח : וַתֵּן אֶרֶצָם לַנְּחֻלָּה
 כָּלֶח : וַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ
 כָּלֶח : וּבִשְׁפִלְנוּ זָכַר לָנוּ
 כָּלֶח : וּפְרַקְנוּ מִצְרֵינוּ
 כָּלֶח : וַתֵּן לֶחֶם לְכָל בֶּשֶׂר
 כָּלֶח : וַיִּדּוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם
 כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ
 בְּרוּךְ שֶׁאֵמַר וְהָיָה הָעוֹלָם • בְּרוּךְ אֹמֵר וְעוֹשֶׂה •
 בְּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם • בְּרוּךְ עוֹשֶׂה בְּרָאשִׁית •
 בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ • בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת •
 בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם שְׂכָר טוֹב לִירֵאָיו • בְּרוּךְ מַעֲבִיר
 אֶפְלָה וּמְבִיא אוֹרָה • בְּרוּךְ אֵל חַי לְעַד וּקְיָיִם לְנֶצַח •
 בְּרוּךְ שֶׁאֵין לְפָנָיו עוֹלָה • וְלֹא שִׁכְחָה • וְלֹא מִשּׁוֹא
 וְלֹא מִקַּח שׂוֹחַד • צְדִיק הוּא בְּכָל דְּרָכָיו •
 חֲסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו : בְּרוּךְ פּוֹדֶה וּמְצִיל • בְּרוּךְ
 וַתֵּן לָנוּ אֶת : יוֹם הַמַּנּוּחַ הַזֶּה אֶת יוֹם
 יוֹם טוֹב מְקַרָּא קֹדֶשׁ הַיּוֹרֵה בְּרוּךְ הוּא : וּבְרוּךְ

שכח

שחרית של פסח

שמו וברוך זכרו לעולם עד ברוך אתה
אלהינו מלך העולם המלך הגדול והקדוש אב
הרחמן מהולל בפי עמו משובח ומפואר בלשון
כל חסידיו ועבדיו:

ובשירי דוד עבדך נהללך אלהינו בשבחות
ובזמירות נהודך נגדלך נשבחך
נפארך נרוממך ונמליכך ונקדישך ונעריצך
ונזכיר שמך מלכנו אלהינו יחיד חי העולמים
משובח ומפואר שמו עדי עד ברוך אתה מלך
מהולל בתשבחות: ואם קל נשנת מתחיל מזמור:

מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות לך
ולזמר לשמך עליון: להגיד בכבודך הסוד
ואמונתך בלילות: עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון
בכנור: כי שמחתני בפעליך במעשה ידיך ארנן:
מה גדלו מעשיך מאוד עמקו מחשבותיך: איש בער
לא ידע וכסיל לא יבין את זאת: בפרוח רשעים כמו
עשב ויציצו כל פועלי און להשמדם עדי עד: ואתה
מרום לעולם: כי הנה איביך כי הנה איביך יאבדו
יתפרדו כל פועלי און: ותראם כראם קרני כלותי
בשמן רענן: ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים
תשמענה אזני: צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון
ישנה: שהוליס בבית כחצרות אלהינו יפריחו:

שחרית של פסח

קסח

עוד ינוכין בשיבה דשנים ורעננים יהיו : להגיד כי
" אשר " צורי ולא עולתה בו :

" מלך גאות לבש לבש " עוז התאזר אף תכון
תבל בל תמוט נכון כסאך מאז מעולם אתה :
נשאנו נהרות " נשאנו נהרות קולט ישאו נהרות
דכים : מקולות מים רבים אדירים משברי ים אדיר
במרום " : עדותיך נאכנו מאד לביתך נאיה קודש " :
לאורך ימים :

יהי כבוד " לעולם ישמח " במעשיו : יהי שם " :
מבורך מעתה ועד עולם : ממזרח שמש עד
מבוא מהולל שם " : רם על כל גוים " על השמים
כבודו : " שמך לעולם " זכרך לדור ודור : " בשמים
הבין כסאו ומלכותו בכל משלה : שמחו השמים
ותגל הארץ ויאמרו בגוים " מלך : " מלך " מלך
" מלוך לעולם ועד : " מלך עולם ועד אברו גוים
מארצו : " הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים :

רבות מחשבות בלב איש ועצת " היא תקום : עצת
" לעולם תעמוד מחשבות לבו לדור ודור : כי הוא
אמר ויהי הוא צוה ויעמד : כי בחר " בציון אות
למושב לו : כי יעקב בחר לו יהי ישראל לסגלתו :
כי לא יטוש " עמו ונחלתו לא יעזוב : והוא רחום
כפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל

שחרית של פסח

חמתו : יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו :

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה : אשרי

העם שככה לו אשרי העם שיי אהיו :

תהלה לדוד ארוממך אל הו המלך ואברכה שמך

לעולם ועד : בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם

ועד : גדול ומהולל מאד ולגדולתו אין חקר : דוד

לדוד ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו : הדר כבוד הודך

ודברי נפלאותיך אשיחה : ועשו נראותיך יאמרו

וגדולתך אספרנה : זכר רב טובך יביעו וצדקתך

ירננו : חנון ורחום יי ארך אפים ורב חסד : טוב יי לכל

ורחמיו על כל מעשיו : יודוך יי כל מעשיך וחסידיך

יברכוכה : כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו :

להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו :

מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דוד

ודוד : סומך יי לכל הנופלים וזוקף לכל

הכפופים : עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את

אכלם בעתו : פותח את ידך ומשביע לכל חירצון :

צדיק יי בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו : קרוב יי לכל

קודאיו לכל אשר יקראהו באמת : רצון יראיו יעשה

ואת שונאתם ישמע ויושיעם : שומר יי את כל אהבו

ואת כל הרשעים ישמיד : תהלת יי דבר פיו ויברך

כל בשר שם קדשו לעולם ועד :

ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה :
 הללויה הללי נפשי את " אהללה " בחי" אומרה
 לאלהי בעודי : אל תבטחו בני רבים בכך
 אדם שאין לו תשועה : תצא רוחו ישב לארמתו ביום
 ההוא אכדו עשתונותיו : אשרי שאל יקב בעזרו
 שברו על " אלהיו : עשה שמים וארץ את היסודות
 כל אשר בס העשיר אמת לעולם : עשה משפט
 לעשוקים נתן לחם לרעבים " כהיר אסורים : " פוקת
 שרים " זקף כפופים " אהב צדיקים : " שמר את גרים
 יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעות : ימלוך " לעולם
 אלהיך ציון לדור ודור הללויה :

הללויה כי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאות
 תהלה : בונה ירושלים " נרחי ישראל
 יבנים : הרופא לשבורי לב ומחפש לעצבותם :
 מנה מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא : גדול
 ארוננו ורב כח לתבונתו אין מספר : מעודד ענוים
 " משפיל רשעים עדי ארץ : ענו ל" בתודה זמרו
 לאהינו בכנור : המכסה שמים בעבים המכין לארץ
 מטר המצמיח הרים חציר : נתן לבהמה לחמה לבני
 ערב אשר יקראו : לא בגבורת הסוס הפין לא
 בשוקי האיש ירצה : רוצה " את ראו את המיהלים
 לחסדו : שבחי ירושלים את " הללי אלהיך ציון : כי

חֹזֶק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ בְּרִיךְ בְּנִיךָ בְּקִרְבֶּךָ : הַשֵּׁם גְּבוּלְךָ
 שְׁלוֹם חֵלֶב חַטִּים יִשְׁבִּיעֶךָ : הַשְׁלַח אִמְרָתוֹ אֶרֶץ עַד
 מִהֲרָה יְרוּיַח דְּבָרוֹ : הַנּוֹתֵן שְׁלֹג כְּצֶמֶר כְּפֹר כְּאֶפֶר
 יִפּוֹר : מִשְׁלֵיךְ קִרְחוֹ כִּפְתִּים לִפְנֵי קִרְתוֹ מִי יַעֲמֵד :
 יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמַּסּם יֵשֶׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מִים : מִגִּיד דְּבָרוֹ
 לַיַּעֲקֹב חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל : לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל גּוֹי
 וּמִשְׁפָּטִים בַּל יִדְעוּם הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת יי מִן הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ
 בְּמִרוֹמִים הַלְלוּהוּ כֹּל מַלְאֲכָיו
 הַלְלוּהוּ כֹּל צְבָאוֹ : הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וַיִּרְחַח הַלְלוּהוּ כֹּל
 כּוֹכְבֵי אֹר : הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל
 הַשָּׁמַיִם : יִהְלֹלוּ אֶת שֵׁם יי כִּי הוּא צְוֶה וַנְּבְרָאוּ :
 וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם חוֹק נִתָּן וְלֹא יֵעָבֹר : הַלְלוּ
 אֶת יי מִן הָאָרֶץ תַּנְיִינִים וְכָל תְּהוֹמוֹת : אֲשׁוּבֵרֵךְ
 שְׁלֹג וְקִיטוֹר רוּחַ סַעְרָה עָשָׂה דְּבָרוֹ : הַהַרִים וְכָל
 גְּבְעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל אֲרָזִים : הַחַיָּה וְכָל בְּהֵמָה רֹמֵשׁ
 וְצִפּוֹר כָּנָף : מַלְכֵי אֶרֶץ וְכָל לְאֻמִּים שְׂרִים וְכָל שְׁפָטֵי
 אֶרֶץ : בַּחֲוָרִים וְגַם בַּתּוֹלוֹת זְקֵנִים עִם נְעָרִים : יִהְלֹלוּ
 אֶת שֵׁם יי כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וּשְׁמַיִם :
 וַיִּרַם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְהַלְלֵה לְכָל חַסִּידָיו לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם
 קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ

שחרית של פסח

קע

הללויה שירו ליי שיר חדש תהלתו בקהל חסידים :

ישמח ישראל בעשיו בני ציון יגילו במלכם :

הללו שמו במחול בתוף וכנור יזמרו לו : כי רוצה יי

בעמו יפאר עניים בישועה : יעלו חסידים בכבוד

וזנו על משכבותם : רוממות אל בגרונם וחרב

פיפות בידם : לעשות נקמה בגוים תוכחות

בלאמים : לאסור מלכיהם בזיקים ונכבדיהם בכבלי

ברזל : לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא לכל

חסידיו הללויה :

הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו :

הללוהו בגבורותיו הללוהו כרוכ גדלו :

הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור : הללוהו

בתוף ומחול הללוהו במעים ועוגב : הללוהו בצלצלי

שמע הללוהו בצלצלי תרושה : כל הנשמה תהלל

ההללויה : כהתיה ברוך לעולם אמן ואמן : ברוך יי

מציון שכן ירושלם הללויה : ברוך יי אלהים אלהי

ישראל עשה נפלאות לבדו : וברוך שם כבודו

לעולם זימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן :

ויברך הוד את יי לעיני כל הקהל ויאמר הוד ברוך

אתה יי אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם :

לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח ורהוד

כי כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכל

שחרית

לראש : והעשר והכבוד מלפניך ואתה מושל
 בכל ובידך כח וגבורה ובידך לגדל ולחזק לכל :
 ועתה אלהינו מודים לך ונתנו לך ומחללים לשם
 תפארתך : ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברכה
 ותהלה : אתה הוא " לבדך אתה עשית את השמים
 שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה
 הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם וצבא
 השמים לך משתחוים : אתה הוא " האלהים
 אשר בחרת באברהם והוצאתו מאור כשדים ושמת
 שמו אברהם : ומצאת את לבבו נאמן לפניך וברות
 עמו הרבירה לתת ארץ הכנעני החתי האמורי
 והפרזי והיבוס והגרגשי לתת לזרעו ותקם את דבריך
 כי צדיק אתה : ותרא את עני אבותינו במצרים ואת
 זעקתם שמעת עלים סוף : ותתן אותות ומופתים
 בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם ארצו כי ידעת כי הווי
 עליהם ותעש לך שם כהיום הזה : והיום בקעת
 לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה ואת רודפיהם
 השלכת במצולות כמו אבן במים עזים : וישע
 ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את
 מצרים מת על שפת הים : וירא ישראל את הווי
 הגדולה אשר עשה " במצרים ויראו העם את "
 ויאמינו ב" ובמשה עבדו :

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה

הזאת ליי ויאמרו לאמר

אשירה ליי כי גאה נאה סוס ורכבו רמה

ביים: עין וזמרת יה

ויהו ליי לישועה זה אלהי ואנחנו אלהי אבי

וארממנהו: "איש

מלחמה" שמו: מרכבות פרעה וחילו

יה בים ומבחר שלשו

טבעו בים סוף: תהומות יכסימו ירדו

במצולות כמו אבן:

ימנה" נאדרי בכח ימנה" תרעין אויב:

וברב גאונה תהרס קמיה

תשלח חרנה יאכלמו כקש: וברוח אפיה

נערמו מים נצבו כמו נד

נחלים קפאו תהומות בלב בים: אמר אויב

ארדה אשג אחלק שלל

תמלאמו נפשי ארוק חרבי תורישמו ידי:

נשפת ברוחך כסמוים

צללו בעופרת במים אדירים: מי כמכה

באלים יימי כמוכה

נאדר בקדש נורא תהלות עושה פלא:

נשית ימנה תבלעמו

שחרית

אָרִיז׃ נְחִית בְּחֶסֶדְךָ עִם זֹ נִאֲלֶת נִהְלֶת בְּעֶזְךָ

אֶל נִוְה קִדְשֶׁךָ׃ שִׁמְעוּ

עַמִּים יִרְגְּזוּן חֵיל אֱדוֹם יֵשְׁבֵי פְלִשְׁת׃ אִזְנֵי הַלֵּוֹ

אֱלֹפֵי אֱדוֹם אֵילֵי כּוֹאֵב

יֵאֲחֲזֶמוּ רַעַד נִמְוֹגוּ כָּל יֵשְׁבֵי כְנַעַן׃ תִּפּוֹל

עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפְחָד

בְּגִדוֹל זְרוּעֶךָ יִדְמוּ כַּאֲבָן עַד יַעֲבוֹר עִמָּךְ׃

עַד יַעֲבוֹר עִם זֹ קִנִּית׃

תִּבְיֹאמוּ וְתִשְׁעֶמוּ בְּהַר נִהְלֶתְךָ מִכּוֹן

לְעִבְתְּךָ פְּעֻלָּת׃

מִקְדָּשׁ׃ כּוֹנְנֵי יְרִיךָ׃ יֵימְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד

כִּי לֵי

הַמְּלוּכָה וּמֹשֶׁל בְּגוֹיִם׃ וְעָלוּ מֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן

לְשִׁפּוֹט אֶת הָרַע עֲשׂוּ וְהִיתָה לֵי הַמְּלוּכָה׃ וְהָיָה׃

לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יֵי אֶחָד וְשֵׁנִי

אֶחָד׃

רעות לכשמת לרבי שלמה בן גבירול

שָׁחַר אֶבְקֶשְׁךָ צוּרִי וּמִשְׁגָּבִי אֶעֱרוֹךְ לִפְנֵיךָ שְׂדֵי

וְגַם עֲרֵבִי׃ לִפְנֵי גְדוֹלֶתְךָ אֶעֱמֹד וְאֶתְבַּהֵל

כִּי עֵינֶיךָ תִּרְאֶה כָּל מַחְשְׁבוֹת לִבִּי׃ מִה זֶה אֲשֶׁר

יֹכֵל הַלֵּב וְהַלְשׁוֹן לַעֲשׂוֹת וּמִה כֹּחַ רוּחִי בְרִתּוֹךָ

קִרְבִּי

שְׁהִיִּית שֶׁל פֶּסַח

קַעֲב

קָרְבִי : הִנֵּה לְךָ תֵּיטֵב וּמֵרַח אֲנֹשׁ עַל כֵּן אֹדֶךָ
בְּעוֹד תִּהְיֶה נִשְׁמַת אֱלֹה בִּי :

רְשׁוֹת אִסַּר קוֹדֶם נִשְׁמַת

מֵה לְךָ שֶׁר תִּשְׁאֵל לְשִׁמִּי וּמֵאִין בָּאתִי מִבֵּית אֲבִי
וְאִמִּי לְמִצּוֹא חַן יִצְאֵתִי " יִאֲסֹפְנִי אֱלֹהֵי תַחַת
צְלוּ וְשׁוּלוּ עָלַי לְכוּ יְשִׁים אֲזוּרְכוּ : בָּפֶה אֶל פֶּה
אֲדַבֵּר בּוֹ מֵרֵאשִׁית וְלֹא בְחִדּוֹת : עָלֵי לְכוּ תַס

נִשְׁמַת כָּל חַי תִּבְרַךְ אֶת שִׁמְךָ " אֱלֹהֵינוּ וְרוּחַ כָּל
בֶּשֶׂר תִּפְאֵר וּתְרוֹמֶם זְכוּרְךָ מִלְּכֵנוּ תָמִיד :
מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אַתָּה אֱלֹהֵינוּ וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ
מֶלֶךְ גַּאֵל וּמוֹשִׁיעַ : פֹּדֵדָה וּמִצִּיל וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם
בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה : אֵין לָנוּ מֶלֶךְ עוֹזֵר וּסוֹמֵךְ אֱלֹהֵינוּ
אַתָּה : אֱלֹהֵי הָרֵאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים אֱלֹהֵי כָל
בְּרִיּוֹת אֲדוֹן כָּל הַתּוֹלְדוֹת הַמְהוֹלֵל בְּכָל הַתְּשֻׁבּוֹת
הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים : וַיֵּר
לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן : הַמְעוֹרֵר יְשִׁנִּים וְהַמְקִיץ נִרְדָּמִים :
מַחִיָּה מַתִּים וְרוֹפֵא חוֹלִים פּוֹקֵחַ עוֹרִים וְזוֹקֵף
פְּפוּפִים הַמְשִׁיחַ אֱלִמִּים וְהַמְּפַעֵנָה נְעֻלְמִים וְלֵךְ
לְבָרֵךְ אֲנַחְנוּ כּוֹדִים :

וְאֵלֵינוּ פִּינוּ מִלֵּא שִׁירָה כִּים : וְלִשְׁנוֹנוּ רִנָּה כְּהַמּוֹן
גְּלוּ וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שִׁבַּח כְּמֵרַחֲבֵי רִקִּיעַ

וְעֵינֵינוּ מֵאַרְצוֹת כְּשִׁמְשׁוֹרֵחַ וְדִינוּ פְרוֹשׁוֹת כּוֹשְׁרֵי

מים • ורגליו קלות כאילות : אין אנו מספיקין
 להודות לך "אלהינו" ולברך את שמך מלכנו • על
 אחת מאלף אלפי אלפים ורוב רבי רבבות פעמים :
 הטובות • נסים • ונפלאות • שעשית עמנו • ועם
 אבותינו : מלפנים ממצרים גאלתנו "אלהינו" מבית
 עבדים פריחנו : ברעב זנתנו • ובשבע כלכלתנו •
 מחרב הצלתנו • מדבר מלמתנו • ומחלאים רעים
 ורבים דליתנו : עד הנה עזרנו רחמך • ולא עזבנו
 חסדיך : על כן אברים שפלגת בנו • ורוח ונשמה
 שנפחת באפינו • ולשון אשר שמת בפינו • הן הם יורו
 ויברכו • וישבחו • ויפארו • וישוררו את שמך מלכנו
 תמיד : כי כל פה לך יודח • וכל לשון לך תשבח •
 וכל עין לך תצפה • וכל ברך לך תברע • וכל קומה
 לפניך תשתחוה : והלבבות יראוך וכל קרב וכליות
 יזמרו לשמך כדבר שניאמר כל עצמותי תאמרנה "•
 מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגוללו :
 שועת עניים אתה תשמע צעקת הדל תקשיב ותושיע :
 וכתוב רננו צדיקים ב"י לישרים נאווה תהלה :
 בפי ישרים תתרומם • ובשפתי צדיקים תתברך :
 ובלשון חסידים תתקדש • ובקרב קדושים
 תתהלל : במקהלות רבבות עמך בית ישראל • שכן
 חובת כל היצורים לפניך "אלהינו ואלהי אבותינו"
 להודות

לחודות • להלל • לשבח • לפאר • לרומם • להדר •
ולנצח על כל דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי •
עבדך משיחך •

ובכן • ישתבח שמך לעד מלכנו ה' המלך הגדול
והקדוש בשמים ובארץ • כי לך נאה •

אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד • שיר ושבחה •
הלל וזמרה עוז וממשלה נצח וגבורה גדולה •

תהלה ותפארת קדושה ומלכות ברכות •
והודאות לשמך הגדול והקדוש ומעולם ועד עולם •

אתה אל • ברוך אתה • מלך גדול ומהלל
בתשבחות • אל ההודאות ארון הנפלאות בורא •

כל הנשמות • ארון כל המעשים • הבוחר בשיר
וזמרה • מלך חי העולמים אמן • קדיש

ואומר רשעים זה לקדיש וזה כלה ומכאן

קול מהלל יגדל • היום ושיר חדש פי יענה • תמיד
ויתגדל • שמך ויתקדש במחנה • כלו לך •

לבי וגם עיני • ולזכרך כל תאות נפשי • ואתנה
פני • לדבירך ולהר מרום קדשי • חורב וגם סיני •

ולעירך • ציון יפה מכלל • שדה אשר נחרש בו מענה •
די גודלך כל איש • מספרו ילאה • כי רב מאד • גם עיר •

וגם קדיש • אם על כרוב יראה ויעמוד • להביט דמות
תרשיש • יוכל ולא יראה בלתי כבוד • נגהך אבל •

יחדל מבא בתוך מקדש ובאש סנה •

שחרית של פסח

יתגדל

ויהקדש שמייה רבא בעלמא די ברא
 כרעותיה וימליך מלכותיה ויצמח
 פורקניה ויקרב משיהיה בהיכון וביוכיכון ובהיי
 דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן
 יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך
 וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתהדר ויתעלה
 ויתהלל שמייה דקודשא בריך הוא לעילא מכל
 ברכתא שירתא תושבתא ונחמתא דאמירן
 בעלמא ואמרו אמן

ברכו אתי המבורך : ואומרים קסל כלסא ישתבח
 ויתפאר שמו של מלך מלכי המלכים
 הקדוש ברוך הוא שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו
 אין אלהים יהי שם מבורך מעתה ועד עולם ומרום
 על כל ברכה ותהלה : ועוכן קול רס ברוך המבורך
 לעולם ועד :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר אור
 ובורא חשך עושה שלום ובורא את
 הכל : הכל יורוך והכל ישבחוך והכל יאמרו
 אין קדוש כיי : הכל ירוממוך סלה יוצר הכל האל
 הפותח בכל יום דלתות שערי מזרח : ובוקע הלועי
 רקיע מוציא חמה ממקומה ולבנה ממכון שבתה :
 ומאיר לעולם כלו וליושביו שברא במדת רחמים :
 דמאיר

המאיר לארץ ולדדים עליה ברחמים וטובו מהדש
 בכל יום תמיד מעשה בראשית : מה רבו מעשיך
 כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנייך : המלך
 המרום לבדו מאז המשובח והמפואר
 והמתנשא מימות עולם : אלהי שלם ברהמיה
 הרבים רחם עלינו : אדון עוזנו צור משנבנו כגן
 ישענו משגב בעדנו : אין ערוך לך ואין זולתך
 אפס בלתיך ומי רומה לך : אין ערוך לך אלהינו
 בעולם הזה : אין זולתך מלכנו לחיי העולם הבא :
 אפס בלתיך גואלנו לימות המשיח ומי רומה לך
 מושיענו לתחיית המתים :

אל אדון על כל המעשים ברוך ומבורך בפני כל
 הנשמה : גדלו וטובו מלא עולם דעת ותבונה
 טובים אותו : המתנאה על חיות הקדש ונהדר
 בכבוד על המרכבה : זכות ומישור לפני כסאו
 הסדר ורחמים מלא כבודו : טובים מאורות שבראם
 אלהינו יצאם בדעת בנינה ובהשכל : כח וגבורה
 נתן בהם להיות מושלים בקרב תבל : מלאים זו
 ומפיקים נונה נאה זיום בכל העולם : שמחים
 בצאתם ששים בבואם עושים באימה רצון קונם :
 פאר וכבוד נותנים לשמו צהלה ורנה לזכר מלכותו :
 קרא לשמש ויזרח אור ראה והתקין צורת הלבנה :
 שבת

שחרית של פסח

שְׁבַח יִתְּנוּ לוֹ כָּל צְבָא מְרוֹם תְּפָאֶרֶת וְגִדּוּלָה שְׂרָפִים
וְאוֹפָנִים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ : ואם קל בשבת יאמר לאל אשר שבת

לֵאלֹהֵי אֲשֶׁר שָׁבַת מְכַל הַמַּעֲשִׂים וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי
נִתְעַלָּה וַיֵּשֶׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ תְּפָאֶרֶת עֲטָה

לְיוֹם הַמְּנוּחָה עֹנֵג קְרָא לְיוֹם הַשְּׁבִיעִי זֶה שִׁיר שְׁבַח שֶׁל
יוֹם הַשְּׁבִיעִי שְׁבוּ שְׁבַת אֵל מְכַל מְלֹאכְתּוֹ וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי

מִשְׁבַּח וְאוֹמֵר מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשְּׁבִיעִי : לְפִיכָךְ יִפְאֲרוּ
לֵאלֹהֵי כָל יִצְרָיו שְׁבַח וִיקָר וְגִדּוּלָה וְכְבוֹד יִתְּנוּ לַמֶּלֶךְ

יִצְרָא כָּל הַמְּנַחֵל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּיוֹם שְׁבַת קֹדֶשׁ :
שִׁמְךָ " אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדֵּשׁ וְזִכְרְךָ יִתְפָּאֵר מִלְּכֹנֵנוּ

בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת עַל
כָּל שְׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שִׁיצִרְתָּ הַמָּה

יִפְאֲרוּךְ סֵלָה : תִּתְבָּרַךְ לְנֶצַח צוּרֵנוּ מִלְּכֹנֵנוּ
וְגִוְאַלְנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מִלְּכֹנֵנוּ

יִצְרָא מִשְׁרָתִים : וְאֲשֶׁר מִשְׁרָתוֹ כָּלֵם עֹמְדִים בְּרוֹם
עוֹלָם וּמִשְׁמִיעִים בִּירְאָה יַחַד קוֹל בְּדַבְרֵי אֱלֹהִים

הַיּוֹם וּמֶלֶךְ עוֹלָם : כָּלֵם אֱהוּבִים כָּלֵם בְּרוּרִים כָּלֵם
גְּבוּרִים כָּלֵם קְדוֹשִׁים כָּלֵם עוֹשִׂים בְּאֵימָה וּבִירְאָה

רְצוֹן קוֹנֵיהֶם וְכָלֵם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בְּקְדוּשָׁה
וּבִטְהָרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה מְבָרְכִים מִשְׁבַּחִים

מִפְּאֲרִים וּמִקְדִּישִׁים וּמְעֲרִיצִים וּמִמְלִיכִים אֶת שֵׁם
הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא :
וְכָלֵם

קעה

שחרית של פסח

וְכֹלֶם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזְרָה
וְנֹתְנִים רִשּׁוֹת זֶה לִזְה • לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצֵרֵם בְּנֵהוּת
רוּחַ • בְּשֵׁפֶה בְרוּרָה • וּבְנֵעִימָה • קְדוּשָׁה כָּלֶם
כְּאֶחָד • עֲוִיִּים בְּאִימָה • וְאוֹמְרִים בִּירְאָה • קְדוּשׁ
קְדוּשׁ קְדוּשׁ יִצְבְּאוֹת מֵלֵא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :

וְהַאֲוִפְנִים וְהַיּוֹת הַקְדֵּשׁ • בְּרַעֲשׁ גְדוֹל מִתְנַשְׂאִים
לְעוֹמְתָם מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ כְּבוֹד יִי מִמְקוֹמוֹ :
לְאֵל בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְנֶנּוּ • לְמֶלֶךְ אֵל הַיּוֹקִיִּים
זְמִירוֹת יֹאמְרוּ • וְתִשְׁבַּחוּת יִשְׁמִיעֵנוּ • כִּי

הוּא לְבָדוֹ • מְרוֹם וְקְדוּשׁ • פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת • עוֹשֶׂה
חֲדָשׁוֹת • בַּעַל מַלְחָמוֹת • זוֹרֵעַ צְדָקוֹת מִצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת
בּוֹרֵא רְפוּאוֹת • נוֹרָא תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת :
הַמְּחַדֵּשׁ טוֹבוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרָאשִׁית :
כְּאֶמֶר • לְעוֹשֶׂה אוֹרִים גְּדוֹלִים כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ :
וְהַתְקִין מְאוּרוֹת מִשְׁמַח עוֹלָמוֹ אֲשֶׁר בְּרָא : בְּרוּךְ
אַתָּה יִי יוֹצֵר הַמְּאוּרוֹת :

אַהֲבַת עוֹלָם אֲהַבְתָּנוּ יִי אֱלֹהֵינוּ חֲמֵלָה גְדוֹלָה
וַיִּתְּרָה חֲמֵלַת עֲלֵינוּ אֲבִינוּ מִלְכָנוּ בְּעֶבֶר
שִׁמְךָ הַגְּדוֹל וּבְעֶבֶר אֲבִיתָנוּ שְׁבַטְחוּ בְךָ :

וְתִלְמַדְמוּ חֲקֵי חַיִּים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵי שָׁלֵם :
בֶּן תְּחַנְּנוּ אֲבִינוּ אֵב הַרְחֵמֵן הַמְּרַחֵם רַחֵם עֲלֵינוּ •
וְתֵן בְּלִבְנוּ בִּינָה לְהַבִּין וְלַהֲשִׁיבֵל לְשִׁמוּעַ לְלַמּוֹד
וּלְלַמֵּד

שְׁהֲרִית שֶׁל פֶּסַח

וּלְלַמֵּד לְשָׁמֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי
תְּלִמּוּד תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה : וְהָיָר עֵינֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וְדַבַּק לִבֵּנוּ בְּתוֹרַתְךָ וַיִּחַד לִבֵּנוּ לְאַהֲבָה וּלְרִאָה
אֶת שְׁמֶךָ לֹא נִבְּוֹשׁ וְלֹא נִכְלֵם וְלֹא נִפְשֵׁל לְעוֹלָם
וְעַד כִּי בְּשֵׁם קִדְשְׁךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא בְּטַחְנוּ :
נְגִילָה וְנִשְׂמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ וְרַחֲמֶיךָ " אֱלֹהֵינוּ
וְהַסְדִּיק הַרְבִּים אֵל יַעֲזֹבֵנוּ נֶצַח סָלָה וְעַד : וְהִבֵּא
עֲלֵינוּ בְּרָכָה וְשָׁלוֹם מֵהֵרָה מֵאַרְבַּע כַּנְּפוֹת
הָאָרֶץ וְשָׁבוֹר עוֹל מֵעַל צְוָאֲרֵינוּ וְהוֹלִיבֵנוּ קוֹמְמוֹת
לְאַרְצֵנוּ : כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אִתָּהּ וּבְנוּ
בְּחֵרֶת מִכָּל עַם וְלִשׁוֹן : וְקִרְבַּתְנוּ מִלִּבְנוּ לְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל בְּאַהֲבָה לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֲדֶיךָ וְלְאַהֲבָה
אֶת עַמְּךָ בְּרוּךְ אַתָּה " הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּאַהֲבָה :

שִׁמְעַ יִשְׂרָאֵל " אֱלֹהֵינוּ " אֶחָד : בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד : וְאַהֲבַת אֶת " אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל לִבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ : וְהָיוּ הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם עַל לִבְּךָ : וְשָׁנַנְתָּם
לְבִנְיָךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ
וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ : וְקִשְׁרַתָּם לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ
לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ : וְכִתְבָתָּם עַל מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ
וּבְשַׁעֲרֶיךָ :

וְהָיָה

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יי אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירושך ויצהרך: ונתתי עשב בשרך לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם: וחרה אף יי בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יכולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר י נתן לכם: ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפות בין עיניכם: ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכחבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יי לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ:

ויאמר יי אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם לדורותם ונתנו על ציצית הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצית וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יי ועשיתם אתם ולא תתורו אהרי לבבכם ואהרי

שחרית של פסח

ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם : למען
 תזכרו ועשיהם אמת כל מצותי והייתם קדושים
 לאהיכם : אני " אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ
 מצרים להיות לכם לאלהים אני " אלהיכם :

אמת ויציב ונכון וקיים וישד ונאמן ואהוב
 וחביב ונחמד ונעים ונורא ואדיר ומתוקן

ומקובל וטוב ויפה הדבר הזה עלינו לעולם ועד :

אמת אלהי עולם מלכנו צוד יעקב מגן שענו לדור
 ודור הוא קיים ושמו קיים וכסאו נכון ומלכותו
 ואמונתו לעד קיימת : ודבריו חיים וקיימים

ונאמנים ונחמדים לעד ולעולמי עולמים על
 אבותינו עלינו ועל בנינו ועל דורותינו ועל כל
 דורות זרע ישראל עברך : על הראשונים ועל

האחרונים דבר טוב וקיים באמת ובאמונה חוק
 ולא יעבור : אמת שאתה הוא " אלהינו ואלהי

אבותינו מלכנו מלך אבותינו גאלנו גאל אבותינו :
 צורנו צור ישועתנו פודנו ומצילנו מעולם הוא
 שמך ואין לנו עוד אלהים זולתך סלה :

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מגן ומושיע
 להם ולבניהם אחריהם בכל דור ודור :

ברום עולם מושבך ומשפטיך וצדקתך עד אפסי ארץ
 אמת אשרי איש שישמע למצותך ותודתך ודברך
 ישים

ישים על לבו : אמת שאתה הוא אדון לעמך ומלך
 גבור לריב ריבם לאבות ובנים אמת שאתה הוא
 ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדך אין לנו מלך
 גואל וכו' שיע : אמת ממזרים גאלתנו " אלהינו מבית
 עבדים פדיתנו כל בכוריהם הרגת ובכורך
 ישראל גאלת וים סוף להם בקעת וזדים טבעת
 וידיים עברוים : ויכסו מים צריהם אחד מהם
 לא נותר : על זאת שבחו אהובים ורוממו לאל
 ונתנו ידיים זמירות שירות ותשבחות ברכות
 והודאות למלך אל חי וקיים : רם ונשא גדול
 ונורא משפיל גאים עדי ארץ מגביר שפלים עד
 מרום מוציא אסירים פודה ענוים עוזר דלים
 העונה לעמו ישראל בעת שועם אליו תהלה לאל
 עליון גואלם ברוך הוא ומבורך משה ובני ישראל
 לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם : מי כמוכה
 באלים " מי כמוכה נאדר בקדש נורא תהלות עושה
 פלא : שירה חדשה שבחו גאולים לשמך הגדול על
 שפרת הים יחד כלם הודו והמליכו ואמרו " ימרוך
 לעולם ועד : ונאמר גואלנו " צבאות שמו קדוש

ישראל ברוך אתה " גאל ישראל :

שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך : ברוך
 אתה " אלהינו ואלהי אבותינו אלהי

שחרית של פסח

אברהם • אלהי יצחק • ואלהי יעקב : האל הגדול
הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים • קונה
הכל • וזוכר חסדי אבות • ומביא גואל לבני בניהם
למען שמו באהבה : מלך עוזר ומושיע ומגן • ברוך
אתה " מגן אברהם :

אתה גבור לעולם " מחיה מתים אתה • רב להושיע
משיב הרוח ומוריד הגשם : מכלכל חיים
בחסד • מחיה מתים ברחמים רבים • סומך נופלים •
ורופא חולים • ומתיר אסורים • ומקיים אמונתו לישני
עפר : מי כמוך בעל גבורות ומי רוכה לך מלך ממית
ומחיה ומצמיח ישועה : ונאמן אתה להחיות מתים
ברוך אתה " מחיה המתים :

ונחזרת סתפלה שליח כבוד אומר

נקדישך ונעריצך כנועם שיח סוד שרפי קדוש
המשלשים לך קדושה וכן כתוב על יד
נביאך וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש "
צבאות מלא כל הארץ כבודו : לעמתם משבחים
ואומרים ברוך כבוד " ממקומו : ובדברי קדשך כתוב
לאמר : ימלוך " לעולם אלהיך ציון לדור ודור
הללויה :

אתה קדוש • ושמוך קדוש • וקדושים בכל יום
הללוך סלה • ברוך אתה " האל הקדוש :
אתה

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית
 בנו ורומכתנו מכל הלשונות וקדשתנו
 במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול
 והקדוש עלינו קראת ותתן לנו "אלהינו באהבה
 סתנות למנוחה ו מועדים לשמחה חגים ומזמים לששון:

את יום המנוח הזה : את יום חג המצות הזה : את יום
 טוב מקרא קדש הזה : זמן חירותנו : באהבה
 מקרא קדש זכר ליציאת מצרים :

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה
 וירצה ישמע יפקד ויזכר וזכרוננו וזכרון
 אבותינו זכרון ירושלם עירך וזכרון משיח בן דוד
 עבדך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה
 לטובה לחן להסר ולרחמים :

ביום המנוח

ביום חג המצות הזה ביום טוב
 מקרא קדש הזה לרחם בו עלינו ולהושיענו זכרנו
 "אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה
 והושיענו בו לחיים טובים בדבר שועה ורחמים
 חוס והננו וחמול ורחם עלינו והושיענו כי אליך
 עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה :

והשיאנו "אלהינו את ברכת מועדיך לחיים
 בשמחה ובשלום כאשר רצית
 ואמרת לברכנו : כן תברכנו סלה : קדשנו

שחרית של פסח

במצותיך שים חלקנו בתורתך: שבענו מטובך.
שמח נפשנו בישועתך: וטהר לבנו לעבדך באמת:
והנהילנו יי אלהינו באהבה וברצון בשמחה ובששון:
מועדי קדשך וישמחו בך כל ישראל מקדשי
שמך ברוך אתה יי מקדש ^{השבת} ישראל
והזמנים:

דצה יי אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה
והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל
ותפלתם כהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון
תמיד עבודת ישראל עמך: ואתה ברחמיך הרבים
תחפוץ בנו ותרצנו ותחזינה עינינו בשובך לציון
ברחמים ברוך אתה יי המחזיר שכינתו
לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי
אבותינו לעולם ועד צורנו צור חיינו ומגן
ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך
על חיינו המסודים בידך ועל נשמותינו הפקודות
לך ועל נסִיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך
וטובותיך שבכל עת ערב ובוקר וצהרים הטוב
כי לא כלו רחמיך המרחם כי לא תמו הסדק כי
מעולם קוינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך
מל כנו

מִלְכָּנוּ לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָל הַהַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה. וַיְהִי לָנוּ
 וַיְבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאֵמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב
 הָאֵל יֵשׁוּעַתָּנוּ וְעִזְרָתָנוּ סֵלָה הָאֵל הַטוֹב בְּרוּךְ אַתָּה
 "הַטוֹב שִׁמְךָ" וְלֵךְ נֵאֶה לְהוֹדוֹת:

במזמרת של"ח כיבוד העמידה אומר זה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכַּה־הַמְּשׁוֹלֶשֶׁת
 בְּתוֹרָה: הַכְּתוּבָה עַל דֵּי פִּשְׁתָּה עֲבֹדְךָ
 הָאֲמוּרָה מִפִּי אֲהַרֵן וּבְנָיו כְּהֹנִים עִם קְדוּשַׁךְ
 כְּאֲמֹר "בְּרַכְךָ" וַיִּשְׁכַּרְךָ: "יֵאֵר" פָּנָיו אֵלֶיךָ
 וַיַּחַןְךָ: "יֵשׂא" פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם: וַיִּשְׂכַּח
 אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרַכַּה חַיִּים חֲזַן וְחֹסֵד וְרַחֲמִים
 עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ: וּבְרַכְנוּ אֲבִינוּ
 כָּלֵנוּ יַחַד בְּאוֹר פְּנִיךָ כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתַּת לָנוּ "אֱלֹהֵינוּ"
 תּוֹרָה וְחַיִּים אֲדָבָה וְחֹסֵד צְדָקָה וְרַחֲמִים בְּרַכָּה
 וְשְׁלוֹם וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרְךָ אֶת עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל בְּרַב עֵז וְשְׁלוֹם.

בְּרוּךְ אַתָּה "הַמְּבָרְךָ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אֱמֶן:
 "הָיוּ לְרִצּוֹן אֲמַרִי פִי וְהִגִּיזֵן לְבִי לְפָנֶיךָ" צוּרִי וְגוֹאֲלִי:
 אֱלֹהֵי נְצוּר לִשְׁנוֹי מֵרַע וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר כִּרְמָה
 וּלְמַקְלִיל נִפְשֵׁי תְרוּסִים וְנִפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכָל תַּהוּיָה
 פָּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ וְאַחֲרַי מִצוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נִפְשֵׁי:

וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְרַעָה • מִהֲרָה הִפֵּר עֲצַתְסוּ וְקָלְקַל
 מִחֲשָׁבוֹתֶם : עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵךְ • עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנַךְ •
 עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתְךָ • הוֹשִׁיעָה
 יִמְנַךְ וְעַנְנֵי • יְהִי לְרִצּוֹן אֲמַרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לִפְנֵיךָ •
 צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי : עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמוֹ • הוּא בְּרַחֲמוֹ •
 יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ • וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְגַמּוֹר אֶת הַהֵלֵל :

הַלְלוּהָ הַלְלוּ עֲבָדֵי יְיָ הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ : יְהִי שֵׁם
 מְבוֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם : מִמְּזִרַח שֶׁמֶשׁ עַד
 מְבוֹאֵו מְהוֹלֵל שֵׁם יְיָ : רֵם עַל כָּל גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם
 כְּבוֹדוֹ : מִי כִי אֱלֹהֵינוּ הַמְּגַבִּיהֵי לַשַּׁבָּת : הַמְּשַׁפִּילֵי
 לְרֵאוֹת בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ : מְקִימֵי מַעַפְרֵי דָל מֵאֲשֵׁפוֹת
 יָרִים אֲבִיוֹן : לְהוֹשִׁיבֵי עַם נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ : מוֹשִׁיבֵי
 עֵקֶרֶת הַבַּיִת אִם הַכֹּנֵסִים שִׂמְחָה הַלְלוּהָ :

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לְוַעֲז :

הֵיטָה יְהוּדָה לְקַדְּשׁוֹ יִשְׂרָאֵל כְּמִשְׁלוֹתָיו :

הֵיטָה רָאָה וַיִּנּוֹס הַיַּרְדֵּן יְסוּב לְאַהוֹר : הַהָרִים רָקְדוּ
 כְּאֵילִים גְּבַעוֹת כְּבָנֵי צֹאן : מֵהַ לֶּךְ הֵיטָה כִּי תִנוֹס הַיַּרְדֵּן
 תְּסוּב לְאוֹר : הַהָרִים תְּרָקְדוּ כְּאֵילִים גְּבַעוֹת כְּבָנֵי
 צֹאן : מִלִּפְנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי אֶרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב :
 הַהֶפְכִי הַצּוּר אֲגַם מִיַּם הַלְמִישׁ לְמַעַיְנו מִיַּם :

לא לנו" לא לנו כי לשמך תן כבוד על הסדר על
 אמתך: למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם
 ואלהינו בשמים כל אשר הפיץ עשה: עצביהם כסף
 וזהב מעשה ידי אדם: פה להם ולא ידברו עינים
 להם ולא יראו: אזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא
 ירחון: ידיהם ולא ימי שון רגליהם ולא יהלכו לא יהגו
 בגרונם: כמוהם יהיו עושיהם כל אשר בוטח בחם:
 ישראל בטח ב"י עזרם ומגנם הוא: בית אהרן בטחו ב"י
 עזרם ומגנם הוא: יראי" בטחו ב"י עזרם ומגנם הוא:
 " זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את בית
 אהרן: יברך יראי" הקטנים עם הגדולים:
 יוסף" עליכם עליכם ועל בניכם: ברוכים אתם ל"י
 עושה שמים וארץ: השמים שמים ל"י והארץ נתן
 לבני אדם: לא המתים יהללו יה ולא כל יורדי
 דומה: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:
 אהבתי כי ישמע" את קולי תחנוני: כי הטת
 אזנו לי ובימי אקרא: אפפוני חבלי מות
 ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא: ובשם"י
 אקרא אנא" מלטה נפשי: חנון" וצדיק ואלהינו
 מרחם: שמר פתאים" דלותי ולי יהושיע: שובי
 נפשי למנוחיכי כי" גמל עליכי: כי חלצת נפשי
 ממות את עיני מן דמעה את רגלי מדחי: אתה הלף

לִפְנֵי יי בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים : הָאֲמֵנִתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי
 עֲנִיתִי מְאֹד : אֲנִי אֲמַרְתִּי בְּחַפְזִי כֹּל הָאָדָם כּוֹזֵב :
 מָה אֲשִׁיב לִי כֹּל הַגְּמוּלוֹהֵי עָלַי : כּוֹס יְשׁוּעוֹת
 אֲשָׂא וּבִשְׁם יי אֶקְרָא : נִדְרֵי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם
 נִגְדָה נָא לְכֹל עַמּוֹ : יִקָּר בְּעֵינַי יי הַמּוֹתֵה לַהֲסִידוֹ :
 אֲנִי יי כִּי אֲזַנֵּי עֲבָדְךָ אֲנִי עֲבָדְךָ בֶּן אֲמִתְךָ פִּתְחַת
 לְמוֹסְרֵי : לֶךְ אֲזַבַּח זִבְחַ תּוֹדָה וּבִשְׁם יי אֶקְרָא :
 נִדְרֵי לִי אֲשַׁלֵּם נִגְדָה נָא לְכֹל עַמּוֹ : בַּחֲצֵרוֹת בֵּית
 יי בְּתוֹכֵי יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ :
 הֲלֹלוּ אֶת יי כֹּל גּוֹיִם שֶׁבָּחֻהוּ כֹּל הָאֲמִיִּם כִּי גִבּוֹ
 עָלֵינוּ חֶסֶדּוֹ וְאֵמֶת יי לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ :
 הוֹדוּ לִי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ :
 יֹאמְרוּ נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ :
 יֹאמְרוּ נָא בֵּית אֲהֶרֶן כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ :
 יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יי כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ :
 מִן הַמִּצַּד קִרְאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בְּמִרְחַב יְהוָה : יי לִי לֹא
 אִירָא מָה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם : יי לִי בַעֲזָרֵי וְאֲנִי
 אִרְאֶה בְּשׁוֹנְאֵי : טוֹב לַחֲסוֹת בְּיי מִכַּטּוֹחַ בְּאָדָם :
 טוֹב לַחֲסוֹת בְּיי מִכַּטּוֹחַ בְּנִדְבִיבִים : כֹּל גּוֹיִם סִבְבוּנִי
 בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילֵם : סִבּוּנִי גַם סִבְבוּנִי בְּשֵׁם יי כִּי
 אֲמִילֵם : סִבּוּנִי כְּדַבּוּרֵם דּוֹעֲכוּ כִּי אֲשֶׁר קוֹצִים
 בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילֵם : דַּהֲרִיחֵתֵנִי לְגַפּוֹלוֹ וַיִּעֲזָרֵנִי :

עני וזמרת יהויה לי לישועה : קול רנה וישועה
 באהלי צדיקים : ימין עושה חיל ימין רוממה
 ימין עושה חיל : לא אמות פי זחיה ואספר
 מעשי יה : יסוד יסרני יה ולמות לא נתנני : פתחו
 לי שערי צדק אבא בם אודה יה : זה השער לי צדיקים
 יבאו בו : אודך כי עניתני ותהני לי לישועה : אבן מאסו
 הבונים היתה לראש פנה : מאת היתה זאת היא
 נפלאת בעינינו : זה היום עשה נגילה ושמחה בו :
 אנא הושיעה נא : אנא הצליחה נא :

ברוך הבא בשם ברכנוכם מבית : אל יואר
 לנו אסרו חג בעבותים עד קרנות המזבח :

אלי אתה ואורך אלהי ארוממך : הודו לי כי טוב כי
 לעולם חסדו : יהללוך יהינו כל מעשיך וחסדיך
 וצדיקים עושי רצונך ועמך בית ישראל כלם ברנה
 יודו ויברכו וישבחו ויפארו את שם כבודך כי לך
 טוב להודות ולשמך נעים לזמר ומעולם ועד
 עולם אתה אל ברוך אתה מלך מהולל
 בתשבחות ימין :

קדיש תקבל : אם של בשבת מתחיל מכאן :

אתה הראת לדעת כי הוה האלהים ימין עוד
 מלבו : ימין כבוד האלהים ימין

כמעשיך : אם של בשבת מתחיל מכאן : די אלהינו עמנו

שחרית של פסח

כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אֶל יַעֲזֹבֵנוּ וְאֶל יִטְשֵׁנוּ:

הוֹשִׁיעָה אֶרֶץ עַמְּךָ וּבִרְךָ אֶת נַחֲלֹתֶךָ וְרַעַם וּנְשִׂאִם עַד הָעוֹלָם: וַיְהִי בְנִסּוֹעַ הָאָרוֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יי וּפְצוּ

אֵיבֶיךָ וַיִּנְסוּ מִשְׁנֵאִיךָ מִפְּנֶיךָ: קוּמָה יי לַמְּנוּחֹתֶיךָ אַתָּה וְאָרוֹן עֲזֻךְ: כַּהֲנִיךָ יִלְבְּשׁוּ צַדִּיק וְחַסִּידֶיךָ יִרְנְנוּ:

בְּעֵבֹר דָּוָד עֲבַדְךָ אֶל תֵּשֵׁב פְּנֵי מִשְׁיַחְךָ:

וּמוֹנִיא שְׂנֵי סַפְרֵי תוֹרָה וְאוֹמֵר שְׁלִים זָכוֹר נִפְתַּח הַסִּיכָל:

אֲשֶׁר־ הָעַם שָׁכַח לֹא אֲשֶׁר־י הָעַם שֵׁי אֱלֹהֵיוּ:

גִּדְלוּ לִי אֶת־י וְנִרְוַמְמָה שְׁמוֹ יְחִדּוּ:

רוֹמְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַהֲדוּם רַגְלֵינוּ קְדוֹשׁ

הוּא: רוֹמְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַהֲר

קְדָשׁוֹ כִּי קְדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ: אֵין קְדוֹשׁ כִּי אֵין בְּלֹתָךְ

וְאֵין צוֹר כְּאֱלֹהֵינוּ: כִּי מִי אֱלֹהֵי מִבְּלַעֲדֵי יי וּמִי צוֹר

זוֹלָתִי אֱלֹהֵינוּ: תוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרְשָׁה קְהֵלֶת

יַעֲקֹב: עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכִיהָ מֵאֲשֶׁר:

דְּרָכֶיהָ דְרָכֵי נַעֲסוּכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם: שְׁלוֹם רַב

לְאֵהָבֵי תוֹרָתְךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: יי עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן

יי יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יי מֶלֶךְ:

יִשְׂמַח הַר צִיּוֹן תִּגְלַנָּה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ:

עַל הַכֹּל יִחַגְדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ יי יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרוֹמַם וַיִּתְנַשֵּׂא

שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

הוא : בעולמות שברא העולם הזה . והעולם הבא :
 כרצונו . וכרצון יראיו . וכרצון כל עמו בית ישראל
 תגלה ותראה מלכותו עלינו במהרה . ויחון ויחוס
 וירחם על פליטתנו ועל פליטת עמו בית ישראל :
 בחן בחסד . ברחמים . וברצון . ואמרו כל העם אמן :
 הרחמן . הוא יחזיר שביתנו . ושכית עמו בית ישראל
 במהרה בימינו ויוציאנו מכל צרותינו לרוחה
 ומאפלה לאורה בקרוב ואמרו אמן : כי שם " אקרא
 הבוגדל לאלהינו : הכל תנו עוז לאלהים . ותנו
 כבוד לתורה :

ומנבין הספר תורה ומראה הכתב לעם ואומר :

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל :
 תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב :
 כהן קרב וכהן תורת " תמימה משיבת נפש : עדות "
 נאמנה מחכימת פתי : פקודי " ישרים משמחי לב
 מצות " ברה מאירת עינים : " עוז לעמו יתן " יברך
 את עמו בשלום : האל תמים דרכו אמרת " צרופה
 מגן הוא לכל החוסים בו :

וזה לך סי' השדשיות של ת' ימי הכסא * משך תורה * קדש בכסא * כסל
 במדבר * שלם בזכרא * וזה הסדר לא ישתנה כי אם כשאל פסח ניום ה'
 שניום שלישי שהוא שנת קורא ראה אתה אומר אלני שהוא כסל נביום ה' ב'
 ג' קורין קדש * בכסא * במדבר * ומוציאין ב' ס'ת וקורין באחד חמשה
 נכר

קריאה ליום ראשון של פסח

גברי בפרשת בא אל משה ין ויקרא משה לכל זקני ישראל עד על נבואתם ואם
כל פסח בשנת קורין ו' גברי ומתמילין :

וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לָכֶם לְזִכְרוֹן וְחַגְתֶּם אֹתוֹ חַג
לַיהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם חֲקַת עוֹלָם תַּחֲנֹהוּ :

שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת תֹּאכְלוּ אֲךָ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן תִּשְׁבִּיתוּ
שְׂאֵר מִבְּתֵיכֶם כִּי כָל אֲכַל חֵמֶץ וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ
הַהוּא מִיִּשְׂרָאֵל מִיּוֹם הָרִאשׁוֹן עַד יוֹם הַשְּׁבִיעִי :

וּבַיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא
קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מִלְאֲכָה לֹא יַעֲשֶׂה בָהֶם אֲךָ
אֲשֶׁר יֹאכַל לְכַרְנֶפֶשׁ הוּא לְבָדוֹ יַעֲשֶׂה לָכֶם :

וְשִׁמַּרְתֶּם אֶת הַמִּצּוֹת כִּי בַעֲצַם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצֵאתִי
אֶת צְבֹאוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְשִׁמַּרְתֶּם אֶת הַיּוֹם
הַזֶּה לְדֹרֹתֵיכֶם חֲקַת עוֹלָם : בְּרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַת

עֶשְׂרֵי יוֹם לַחֹדֶשׁ בְּעֶרֶב תֹּאכְלוּ מִצּוֹת עַד יוֹם הָאֶחָד
וְעֹשְׂרִים לַחֹדֶשׁ בְּעֶרֶב : שִׁבְעַת יָמִים שְׂאֵר לֹא יִמָּצֵא
בְּבֵתֵיכֶם כִּי כָל אֲכַל מַחְמֶצֶת וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא

מֵעֵדֶת יִשְׂרָאֵל בְּגֵר וּבְאֹזְרַח הָאָרֶץ : כָּל מַחְמֶצֶת לֹא
תֹּאכְלוּ בְּכָל מוֹשְׁבֵיכֶם תֹּאכְלוּ מִצּוֹת : פ
בשש יום ראשון של פסח בקול מתמילין כאן :

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִשְׁכּוֹ וּקְחוּ
לָכֶם צֹאן לְמִשְׁפַּחְתֵיכֶם וְשַׁחְטוּ הַפֶּסַח : וּלְקַחְתֶּם
אֹגֶדֶת אֵזוֹב וּטְבַלְתֶּם בָּדָם אֲשֶׁר בְּסָף וְהִגַּעְתֶּם אֶל

הַמִּשְׁקוֹף

המשקוף ואל שתי המזוזות מדהדס אשר בסף ואתם
 לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר: ועבר יהוה
 לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל
 שתי המזוזות ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המשחית
 לבא אל בתיכם לנגף: ושמרתם את הדבר הזה
 לחק לך ולבניך עד עולם: והיה כִּי תבאו אֶל הארץ
 אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם אֶת־
 העברה הזאת: והיה כִּי יאמרו אליכם בניכם
 מה העברה הזאת לכם: ואמרתם זבח פסח
 הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים
 בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו
 : וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה
 ואהרן כן עשו: **ס** ויהי יבחצי הלילה ויהוה
 הכה כל בכור בארץ מצרים כבכר פרעה הישב
 על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכר
 בהמה: ויקם פרעה לילה הוֹי וכל עבדיו וכל
 מצרים ותהי ציצקרה גדלה במצרים כִּי אין בית אשר
 אין שם מת: ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר
 קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו
 עבדו את יהוה כדברכם: גם צאנכם גם בקרכם קחו
 כאשר דברתם ולכו וברכתם גם אתי: ותחזק
 מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כִּי אמרו

קריאה ליום ראשון של פסח

כלנו כמים: וישא העם את בעקו מרם יחמין
משורתם צדדת בשמלתם על שכמם: ובני ישראל
עשו כדבר משה וישאלו ממזרים כלי כסף וכלי
זהב ושמלת: ויהיה נתן את חן העם בעיני מזרים
וישאלום וינצלו את מזרים: פ ויסעו בני
ישראל מרעמסם סכתה כששמאות אלף רגלי
הגברים לבד מטף: וגם ערב רב עלה אתם וצאן
ובקר מקנה כבד מאד: ויאפו את הבצק אשר
הוציאו ממזרים ענת מצות כי לא חמין כיגרשו
ממזרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדדה לא עשו
להם: ומושב בני ישראל אשר ישבו במזרים שלשים
שנה וארבע מאות שנה: ויהי מקץ שלשים שנה
וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל
צבאות יהודה מארץ מצרים: ליל שמרים הוא ליהוה
להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה
שמרים לכל בני ישראל לדרתם: פ

ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת הפסח
כל בן נכר לא יאכל בו: וכל עבד איש מקנת כסף
ונמלתה אתו אז יאכל בו: תושב ושכיר לא יאכל בו:
בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר הוצה
ועצם לא תשברו בו: כל עדת ישראל יעשו אתו:
וכיגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר

קריאה ליום ראשון של פסח קפר

ואזיקרב לעשותו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא
יאכל בו : תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר
בתוכם : ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה
את משה ואת אהרן כן עשו : ס
ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני
ישראל מארץ מצרים על צבאתם : פ

ואומר קדיש עד לעלא והמפטיר קורא נספר שני

ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח
ליהוה : ובחמשה עשר יום לחדש הזה
חג שבעת ימים מצות יאכל : ביום הראשון מקרא
קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו : והקרבתם אשה
עולה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד ושבעה
כבשים בני שנה תמימם יהיו לכם : ומנחתם סולת
בדולה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים
לאיל תעשו : עשרון עשרון תעשה לכבש האחד
לשבעת הכבשים : ושעיר חטאת אחד לכפר
עליכם : מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד
תעשו את אלה : כאלה תעשו ליום שבעת ימים
לחם אשה ריח ניחח ליהוה על עלת התמיד יעשה
ונסכו : וביום השביעי מקרא קרי שיהיה לכם כל
מלאכת עבודה לא תעשו : ואומר קדיש לעלא

הפטרה

בעת ההיא אמר יהוה אל יהושע עשר לך
 הרבות צרים ושוב מול את בני ישראל
 שנית : ויעש לו יהושע הרבות צרים ומל את
 בני ישראל אל גבעת הערלות : וזה
 הדבר אשר מל יהושע כל העם היוצא ממצרים
 הזכרים כלי אנשי המלחמה מרנו במדבר בדרך
 בצאתם ממצרים : כי מלים היו כל העם
 היוצאים וכל העם הילדים במדבר בדרך בצאתם
 ממצרים לא מלו : כי ארבעים שנה הלכו בני
 ישראל במדבר עד תם כל הגוי אנשי המלחמה
 היוצאים ממצרים אשר לא שמעו בקול יהוה אשר
 נשבע יהוה להם לבלתי הראותם את הארץ אשר
 נשבע יי לאבותם לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש :
 ואת בני העם הקים תחתם אתם מל יהושע כי ערלים
 היו כי לא מלו אותם בדרך : ויהי כאשר תמו כל הגוי
 להמול וישבו תחתם כמחנה עד חיותם : ויאמר
 יהוה אל יהושע היום גלותי את חרפת מצרים
 מעליכם ויקרא שם המקום ההוא גלגל עד היום
 הזה : ויחנו בני ישראל בגלגל ויעשו את הפסח
 בארבעה עשר יום לחודש בערב בערבות יריחו :
 ויאכלו מעבוד הארץ מחרת הפסח מצות וקלוי

בעצם

הפטרה ליום ראשון של פסח קפה

בעצם היום הזה: וישבת המן ממחרת באכלם
מעבור הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מזון אכלו
מתבואת ארץ כנען בשנה ההיא: ויהי בהיות יהושע
ביריחו וישא עיניו וירא והנה איש עמד לנגדו וחרבו
שלופה בידו וילך יהושע אליו ויאמר לו הלנו אתה
אם לצר לנו: ויאמר לא כי אני שר צבא יהוה עתה
באתי ויפול יהושע אל פניו ארצה וישתחו ויאמר לו
מה אדני מדבר אל עבדו: ויאמר שר צבא יהוה
א יהושע של נעלך מעל הגלגל כי המקום אשר אתה
עמד עליו קדש הוא ועש יהושע כן: ויריחו סגרת
ומסגרת מפני בני ישראל אין צבא ואין בא: ויהי
יהוה את יהושע ויהי שמעו בכל הארץ:

ומנחך למנחך ולקבל זלומה אסמי ונתתיך סמרי תורה למקומן ואומר:

האלו את שם כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ
ושמים: וידם קרן לעמו תהלה לכל חסדיו
לבני ישראל עם קרובו הללויה: יהוה האלהים
הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין
עוד: אין כמות באלהים ואין כמעשיך: וכשמכנים
תורה כהכל אומר שובה למעונך ושכון בבית מאוהך כי
כל פה וכל לשון יתנו הוד והדר למלכותך: ובנחה
יאמר שובה רבבות אלפי ישראל: השיבנו יי
אלך ונשובה חדש ימינו כקדם:

ואומר קדים לעולא ומכריז עליהם כבוד מוריד הטל ומתפללין *

תפלת מוסף

אֲדַנִּי שִׁפְתֵי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלַּתְךָ : בְּרוּךְ
 אֶתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
 אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב : הָאֵל הַגָּדוֹל
 הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים קוֹנֵה
 הַכֶּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמַבִּיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם
 לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה : מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִן בְּרוּךְ
 אֶתָּה יי מִן אַבְרָהָם :

אֶתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם יי מַחִיָּה מֵתִים אֶתָּה יי רַב לְהוֹשִׁיעַ
 מוֹרֵיד הַטַּל : מְכַלְכֵּל חַיִּים
 בְּחַסְדֵי מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמֵים רַבִּים סוֹפֵךְ נוֹפְלִים
 וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוֹנָתוֹ לִישׁוּעַ
 עַפְרַיִם : מִי כַמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמֶה לְךָ מֶלֶךְ מֵמִית
 וּמַחִיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה : וְנֶאֱמַן אֶתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים
 בְּרוּךְ אֶתָּה יי מַחִיָּה הַמֵּתִים :

אֶתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשֵׁים בְּכָל יוֹם
 יִהְיֶה לְךָ סֵלָה בְּרוּךְ אֶתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ :
 אֶתָּה בְּהַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ
 בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת וְקִדְשְׁתָּנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּכָנוּ לְעִבּוֹדֶיךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
 וְהַקְּדוֹשׁ

והקדוש עלינו קראת ותתן לנו יי אלהינו באהבה
 טמעות למנוחה ו מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון :
 את יום האכילת חמץ ו את יום חג המצות הזה את יום טוב
 מקרא קדש הזה זמן שמחתנו באהבה מקרא
 קדש זכר ליציאת מצרים :

אלהינו ואלהי אבותינו מפני חטאינו גלינו
 מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו ואין
 אנו כולין לעלות ונראות ולהשתחוות לפניך בבית
 בהירתיך בנה הדרך בבית הגדול והקדוש שנקרא
 שמך עליו מפני היר שנסתלחה במקדשך : הי
 רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן
 שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך ברחמיך הרבים
 ותכנהו מהרה ותגדל כבודו אבינו מלכנו יי אלהינו
 גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה והופע והנשא
 עלינו לעיני כל חי וקרב פזורינו מבין הגוים :

ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ והביאנו יי אלהינו
 לציון עירך ברנה ולירושלם עיר מקדשך בשמחת
 עולם אנא אלהינו ושם נעשה לפניך את קרבנות
 חובותינו תמידין כסדרין ומוספין כהלכתן את
 מוסף מוספי יום המנוח הזה ו את יום חג המצות

הזה את יום טוב מקרא קדש הזה נעשה ונקריב
 לפניך באהבה כמצות רצונך כמו שכתבת עלינו

כד ב 2 24 בתורתך

מוסף של פסח

בתורתך על ידי משה עבדך:

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו
טוב ומטיב הדרש לנו שובה עלינו

בהמון רחמך בגלל אבות שעשו רצונך בנה ביתך
כבתחלה כונן בית מקדשך על מכוננו הראינו בבנינו
שמחנו בתיקונו והשב שכינתך לתוכנו והשב
כהנים לעבודתם ולוים לשירם ולזמרים והשב
ישראל לנויהם ושם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך
בשלוש פעמי רגלינו בכל שנה ושנה ככתוב בתורה
שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פניי אהך
במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבועות ובחג
הסכות ולא יראה את פניי ריקם איש כמתנת ידו
כברכת יי אלהיך אשר נתן לך

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדך להימים
בשמחה ובשלום כאשר רצית

ואמרת לברכנו כן תברכנו סלה: קדשנו

במצותיך שים חלקנו בתורתך: שבענו מטובך
שמח נפשנו בישועתך: וטהר לבנו לעבדך באמת:

והנחילנו יי אלהינו באלהינו וברצונך בשמחה ובששון:

מועדי קדשך וישמחו בך כל ישראל מקדש
שמך ברוך אתה יי מקדש השנת יישראל והזמנים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה
והשב

והשב העבודה לדביר ביתך . ואשי ישראל ותפלתם מדרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך :

ואתה ברחמיך הרבים תחפץ בנו ותרצנו ותחזנה עינינו בשובך לציון ברחמים ברוך אתה יי המחזיר שבינתו לציון :

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד - צורנו צור היינו וכנו ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך על היינו המסורים בידך . ועל נשמותינו הפקודות לך . ועל נסיד שבכל יום עמנו . ועל נפלאותיך . וטובותיך שבכל עת ערב . ובוקר . וצהרים . הטוב כי לא בלורחמיך . המרחם כי לא תמו חסדיך . כי מעולם קוינו לך :

ועל כלם יתברך . ויתרומם . ויתנשא תמיד שמך מלכנו לעולם ועד . וכל החיים יודוך סלה . ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב . ברוך אתה יי הטוב שמך . ולך נאה להודות :

ובמזמרת שליש כבוד המוסף אומר כלפי כהנים :

שם שלום טובה . וברכה חיים חן וחסד . ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך : וברכנו אבינו כלנו יחד באור פניך . כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו

מוסף של פסח

תורה וחיים אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה
ושלום וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את עמך
ישראל ברב עוז ושלום:

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום אמן:
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:
אלהי נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר כרמה
ולמקדלי נפשי תרום ונפשי כעפר לכל תהיה
פתח לבי בתורתך ואחרי מצותיך תרדוף נפשי
וכל הקמים עלי לרעה מהרה הפך עצתם וקלקל
מחשבותם: עשה למען שמך עשה למען ימינך
עשה למען תורתך עשה למען קדושתך הושיעה
ימינך וענני יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי
צורי וגואלי: עושה שלום במרומו הוא ברחמי
יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל אמן: וחזור ס"ג המוסף

תקון הטל

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך: ברוך
אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב: האל הגדול
הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים קונה
הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם
למען שמו באהבה:

שופת

שׁוֹפֵט שְׁמִישׁ * לְחֹצֵת פְּתָרוּסִים * מְרֹדֵיהַ תְּנוּכָב *
 בְּטַלְלֵי רְסִיסִים * הָאֵל הַעֲוֹנָה * בְּעֵת רְצוֹן
 עֲמוּסִים * מִגֵּן הוּא לְכָל הַחֹוֹסִים :

מֶלֶךְ עֹתֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן בְּרוּךְ אַתָּה * מִגֵּן אַבְרָהָם :
 אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם * מִחַיֵּה מֵתִים אַתָּה :

שֶׁלַח רוּחֲךָ הַטּוֹב * לְהַחְיֵת גּוֹיֵנוּ לְקַדְמוֹתָה
 תִּשׁוּב * נַחֲלַת צַבִּיֵנוּ * מִמֶּךָ טוֹב לְכָל * יִמְצֵא
 פְּרִיֵנוּ * הֲלֹא אַתָּה תִּשׁוּב תַּחֲיֵנוּ :

מִכַּטַח כָּל הַיְצוּר * וּמַעֲוֹס וְצֵלָם * הַמְכִין טָרֶף *
 וּמִזֶּן לְכָל * שְׁנַהֲנוּ תַעֲמַר * בַּעֲבַ מִלְקוֹשׁ

וְתוֹשֵׁלִים * וְהַשְׁמִים יִתְנוּ טֵלִם : רֵאָה קָמָה לְמַלְאֵת *
 בְּרִסִּים בְּרַכָּה * לֶחֶם לְאוֹכְלֵי * וּמִרְפָּא וְאַרְוֵכָה *
 הַיּוֹת הַגּוֹיֵדֵת נְסוּכָה * כְּכֹכְבִים בְּהֵלִם : וְהַשְׁמִים

יִרְעֵפוּ נְאוֹת מִדְּבַר * וְגַם תַּחֲזֹרְנָה גְבֻעַת גִּיל *
 וּבִפְטוּרֵי צִיצִים * תִּאֲזֹרְנָה פְּתִיגִיל * יִרְוֵנוּ יַחְדוֹ * רוּב
 חֶסְדֶּךָ בְּמֵלִם : וְהַשְׁמִים לְמַלְבִּישׁ סוֹת סִמְדָר *
 עֲרוּמֵי שׁוֹרְקָה * וּמִשְׁבִּיעַ בְּטוֹבוֹ * נַפֶּשׁ שׁוֹקְקָה *
 וְרַעֲבָה וְרַקָּה * כִּמְעַדְנֵי מִמְּלֵאִם : וְהַשְׁמִים

יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי * בְּשִׁפְלָה וּבַחֵר * וּמִלְאוּ הַגְּרָנוֹת בַּר *
 וְהִקְבִּים תִּירוֹשׁוֹ וְצֹהַר * הַרְנָנָה פְּרוּזוֹת * עוֹמְדוֹת עַל
 תֵּלִם : וְהַשְׁמִים יִתְנוּ טֵלִם :

לְשׁוֹנֵי בּוֹנֵנֵי * אֱלֹהֵי וְהַבְּחַר בְּשִׁירִים שְׁעִמָּת *
 כֵּר ר 4 24 בפי

מוסף של פסח

בפי טוב ממסחר : ונגדך כוננת * צעדי ממעשר *
 ולי גרון תתה * בקראי לא נחר : ויצרי הלכנת כמו
 צמר צחר * ולכן לא שתה * לבכי כי סחרחר * היה
 סתרי עתה * כאתמול וכמחר * וכנני אתה *

אלהי אל תאחר : פזמון

לך לשלום גשם * וכא בשלום טל * כי רב
 להושיע * ומוריד הטל : אשר שירתי

ואשים דברתי * ואגבירה שפתי * לצור ישועתי *
 וכיום אמרתי תזל בטל * כי רב להושיע ומוריד
 הטל * כי שם כבודך האל * שוכן בתוך עמאל *
 ותעמיד מיכאל * ותהיה לו לגואל היום לישראל *
 היה בטל * כי רב להושיע * ומוריד הטל :

אלהינו * ואלהי אבותינו *
 תאיר אדמה :

בטללי	ב	רטה	ת	ברך	אדמה
בטללי	ג	ילה	ת	גיל	אדמה
בטללי		דיצה		חדשן	אדמה
בטללי		הוד		תהדר	אדמה
בטללי		ועד טוב		תועד	אדמה
בטללי		זמרה		תזמר	אדמה
בטללי		חיים		תחיה	אדמה
בטללי		טובה		תטיב	אדמה

בטללי

קפט

מוסף של פסח

אדמה

תושיע

ישועה

בטללי

אדמה

תכלכל

כלכלה

בטללי

כמו שאַתָּה הוּא " אֱלֹהֵינוּ רַב לְהוֹשִׁיעַ מוֹרִיד הַטַּל
 לְבִרְכָה : אֲנֵי הוֹרִידוּ לְאוֹרֵהּ לְכַרְפָּה לְגִילָה
 לְדִיצָה לְהוֹד לְעֵד טוֹב לְזִמְרָה לְהִיִּם טוֹבִים
 לְטוֹבָה לְיִשׁוּעָה לְכִלְכֵּלָה מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד
 מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמֵים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא
 חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לְיִשְׁנֵי עֶפְרַי
 כְּמוֹךְ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי הוֹמָה לְךָ מֶלֶךְ מִמִּית וּמְחַיֶּה
 וּמְצַמֵּחַ יִשׁוּעָה : וְנֶאֱמַן אֶתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים

בְּרוּךְ אַתָּה " מְחַיֶּה הַמֵּתִים :

בְּחַר יִתְּנוּ לְךָ " אֱלֹהֵינוּ מְלֹאכִים הַמוֹנִי מַעֲלָה עִם

עִמְךָ יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מִטָּה יַחַד כָּלֶם קְדוּשָׁה

לְךָ יִשְׁלֵשׁ בְּדַבַּר הָאֲמוּר עַל יַד נְבִיאֶךָ וּקְרָא זֶה

אֵל זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ " צְבָאוֹת מְלֹא כֹחַ

הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : כְּבוֹדוֹ מְלֹא עוֹלָם מִשְׁרָתוֹ שׂוֹאֵלִים

אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ : לְעִמְתֶם מִשְׁבָּחִים

וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ כְּבוֹד " מִמְּקוֹמוֹ : מִמְּקוֹמוֹ הוּא

יְפִן בְּרַחֲמָיו לְעַמּוֹ הַמֵּיְחָדִים שְׁמוֹ : עָרַב וּבּוֹקֵר כֹּכַב

זֶם תָּמִד אוֹמְרִים פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל " אֱלֹהֵינוּ " אֶחָד

אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אֲבִינוּ הוּא מְלַכְנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ וְיִגְאֲלֵנוּ שְׁנֵית

וְיִשְׁמִיעֵנוּ

מוסף של פסח

וַיִּשְׁמַעְנֵנוּ בְּרַחֲמֵינוּ לְעֵינֵי כָל חַי לֵאמֹר הֵן גַּאֲלֹתִי אֶתְכֶם
 אַחֲרַיִת כְּרַאשִׁית לְהַיּוֹת לְכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי " אֱהִיכֶם :
 וּבְרַבְרֵי קֹדֶשׁ כְּתוּב לֵאמֹר : יְמַלּוּךְ " לְעוֹלָם
 אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלֵּל וְיִהְיֶה :

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקִדְוֹשִׁים בְּכָל יוֹם
 יְהַלְלוּךָ סְלָה * בְּרוּךְ אַתָּה " הָאֵל הַקָּדוֹשׁ :

ואומר אתה נפרדתנו ואלהינו מפני חטאינו גלינו מארצנו וגומר כל תפלת מוסף
 כעש שכתוב לעיל וקדיש תתקבל ואין כאלהינו וכל ישראל וקדיש דרבנן ועלינו
 לשבת * יגדל אלהים סי :

תפלת מנחה

אומר לקבצת מה ידירות ופרשתנו ואשרי * ויורד ש"כ לפני התיבה
 ואומר זכא לבין וקדיש לעילא : ומתפללין כמו בשחרית
 ואומר קדיש תתקבל ואומר מומור יאמרו גאולי " וקדיש יסא שליח * ואם סל
 בשבת מוסיאין ספר תורה וקורין ג' גברי בפרשת השבוע :
 ליל שני מתפללין ערבית כמו בליל ראשון ואמר קדיש תתקבל עתמלין
 לספור את העומר מעומר וקודם שיספור עכרך :

ברוך אתה " אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
 במצותיו * וצונו על ספירת העומר :
 היום יום אחד לעומר : וזרחמן יחזיר עבודת בית
 המקדש למקומה במהרה בימינו :

למנצח בנגינות מוזמור שיר : אלהים יחננו
 ויברכנו יאר פניו אתנו סלה : לדעת
 בארץ

בארץ דרכך בכל גוים ישועתך : יודוך עמים אלהים
 יודוך עמים כלם : ישמחו וירננו לאמים כי תשפוט
 עמים מישר ולאמים בארץ תנחם סלה : יודוך עמים
 אלהים יודוך עמים כלם : ארץ נחנה יבולה
 יברכנו אלהים אלהינו : יברכנו אלהים ויראו
 אותו כל אפסי ארץ :

ואומר קדיש יהא שלמא ועלינו לשבט :

יום שני של פסח מתפללין כמו ביום ראשון ונומרים ההלל ומוציאין שט
 ספרי תורה וקורין בפרשת אמור חמשה נבדו אס קל כל כל' מיית
 השבוע' אכל אס קל בשבת קורין ו' :

תורה :

ודבר יהוה אל משה לאמר : שור ארכשב
 ארעז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו
 ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה :
 ושור או עז או שנה אתו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד :
 וכי תזכחו זבח תורה ליהוה לרצנכם תזכחו : ביום
 ההוא יאכל לא תותירו ממנו עד בקר אני יהוה :
 ושמרתם מצורתי ועשיתם אתם אני יהוה :
 ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל
 אני יהוה מקדשכם : המוציא אתכם מארץ מצרים
 להיות לכם לאלהים אני יהוה :

פ

ודבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני
 ישראל ואמרת אלהם מועדי יהוה אשר תקראו
 אתם

קריאה ליום שני של פסח

אתם מקראי קדש אלה הם מועדי : ששת ימים

תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא

קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל

משבתים : פ אלה מועדי יהוה מקראי

קדש אשר תקראו אתם כמועד : בחדש הראשון

בארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח ליהוה :

ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות ליהוה

שבעת ימים מצות תאכלו : ביום הראשון מקרא

קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו :

והקרבתם אשה ליהוה שבעת ימים ביום השביעי

מקראי קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו : פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני

ישראל ואמרת אלהם כרתבאו אל הארץ אשר

אני נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר

ראשית קצירכם אל דבון : והניף את העמר לפני

יהוה לרצונכם ממחרת השבת ניפנוהבדן : ועשיתם

ביום הניפכם את העמר כבש תמים בין שנתו לעלה

ליהוה : ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן

אשה ליהוה ריח ניחוח נסכה יין רביעית ההין :

ולחם וקל וזרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד

הביאתם את קרבן אלהיכם חקרת עולם לדורתכם

בכל משבתים : פ וספרתם לכם

ממחרת

בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי כְּאַסְפַּכֶּם אֶת־
 תְּבוּאת הָאָרֶץ תַּחְנוּ אֶת־חַג יְהוָה שִׁבְעַת יָמִים בְּיוֹם
 הָרֵאשׁוֹן שִׁבְתוֹן וּבְיוֹם הַשְּׁמִינִי שִׁבְתוֹן : וּלְקַחְתֶּם
 לָכֶם בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן פְּרֵי עֵץ הָדָר כַּפַּת תְּמָרִים וְעֵנָף
 עֵץ עֵבֶת וְעֵרְבֵי־נָחַל וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 שִׁבְעַת יָמִים : וּחִגַּחְתֶּם אֹתוֹ חַג לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים
 בַּשָּׁנָה הַקֵּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תַּחְנוּ
 אֹתוֹ : בַּסִּבּוֹת הַשְּׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל־הַיְהוּדָה
 בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַּסִּבּוֹת : לְמַעַן יִדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם כִּי
 בַּסִּבּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרוֹצֵי־אֵי אֹתְכֶם
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
 אֶת־מַעֲדֵי יְהוָה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

ואומר קדים ומכטיה קורא בספר שני כמו אהמול ואומר קדים :
 ספורה ליום שני של פסח במלכים ב' כ"ג :

וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ וַיִּאֲסְפוּ אֵלָיו כָּל־זִקְנֵי־הַיְהוּדָה
 וַיְרוּשָׁלַם : וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ בֵּית יְהוָה וְכָל־אִישׁ
 יְהוּדָה וְכָל־יִשְׂבֵי יְרוּשָׁלַם אֹתוֹ וְרוֹכְזֵי־הַנְּבִיאִים
 וְכָל־הָעָם לְמַקְטֹן וְעַד־גֶּדֶל וַיִּקְרָא כְּאֹנִיָּהֶם אֶת־כָּל־
 דְּבָרֵי סֵפֶר הַבְּרִית הַנִּמְצָא בְּבֵית יְהוָה : וַיַּעֲמֵד הַמֶּלֶךְ
 עַל־הָעַמּוּד וַיְכַרֹּת אֶת־הַבְּרִית לִפְנֵי יְהוָה לְלַכֵּת
 אַחֲרֵי יְהוָה וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְאֶת־עֲדוּתָיו וְאֶת־חֻקֹּתָיו
 כְּכָל־לֵב וּבְכָל־נַפְשׁ לְהַקִּים אֶת־דְּבָרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת
 הַכְּתוּבִים

הפטרות ליום שני של פסח

הכתבים על הספר הזה ויעמר כל העם בברית:
ויצו המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני
המשנה ואת שמר הסף להוציא מהיכל יהוה את
כל הכלים העשויים לבעלול אשרה ולכל זבא השמים
וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון ונשא את
עפרם בית אל: והשבית את הכמרים אשר נתנו
מלכי יהודה ויקטר בכמורת בערי יהודה ומסבי
ירושלם ואת המקטרים לבעל לשמש ולידה ולמלות
ולכל זבא השמים: ויצא את האשרה מכירת יהוה
מחוץ לירושלם אל נחל קדרון וישרוף אותה בנחל
קדרון וידק לעפר וישלך את עפרה על קבר בני
העם: ויתן את בתי הקדשים אשר בבית יהוה אשר
הנשים ארנות שם בתים לאשרה: ויבא את כל
הכהנים מערי יהודה ויטמא את הבמות אשר קטרו
שמה הכהנים מגבע עד באר שבע ונתן את במות
השערים אשר פתח שער הושע שר העיר אשר
על שמאל איש בשער העיר: אך לא יעלו כהני
הבמות אל מזבח יהוה בירושלם כי אם אכלו מצות
בתוך אחיהם: ויצו המלך את כל העם לאמר עשו
פסח ליהוה אלהיכם ככתוב על ספר הברית הזה:
כי לא נעשה כפסח הזה מימי השפטים אשר שפטו
את ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה:

הפטרה ליום שני של פסח קצנ

כִּי אִם-בְּשִׁמְנֵה עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַמֶּלֶךְ יֵאָשְׁהוּ נַעֲשֶׂה
הַפֶּסַח הַזֶּה לַיהוָה בִּירוּשָׁלַם׃ וְגַם אֶת הָאֲבוֹת וְאֶת
הַיָּדְעָנִים וְאֶת הַתְּרַפִּים וְאֶת הַגֹּלְלִים וְאֶת כָּל הַשִּׁקְצִים
אֲשֶׁר נִרְאוּ בָאָרֶץ יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם בַּעַר יֵאָשְׁהוּ
לְמַעַן הַקִּים אֶת דְּבַר הַתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל הַסֵּפֶר
אֲשֶׁר מִצָּא חֲלִקְיָהוּ הַכֹּהֵן בֵּית יְהוֹרָה׃ וְכִמְהוּ לֹא
הָיָה לְפָנָיו מֶלֶךְ אֲשֶׁר שָׁב אֶל יְהוָה בְּכָל לִבּוֹ וּבְכָל-
נַפְשׁוֹ וּבְכָל-מְאֹדוֹ כְּכָל תּוֹרַת מֹשֶׁה וְאַחֲרָיו לֹא-קָם
כְּמֵהוּ׃

ומבדך למלך ולהקל ואומר אשרי ומקורין הספרים למקומן ואומר קדיש
לשלא ומתפללין מוסף כמו אתמול׃ למנחה מתפללין כמו אתמול׃
למעריב שהוא סוף המועד מתפללין ערבית ושמחה עשרה ככסול ואומרים
בברכת אתה חונן כשמיניעין לאנוש כינה אתה אמרת להבדיל כו' ומזכירין יעלה
ויבא בעבודה ונומר כל הערבית׃
שני ימים וכן מוסיף והולך עד שמיניע לשבעה ימים ואז יאמר היס שבועה ימים
שהם שבוע אחד * וכיום שמיני יאמר היס ק' ימים שהם שבוע אחד ויום אחד
וכן עד שיניע ליד ימים יאמר היס י"ד ימים שהם שני שבועות ועל דרך
זה מונה והולך עד מ"ט יום * ואין סופרין עד שתקטף עד זאת הכוכבים׃
ונוהגין שלא לישא אשה בין פסח לעגרת ושלא להסתפר עד ל"ג לעומר אפילו
ביום ראש חדש אייר * מפני שבאותו זמן מתו תלמידי רבי עקיבא ובל"ב
לעומר אומרים שפסקו מלמות׃ יום שלישי מתפללין כימי סוף המועד של
סכות ומזכיר יעלה ויבא בעבודה וקורין ההלל בדילוג * וכן כל שאר הימים
עד סוף העג * ומזינין שני ספרי תורה בכל יום וקורין כאחד שלשה גברי׃

קריאה ליום ראשון של חול המועד

קדש

וידבר יהוה אל משה לאמר : קדש לי כל בכור
פטור כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה
לי הוא : ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה
אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא
יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ : היום אתם יצאים
בחדש האביב : והיה כריביאך יהוה אל ארץ
הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבוס אשר נשבע
לאבותיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את
העבודה הזאת בחדש הזה : שבעת ימים תאכל
מצת וביום השביעי חג ליהוה : מצות יאכל את
שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר
בכל גבלך : והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור
זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים : והיה לך לזכרון
על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יהוה בפניך
כי ביד חזקה הוציאך יהוה ממצרים : ושמרת
את החקה הזאת למועדה מימים ימימה : פ
והיה כריביאך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר
נשבע לך ולאבותיך ונתנה לך : והעברת כל פטור
רחם ליהוה וכל פטור שגר בהמה אשר יהיה לך
הזכרים ליהוה : וכל פטור חמר תפדה בשה ואם
לא תפדה וער פתו וכל בכור אדם בבנך תפדה ו

והיה

קריאה ליום ראשון של חול המועד קצד

וְהָיָה כִּי יִשְׁאַלְךָ בֶּנְךָ מָחָר לֵאמֹר מַה זֹאת וְאָמַרְתָּ לֵאמֹר
בְּחֹק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מֵמִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים׃ וְיָרִי
כִּי הִקְשָׁה פִּרְעֹה לְשַׁלְּחַנוּ וַיְהִרְגֵהוּ יְהוָה כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם מִבְּכֹר אֶדְם וְעַד בְּכוֹר בְּהֵמָה עַל־כֵּן אֲנִי
זֹכֵר לַיהוָה כָּל־פֶּטֶר רַחֵם הַזְּכוּרִים וְכֹל־בְּכוֹר בְּנֵי
אִפְרָה׃ וְהָיָה לְאוֹת עַל־יְדֹכָה וּלְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינָיֶךָ
כִּי בְּחֹק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מֵמִצְרַיִם׃

ולא יאמר קדיש

והרביעי קורא בספר טז

וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה עוֹלָה לַיהוָה פְּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם
וְאַיִל אֶחָד וְשִׁבְעָה כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה
תְּמִימִם יְהִיו לָכֶם׃ וּמִנַּחְתֶּם סוּלַת בָּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לִפְרֹ וּשְׁנַיִם עֶשְׂרֹנִים לְאֵיל תַּעֲשׂוּ׃
עֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן תַּעֲשֶׂה לְכַבֵּשׁ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׁים׃
וְשִׁעִיר חַטָּאת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃ מִלֶּבֶד עֲלֵת
הַבָּקָר אֲשֶׁר לַעֲלֹת הַתְּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת־אֱלֹהִים׃
כֹּאֲלֵה תַעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לַחֵם אִשָּׁה רֵיחַ־נִיחַח
לַיהוָה עַל־עוֹלַת הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ׃ וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבוּדָה
לֹא תַעֲשׂוּ׃

ואומר קדיש * ואשרי ונא לניין ומקורין הספרים לחקונן ומתפללין מוסף כמו
ניס טוב ובמקום את יום טוב מקרא קדש אומר את יום מקרא קדש ואומר
קדיש מתקבל ומומר יאמרו גאולי ה' קדיש אין קדוש וקדיש וכרכו וכסדר
זה מתפללין בכל יום

כה ב 2 25 פרשה

קריאה ליום שני של חול המועד

פרשה ליום שני של חול המועד

בכספא

אם כסף תלוה את עמי את רעני עמך לא

תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך:

אם חבל תחבל שלמת רעה עד בא השמש תשיבנו

לו: כי הוא כסותה לברה הוא שמלתו לערו במה

ישכב והיה כיוצק אלי ושמעתי כרחנוני אני:

ס אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא

תאר: מלאתך ודמעה לא תאחר בכור בנה תתן

לי: כן תעשה לשרך לצאנך שבעת ימים יהיה

עם אמו ביום השמיני תתנור לי: ואנשי קדש תהיון

לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשליכון

אתו: ס לא תשא שמע שוא אל תשת

ידך עם רשע להיות יד חמס: לא תהיה אהרר

רבים לרעות ולא תענה על רב לנמות אחרי רבים

להטות: ודל לא תהדר בריבו: ס כי

תפגע שור איבך או חמורו תועה השב תשיבנו לו:

ס כי תראה חמור שנאך רבין תחת

משאו וחדלת מעזוב לו עזוב תעזוב עמו:

ס לא תטה משפט אביונך בריבו:

מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק תהרג כי לא אצדיק

רשע: ושחר לא תקח כי השחר יעור פקחים ויסלף

דברי

קראה ליום שני של חול המועד קצה

דברי צדיקים: וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את
נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים: ושש

שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה:

והשביעית תשמטנה ונטשתה ואכלו אביוני עמך

ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לכרמך לזיתך:

ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבות

למען ינוח שורך וחמריך ונפש בן אמתך והגר:

ובכל אשר אמרתו אליכם תשמרו ושם אלהים

אחרים לא תזכירו לא ושמע על פיך: שלש רגלים

תחוג לך בשנה: את חג המצות תשמור שבעת ימים

תאכל מצות כאשר צויתך למועד חדש האביב כי

בו יצאת מצרים ולא יראו פני ריקם: וחג הקציר

בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסף בצאת

השנה באסף את מעשיך מן השדה: שלש פעמים

בשנה יראה כל זכורך אל פני האדן יהוה: לא

תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר:

ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא

תבישל גדי בחלב אמו:

פ

והכניש קורא בספר שכי כמו אתמול וקדיש פהסה שליטת של סול המועד:

פסל

ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לחות אבנים

כראשונים ובתבתי על הלחת את הדברים

כה ג 3 25 אשר

קראה ליום שלישי של חול המועד

אשר היו על הלחות הראשנים אשר שברת : והיה
נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם
על ראש ההר : ואיש לא יעלה עמך וגם איש
לא ירא בכל ההר גם הצאן והבקר אל ידעו אל מול
ההר ההוא : ויפסל שני לחות אבנים כראשנים
וישכם משה בבקר ועל אל הר סיני כאשר צוה יהוה
אתו ויקח בידו שני לחות אבנים : וירד יהוה בענן
ויתצב עמו שם ויקרא בשם יהוה : ויעבור יהוה
על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום והנון ארך
אפים ורב חסד ואמת : נצר חסד לאלפים נשא
עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פוקד עון אבות
על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים :
וימחר משה ויקד ארצה וישתחו : ויאמר אסנא
מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם
קשה ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו :
ויאמר הנה אנכי כורת ברית נגד כל עמך אעשה
נפלאות אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים
וראה כל העם אשר אתה בקרבך ארת מעשה יהוה
כי נורא הוא אשר אני עשה עמך : שמר לך את
אשר אנכי מצוך היום הנני גורש מפניך את האמורי
והכנעני והחתי והפריזי והחוי והיבוסי : השמר לך
פן תכרות ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה

קריאה ליום שלישי של חול המועד קצו

פֶּן־יְהִי־לְמוֹקֵשׁ בְּקִרְבְּךָ׃ כִּי־אֶת־מִזְבַּחְתֶּם תִּתְצוּן
וְאֶת־מִצְבַּתְתֶּם תִּשְׁבְּרוּן וְאֶת־אֲשֵׁרֵי תְּכַרְתוּן׃ כִּי־לֹא
תִּשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אֲחֵר כִּי־יְהוָה קִנְאֵ שְׁמוֹ אֵל קִנְאֵ הוּא׃
פֶּן־תִּכְרַת בְּרִית לְיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וְזֶנּוּ אַחֲרַי אֱלֹהֵיהֶם
וּזְבַחוּ לְאֱלֹהֵיהֶם וְקִרְאֵ לָךְ וְאָכַלְתָּ מִזְבַּחֹם׃ וּלְקַחְתָּ
מִבְּנֵיךָ וְזֶנּוּ בְנֵיךָ אַחֲרַי אֱלֹהֵיהֶם וְזֶנּוּ אֶת־
בְּנֵיךָ אַחֲרַי אֱלֹהֵיהֶם׃ אֱלֹהֵי מִסְכָּה לֹא־תַעֲשֶׂה לָךְ׃
אֶת־חֹג הַמִּצְוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצֹּת
אֲשֶׁר צִוִּיתְךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב
יֵצֵאת מִמִּצְרַיִם׃ כֹּל־פֶּטֶר רַחֵם לִי וְכֹל־מִקְנֶךָ תִּזְכֹּר
פֶּטֶר שׂוֹר וְשֶׂה׃ וּפֶטֶר חֲמֹר תִּפְדֶּה בִּשְׂהָ וְאִם־לֹא
תִּפְדֶּה וְעַד־פָּתוּ כֹל בְּכֹר בְּנֵיךָ תִּפְדֶּה וְלֹא־יֵרָאוּ פְּנֵי
דִיקָם׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבַּת
בַּחֲרִישׁ וּבִקְצִיר תִּשְׁבַּת׃ וְחֹג שִׁבְעַת תַּעֲשֶׂה לָךְ
בְּכוֹרֵי קִצִּיר חֲטִיִּם וְחֹג הָאֲסִיף תִּקּוּפַת הַשָּׁנָה׃ שְׁלֹשׁ
פַּעֲמִים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כֹּל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי הָאָדָם יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ כִּי־אֹרִישׁ גּוֹיִם מִפְּנֵיךָ וְהִרְחַבְתִּי אֶת־
גְּבֻלְךָ וְלֹא־יִחְמַד אִישׁ אֶת־אֶרֶץְךָ בְּעֵלְתְךָ לְרֹאוֹת אֶת־
פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים בַּשָּׁנָה׃ לֹא־תִשְׁחַט
עַל־חַמִּץ דָּם וּזְבַחֵי וְלֵיִן לִבְקֹר זִבְחֵי חֹג הַפֶּסַח׃
וְאִשִּׁית בְּכוֹרֵי אֲדָמְתְךָ תִּבְיֵא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לֹא־תִבְשֹׁל גְּדֵי־בַחֲלָב אִמּוֹ׃ פ

קריאה ליום רביעי של חול המועד

וקרביש קורא בספר שני כמו שתמול וקדיש :
פרשה ליום רביעי של חול המועד

במדברא

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השנית

לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון

לאמר : ויעשו בני ישראל את הפסח כמו ידו :

בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים תעשו

אתו כמועדו ככל חקתיו וככל משפטיו תעשו אתו :

וידבר משה אל בני ישראל לעשות הפסח : ויעשו

את הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין

הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את משה

כן עשו בני ישראל : ויהי אנשים אשר היו טמאים

לנפש אדם ולא יכלו לעשות הפסח ביום ההוא

ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא : ויאמרו

האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה

נגרע לבלתי הקריב את קרבן יהוה כמועדו בתוך

בני ישראל : ויאמר אלהם משה עמדו ואשמעה

מה יצוה יהוה לכם : פ וידבר יהוה

אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל לאמר איש

איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך החוקה לכם או

לדרתיכם ועשה פסח ליהוה : בחדש השני בארבעה

עשר יום בין הערבים יעשו אתו על מצות ומרורים

יאכלהו

קריאה ליום רביעי של חול המועד קצו

יאכלהו : לא ישאירו ממנו עד בוקר ועצם לא ישברו
בו ככל חקת הפסח יעשו אתו : והאיש אשר הוא
טהור וברוך לא יהיה וחדל לעשות הפסח ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה כי קרבן יהוה לא הקריב
במועדו חטאו ישא האיש ההוא : וכי יגור אתכם גר
ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה
חקה אחת יהיה לכם ולגר ולאזרח הארץ :

והרביע קורא בספר שני כמו אתמול וקדיש :

כללי יום טוב האחרונים מתפללין ערבית כמו בראשונים אלא שאין אומרים
הלל וכשמקדיש על היין אין אומרים זמן : ביום קמישי שהוא שביעי של פסח
והוא יום טוב סדר התפלה כשני ימים טובים ראשונים אלא שקורין הלל
בילוג ומוציאין שני ספרי תורה וקורין בספר ראשון קמשה גברי ואס חל בשבת
קורין :

שלח

ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך
ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים

פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבנו מצרימה :

ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים
עלו בני ישראל מארץ מצרים : ויקח משה את

עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל
לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמותי

מזה אתכם : ויסעו מסכת ויחנו באתם בקצה
המדבר : ויהורו הולך לפניהם יומם בעמוד ענן

לנחתם

קריאה ליום שביעי של פסח

לנחותם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת
יומם ולילה : לא ימש עמוד הענן יומם ועמוד האש

לילה לפני העם : פ וידבר יהוה

אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו

לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפון נפחו

תחנו על הים : ואמר פרעה לבני ישראל נבכים

הם בארץ סגר עליהם המדבר : וחזקתי את לב

פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו

וירעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן : ויגד למלך

מצרים כי ברח העם ויהפך לבב פרעה ועברו אל

העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל

מעברנו : ויאסור את רכבו ואת עמו לקח עמו : ויקח

שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשים על

כלו : ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדוף

אחרי בני ישראל ובני ישראל יוצאים ביד רמה : וירדפו

מצרים אחריהם וישגו אותם חנים על הים כל סוס

רכב פרעה ופרשו וחילו על פי החירת לפני בעל

צפון : ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם

והנה מצרים נוסע אחריהם ויראו מאד ויצעקו בני

ישראל אליהוה : ויאמרו אל משה המבלי אין

קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת

עשית לנו להוציאנו ממצרים :

הלא זה הדבר

קריאה ליום שביעי של פסח קצח

אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה
את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים מפתנו
במדבר : ויאמר משה אל העם אל תראו התיצבו
וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום פי
אשר ראיתם את מצרים היום לא תספו לראתם עוד
עד עולם : יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון :

פ ויאמר יהוה אל משה מה תצעק
אלי דבר אל בני ישראל ויסעו : ואתה הרס את
מטך ונטה את ידך על הים ובקערו ויבאו בני
ישראל בתוך הים כיבשה : ואני הנני מחזק את
לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל
חילו ברכבו ובפרשיו : וידעו מצרים כי אני יהוה
בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו : ויסע מלאך
האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם
ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם : ויבא
בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן
והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל
הלילה : ויש משה את ידו על הים וילך יהוה
את הים ברוח קרים עזה כל הלילה וישם את הים
לחרבה ויבקעו המים : ויבאו בני ישראל בתוך הים
ביבשה והמים להם חומה מימנם ומשמאלם :

ופרשיו

קריאה ליום שביעי של פסח

וּפְרָשׂוּ אֶל-תּוֹךְ הַיָּם׃ וַיְהִי בַאֲשֶׁמֶרֶת הַבֶּקֶר וַיִּשְׁקֶף
יְהוָה אֶל-מַחֲנֵה מִצְרַיִם בַּעֲמֹד אֵשׁ וְעָנָן וַיַּחֲסֵם אֶת-
מַחֲנֵה מִצְרַיִם׃ וַיִּסְרֶאֱת אֶפְנֵי מִרְכַּבְתּוֹ וַיִּנְהַגְהוּ
בַכְּבֹדֶת וַיֹּאמֶר מִצְרַיִם אֲנוֹסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי יְהוָה
נִלְחַם לָרֶם בַּמִּצְרַיִם׃ פ וַיֹּאמֶר יְהוָה

אֶל-מֹשֶׁה נִשֵּׂה אֶת-יָדְךָ עַל-הַיָּם וּשְׂבוּ הַיָּם עַל-
מִצְרַיִם עַל-רֶכְבּוֹ וְעַל-פָּרְשׁוֹ׃ וַיַּט מֹשֶׁה אֶת-
יָדוֹ עַל-הַיָּם וַיִּשָּׁב הַיָּם לַפְּנוֹת בֶּקֶר לַאֲחִתּוֹ וּמִצְרַיִם
נָסוּ לִקְרֹאתוֹ וַיִּנְעַר יְהוָה אֶת-מִצְרַיִם בַּתּוֹךְ הַיָּם׃

וַיִּשְׂבוּ הַיָּם וַיִּכְסּוּ אֶת-הַרְכָּב וְאֶת-הַפָּרָשִׁים לְכָל
חֵיל פְּרֹעֹה רַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בַּיָּם לֹא-נִשְׁאָר בָּהֶם
עַד אֶחָד׃ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיבֹשֶׁת בַּתּוֹךְ הַיָּם
וְהַיָּם לָחַם חֶמְהָ מִיַּמִּינָם וּמִשְׂמָאלָם׃ וַיִּזְשַׁע

יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת-יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיִּרְא
יִשְׂרָאֵל אֶת-מִצְרַיִם מֵת עַל-שַׁפַּת הַיָּם׃ וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל
אֶת-הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בַּמִּצְרַיִם וַיִּרְאוּ
הָעָם אֶת-יְהוָה וַיֹּאמְנוּ בִּיהוָה וּבַמֹּשֶׁה עַבְדּוֹ׃

אֲזַיִשֵׁר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשִּׁירָה
הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אֲשִׁירָה

לַיהוָה כִּי גָאָה גָאָה סוֹס וּרְכָבוֹ רַמָּה בַּיָּם׃
עַי וּזְמִרַת יְהוָה לִי לִישׁוּעָה זֶה אֵלַי

וְאֲנִי וְהוּא אֱלֹהֵי אֲבִי וְאֲרַמְּנֶהוּ׃ יְהוָה אִישׁ
מִלְחָמָה

קריאה ליום שביעי של פסח קצט

מלחמה יהוה שמו : מרפכת פרעה

וחילו ירה בים ומבחר שלשו טבעו בים סוף :

תהמת יכסימו ירדו במצולת כמור

אבן : ימנה יהוה נאדרו בכח ימנה יהוה

תרעין אויב : וכרב ונה תהרס

קמך תשלח חרנך יאכלמו פקש : וברוח

אפך נערמו מים נצבו כמורד נוזלים

קפאו תהמת בלב ים : אמר אויב ארנף

אשג אחלק שלל תמלאמו נפשי

אריק חרבי תורישמו ידי : נשפת כרוחך בסמו

ים צללו כעופרת במים אדירים : מי

כמכה באלים יהוה מי כמכה נאדר פקדש

נורא תהלת עשה פלא : נטית ימנה

תבלעמו ארץ : נהית בחסדך עסונו נאלת

נהלת בעזך אל נוה קדשך : שמעו

עמים ירגזון חיל אחו ישבי פלשת : או נבהלו

אלופי אדם אילי מואב יאחזמו רעד

נמונו כל ישבי כנען : תפר עליהם אימתה

ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד

יעבר עמך יהוה עד יעבר עסונו קנית : תביאמו

ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך

פעלת יהוה מקדש ארני כוננו ידך : יהוה

ימלך

קריאה ליום שביעי של פסח

ימלך לעלם ועד : כי בא סוס פרעה

ברכבו וכפרשיו בים וישב יהוה עליהם אתמו

הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים :

ותקח מרים הנביאה אתות פ

אהרן ארז התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה

בתפים ובמחלת : ותען להם מרים שירו ליהוה כי

גאה גאה סוס ורכבו רמה בים : ס

ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל

מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים :

ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם

על כן קרא שמה מרה : וילנו העם על משה לאמר

מה נשתה : ויצעק אל יהוה ויוררו יהוה עין וישלף

אל המים וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם

נסהו : ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך

ורוישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל

חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים

עליך כי אני יהוה רפאך : ס קדיש

זהמפטיר קורא בספר שני כמו אתמול * ואומר קדיש :
הפטרה ליום שני של פסח :

ודבר דוד ליהוה את דברי השירה הזאת ביום

הציל יהוה ארזו מכף כל איביו ומכף

ויאמר יהוה סלע ומצודתי ומפלטי

שאול :

לי: אלהי צורי אהסה בו מגני וקרן

ישעי משגבי ומנופי: מושעי מחמס תשעני:

מהלל אקרא יהוה ומאיבי אושע:

כי אפפני משברימות: נחלי בליעל יבעתני:

חבלי שאול סבני קדמני מוקשי מורת:

בצר לי אקרא יהוה: ואל אלהי אקרא וישמע

מרוכלו קולי ושוועתי באזניו: ותגעש

ותרעש הארץ מוסדות: השמים ירגזו ויתגעשו

כירדה לו: עלה עשן באפו ואש

מפיו תאכל גחלים: בערו ממנו: ויש שמים

וירד וערפל תחת רגליו: וירכב ער-

בוב ויעפו וירא על: כנפירוח: וישת השף

סביבתיו סבות חשרת מים עבי שחקים:

מננה נגדו בערו גחלי: אש: ירעס מן שמים

יהוה ועליון יתן קולו: וישלח חצים

ויפיצם ברקויהם: ויראו אפיקי ים יגלו

מוסדות תבל בגערת יהוה מנשמת

וח אפו: ישלח: ממרום יקחני ימשיני ממים

רבים: יצלני מאיבי עז משנאי כי

אמצו ממני: יקדמני: ביום אידי ויהי יהוה

משען לי: ויצא למרחב אתי יחלצני

גרחפין בי: יגמלני: יהוה כצדקתי כבר יד

הפטרה ליום שביעי של פסח

ישיב לי: כי שמרתי דרכי יהוה ולא

רשעתי מאלהי: כי כל משפטיו לנגדי

וחקתיו לא אסור ממנה: ואהיה

תמים לו ואשתמרה מעוני: וישב יהוה לי

כצדקתי כבר לנגד עיני: עם חסד

תתחסד עם גבור תמים: תחמם: עם נכר תתבד

ועם עקש תתפל: ואת עם עני

תושיע ועיניך על רמים תשפיל: כי אתה נר

יהוה ויהוה יגיה חשכי: כי בכה

ארוץ גודו באלהי ארלג: שור: האל תמים

דרכו אמרת יהוה צדופה מן הווא

לכל החסים בו: כי מו אל מבלעדי יהוה ומו

צור מבלעדי אלהינו: האל מעוני

חיל ויתר תמים דרכי: משה רגלי כאילות ועל

במותי יעמידני: מלמד ידי למלחמה

ונחת קשרי נחושה: זרועתי: ותתן לי מנן

ישעך וענתך תרבני: תרחיב צעדי

תחתני ולא מעדו: קרסלי: ארדפה אויבי

ואשמידם ולא אשוב עד כלותם:

ואכלם ואמחצם ולא יקומון ויפלו תחת רגלי:

ותורני חיל למלחמה תכריע קמי תחתני:

ואיבי תתח לי ערף: משנאי ואצמיתם: ישעו

ליום שביעי של פסח

רא

ואין מושיע אלהיה ולא ענם : ואשחקם

כעפר ארץ כטיט חצות אדיקם ארקעם :

ותפלטני מריבי עמי תשמרני לראש גוים

עם לא ידעתי יעבדני : בני נכר יתכחשו לי

לשמוע און ישמעו לי : בני נכר יבולו

ויחגרו ממסגרותם : חיהוה וברוך צורי

וירם אלהי צור ישעי : האל הנותן נקמות

לי ומוריד עמים תחתני : ומוציאי מאיבי ומקמי

תרוממי מאיש חמסים תצילני : על כן

אודה יהוה בגוים ולשמך אומר : מגדול

ישועות מלכו ועשה חסד

למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם :

מזכר לזכר ולקהל * ואומר אשרי ומחזירין הספרים למקומן
ואומר קדיש לשלא * ומתפללין מוסף כמו ביום ראשון
של פסח * ונומר כל התפלה :

למנחה

מתפללין תפלת מנחה כמו ביום ראשון של פסח ואמר המנחה נוהגים לקרות
שיר השירים קצו ביום שביעי של פסח וקצו ביום שמיני :

שִׁיר

הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמֹה : יִשְׁקֵנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּירֵהוּ
בִּי טוֹבִים דְּדִיךְ מִיּוֹן : לְרִיחַ שְׁמֹנֶה
טוֹבִים שֶׁמֶן תּוֹרֵק שְׁמֶךְ עַל כֵּן עַל מוֹת אֲהַבּוּךְ :
מִשְׁכְּנֵי אַחֲרֶיךָ נְרוֹצָה הֵבִיאֵנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו נְגִילָה
וְנִשְׁמַחָה בְּךָ נִזְכִּירָה דְּדִיךְ מִיּוֹן מִיִּשְׁרִים אֲהַבּוּךְ :
שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֶאֱוָה בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם כְּאֲהוּלֵי קֹדֶר
כִּירֵעוֹת שְׁלֹמֹה : אֶל תִּרְאֵנִי שְׂאֵנִי שְׁחֹרָה
שֶׁזֹּפַתְנִי הִשְׁמַשְׁבְּנֵי אִמִּי נִחְדָּרְכִי כִּי שְׁמֹנֵי נִטְרָה אֶת
הַכְּרָמִים כְּרָמִי שְׁלִי לֹא נִטְרָתִי : הַגִּידָה לִּי שְׂאֵהֲבָה
נֶפֶשׁ אֵיכָה חֲרָעָה אֵיכָה תִּרְבִּיץ בְּצַהֲרִים שְׁלֹמֹה
אֲהִיָּה כְּעֵטִיהַ עַל עֲדָרֵי חֲבָרֶיךָ : אִם לֹא חֲדָעִי
לֶךְ הִיפָה בְּנָשִׁים צְאִי לְךָ בְּעַקְבֵי הַצֹּאן וְחָעִי אֶת
גְּדֵי תֶיךָ עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרָעִים : לִסְסָתִי בְּרֻכְבֵּי פָרְעָה
דְּמִיתֶיךָ רַעִיתִי : נֶאֱוָה לְחַיֶּיךָ בְּתוֹרִים צוֹאֲרֶיךָ
בַּחֲרוּזִים

בחרוזים: תורי זהב נעשה לך עם נקודת הכסף:
 עד שהמלך במסבו נרדף נתן ריחו: צרור המור
 דודי לי בין שדי ילין: אשכל הכפרו דודי לי
 בכרמי עין גדי: הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך
 יונים: הנך יפה דודי אף נעים אף ערשנו רעננה:
 קרות בתינו ארום רהיטנו ברותים: אני חבצלת
 השרון שושנת העמקים: כשושנה בין רחוחים
 כן רעיתי בין הבנות: כתפוח בעצי רוער כן דודי
 בין הבנים בצלו חמדתי וישבתי ופריו מתוק להכי:
 הכי אני אל בית היין ודגלו עלי אהבה: סמכוני
 באשישות רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה אני:
 שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני: השבעתי
 אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם
 תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתהפץ:
 קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מהפץ על
 הגבעות: דומה דודי לצבי או לעופר האילים
 הנה זה עומד אחר כרתלנו משגיח מן החלונות
 מצייץ מן ההרכים: ענה דודי ואמר לי קומי לך
 רעיתי יפתי ולכילך: כי הנה הפתו עבר הגשם
 חלף הלך לו: הנצנים נראו בארץ עת הזמיר
 הגיע וקול התור נשמע בארצנו: התאנה הנטתה
 פניה והנפנים סמדר נתנו ריח קומי ל כי רעיתי יפתי

שיר השירים

וְלִכְיֹלֶךְ׃ יֹונֵתִי בַחֲגוּי הַפִּלַע בְּסַחֲל הַמִּדְרָגָה
 הִרְאִינִי אֶת־מְרָאֶיךָ הַשְּׁמַעִינִי אֶת־קוֹלְךָ כִּי־קוֹלְךָ
 עֲרֹב וּמְרָאֶיךָ נְאוּוֹה׃ אֲחֹזֵר לָנוּ שׁוֹעֲלִים שְׁעֵלִים
 קִשְׁנִים מַחְבְּלִים כְּרָמִים וּכְרָמֵינוּ סְמֹדֵר׃ דּוּדֵי לֵי
 וְאֲנִי לוֹ הִרְעָה בְּשׁוֹשְׁנִים׃ עַד שִׁפּוּחַ הַיּוֹם וְנִסּוּ
 הַצִּלְלִים סֹבֵב דִּמָּה לְךָ דּוּדֵי לְצַבִּי אִנּוּ לְעוֹפֵר הָאֵילִים
 עַל־הָרֵי בָתֵּר׃ עַל־מִשְׁכְּבֵי בְלִילוֹת בְּקִשְׁתִּי אֶת־
 שְׂאֵהְבָה נִפְשִׁי בְּקִשְׁתּוֹ וְלֹא מִצְאָתּוֹ׃ אֲקוּמָה נָא
 וְאִסּוּבָה בְּעִיר בְּשׁוֹקִים וּבִרְחֻבוֹת אֲבִקְשָׁה אֶת־
 שְׂאֵהְבָה נִפְשִׁי בְּקִשְׁתּוֹ וְלֹא מִצְאָתּוֹ׃ מִצְאוֹנֵי
 הַשְּׁמֵרִים הַסֹּבְבִים בְּעִיר אֶת־שְׂאֵהְבָה נִפְשִׁי
 דֹאִיתָם׃ כִּמְעַט שֶׁעֲבַרְתִּי מֵהֶם עַד שֶׁמִּצְאָתִי אֶת־
 שְׂאֵהְבָה נִפְשִׁי אֲחֹזְתּוֹ וְלֹא אֲרַפְּנוּ עַד־שֶׁהִבִּיאָתּוֹ
 אֶל־בֵּית אֲמִי וְאֶל־חֵדֵר הַזֹּרֵתִי׃ הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם
 בְּנוֹרַת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָּאוֹרַת אוֹ בְּאֵילוֹרַת הַשְּׂדֵה־אֵם
 תַּעֲיִרוּ וְאִם־תַּעֲזוּרוּ אֶת־הָאֵהְבָה עַד שֶׁתַּחֲפִין׃
 מִי זֹאת עֵלָה מִן־הַמְדַבֵּר כַּתְּמֵרוֹת עֵשֶׂן מִקְטֹרֶת מוֹר
 וְלִבְנָה מִכָּל אֲבִקַּת רוּכָל׃ הִנֵּה מִטַּתּוֹ שֶׁל־שְׁלֹמֹה
 שְׁשִׁים גְּבָרִים סָבִיב לֵה מְגֹבְרֵי יִשְׂרָאֵל׃ כָּל־סֵם אֲחֹזֵי
 חָרֵב מִלְּמֹדֵי מִלְחָמָה אִישׁ חָרְבוּ עַל־יָדְכֶם מִפְּהֹד
 בְּלִילוֹת׃ אֲפָרִיז עֲשֵׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שֶׁל־מָה מַעֲצֵי
 הַלְּבָנוֹן׃ עֲמֹדָיו עֲשֵׂה כֶסֶף רַפִּידָתּוֹ זָהָב מְרַכְּבוּ
 אֲרֻגְמָן

ארגמן תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלם : צאנה
 וראינה בנורת ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו
 אמו ביום חתנתו וכיום שמחת לבו : הנך יפה רעיתי
 הנך יפה עיניך יונים מבעד לצמתך שערך בעדר
 העזים שגלשו מהר גלעד : שניך בעדר הקצובות
 שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות ושכלה
 אין בהם : כחוט השני שפתותיך ומדברך נאווה
 כפלה הרמון רקתך מבעד לצמתך : כמגדל דוד
 צוארך בנוי לתלפיות אלף המגן תלוי עליו כל שליטי
 הגבורים : שני שדיך כשני עפרים תאומי צבירה
 הרעים בשושנים : עד שיפוח היום ונסו הצללים
 אלק לי אלהר המור ואל גבעת הלבונה : כלך
 יפה רעיתי ומוס אין בך : אתי מלבנון כלה אתי
 מלבנון תבואי תשורי מראש אמנה מראש שניר
 וחרמון ממעונות אריות מהררי נמרים : לבבתני
 אחותי כלה לבבתני באחד מעיניך באחד ענק
 מצורניך : מה יפו דודיך אחותי כלה מה טובו
 דדיך מיין וריח שמניך מכל בשמים : נופת תשופנה
 שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך וריח
 שלמתך כריח לבנון : גן נעול אחתי כלה גל נעול
 מעין חתום : שלחך פרדס רמונים עם פרי מגדים
 כפרים עם צרדים : גרד וכרכם קנה וקנמן עם

שיר השירים

כָּל־עֵצִי לְבוֹנֵה מֵרֹם וְאֶהְלוֹת עִם כָּל־רֵאשֵׁי בְשָׁמַיִם :

מֵעֵין גְּנִיּוֹת בְּאֵר מַיִם חַיִּים וְנוֹלִים מִן הַבְּנוֹן : עוֹרֵי
צִפּוֹן וְבוֹאֵי תִימָן הִפְחִי גְנֵי יָדָם בְּשִׁמּוֹ יִבְאֵר דּוֹרֵי לִגְנוֹ
וְיֹאכַל פְּרֵי מִגְדֵּיו : בָּאתִי לִגְנֵי אַחֲתִי כְּלָה אֶרְתִּי
מִוֹרֵי עֵס בְּשִׁמִּי אֶכְלֵתִי יַעֲרִי עִם דְּבָשִׁי שְׂתִיחֵי יַיִן
עִם חֲלָבִי אֶכְלוּ רַעִים שְׂתוּ וְשָׁכְרוּ דוֹדִים :

יום שמיני של פסח מתפללין כמו אתמול * ומציין שני ספרי תורה וקורין
באחד חמשה גברי מן כל הכבוד * ואם חל בשבת מתקלין מן עשר תעשר
וקורין גברי :

עֵשֶׂר תַּעֲשֶׂר אֶת כָּל־תְּבוּאֹת זֵרַע־הַיֵּצֵא הַשָּׂדֶה

שְׁנֵה שָׁנָה : וְאֶכְלֵת לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם

אֲשֶׁר יִבְחַר לִשְׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם מֵעֵשֶׂר דִּגְגָךְ תִּירֶשֶׁךָ

וְיִצְהַרְךָ וּבְכֵרֶת בְּקֶרֶךָ וּצְאֲנֶךָ לְמַעַן תִּלְמַד לִירְאָה

אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל־הַיָּמִים : וְכִי יִרְבֶּה מִמֶּךָ הַדֶּרֶךְ

כִּי לֹא תֹכַל שְׂאֲתוֹ כִּי־יִרְחַק מִמֶּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר

יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹם שְׁמוֹ שָׁם כִּי יִבְרַכְךָ יְהוָה

אֱלֹהֶיךָ : וּנְתַתָּה בַּכֶּסֶף וּצְרַת הַכֶּסֶף בִּירְךָ וְהִלַּכְתָּ

אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ : וּנְתַתָּה

הַכֶּסֶף בְּכָל־אֲשֶׁר תֵּאֵוֹה נִפְשֶׁךָ בְּבִקְרָא וּבִצְאֵן וּבִיָּין

וּבִשְׂכָר וּבְכָל־אֲשֶׁר תִּשְׁאַלְךָ נַפְשֶׁךָ וְאֶכְלֵת שָׁם לִפְנֵי

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשִׂמַּחְתָּ אֵתָהּ וּבֵיתְךָ : וְהָלוּ אֲשֶׁר־

בְּשַׁעֲרֶיךָ לֹא תַעֲזֹבֵנוּ כִּי אֵין לּוֹ חֶלֶק וְנַחֲלָה עִמָּךְ :

מקצה

קריאה ליום אחרון של פסח

ס מקצה שלש שנים תוציא את

כל מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך:
ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום
והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכה
יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה:

ס מקץ שבע שנים תעשה שמטה:

וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משהו ודו אשר
ישה ברעהו לא יגש ארצהו ואת אחיו כי קרא
שמטה ליהוה: את הנכרי תגשו אשר יהיה לך
את אחיך תשמט ידך: אפס כי לא יהיה בך אביון
כי ברך יברכה יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן
לך נחלה לרשתה: רק אם שמע תשמע בקול
יהוה אלהיך לשמר לעשות ארץ כל המצורה הזאת
אשר אנכי מצוך היום: כי יהוה אלהיך ברכך
כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט
ומשלת בגוים רבים ובך לא ימשלו:

ס כי יהיה בך אביון מאחד אחיך באחד שעריך
בארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תאמין ארץ
לבבך ולא תקפץ את ידך מאחיק האביון: כי פתח
תפתח ארץ ידך לו והעבט תעביטנו די מחסרו אשר
יחסר לו: השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בלילעל
לאמר קרבה שנת העבע שנת השמטה והערה עיניך

קריאה ליום אחרון של פסח

בְּאַחֲרֵי הָאֲבִיּוֹן וְלֹא תִתֵּן לוֹ וּקְרֵא עֲלֶיךָ אֱלֹהֵי יְהוָה
וְהָיָה כִּךְ חֲטָא׃ נָתַן תִּתֵּן לוֹ וְלֹא יִרְעַ לְבַבְךָ כִּתְתִיב
לוֹ כִּי בְגַלְלֵי הַדְּבָר הַזֶּה יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־
מַעֲשֶׂיךָ וּבְכָל מַשְׁלַח יָדְךָ׃ כִּי לֹא יִחַדֵּל אֲבִיּוֹן מִקְרֵב
הָאָרֶץ עַל כֵּן אֲנֹכִי מְצַוְךָ לֵאמֹר פֶּתַח תִּפְתַּח אֶת־יָדְךָ
לְאַחֶיךָ לְעֵנִיךָ וּלְאַבְיֵיךָ בְּאַרְצְךָ׃

ס

כִּי־מִכַּר לְךָ אֶחָיִךְ הָעֵבֶרִי אוֹ הָעֵבֶרִיָּה וְעַבְדְּךָ
שֵׁשׁ שָׁנִים וּבִשְׁנֵה הַשְּׁבִיעִית תִּשְׁלַחְנוּ חֲפָשִׁי מֵעִמְךָ׃
וְכִי־תִשְׁלַחְנוּ חֲפָשִׁי מֵעִמְךָ לֹא תִשְׁלַחְנוּ רִיקָם׃

הָעֵנִיךָ תִּעֲנִיךָ לוֹ מִצְאֹנְךָ וּמִגְרַנְךָ וּמִקֶּבֶךָ אֲשֶׁר בִּרְכָךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּתֵּן לוֹ׃ וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאָרֶץ
מִצְרַיִם וַיִּפְדֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־כֵּן אֲנֹכִי מְצַוְךָ אֶת־
הַדְּבָר הַזֶּה הַיּוֹם׃ וְהָיָה כִּי־יֹאמֶר אֵלֶיךָ לֹא אֵצְא

מֵעִמְךָ כִּי אֶהְבֶּךָ וְאֶת־בֵּיתְךָ כִּי־טוֹב לוֹ עִמְךָ׃ וְלִקְחַת
אֶת־הַמְרִצֵּעַ וּגְתָתָהּ בְּאֲזָנוֹ וּבִדְלַת וְהָיָה לְךָ עֶבֶד עוֹלָם
וְאִף לֹא־מִתְּךָ תַעֲשֶׂה־בֶּן׃ לֹא יִקְשֶׁה בְּעֵינֶיךָ בְּשִׁלְחֶךָ
אֹתוֹ חֲפָשִׁי מֵעִמְךָ כִּי מִשְׁנֵה שָׂכָר שָׂכִיר עַבְדְּךָ שֵׁשׁ
שָׁנִים וּבִרְכָךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל אֲשֶׁר תַעֲשֶׂה׃

נחמל יום שביעי של פסח נחמל מתחילין כאן :

בוכרא

כָּל־ הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יוֹלֵד בְּבִקְרָךָ וּבְצֹאֲנֶךָ הַזָּכָר
תִּקְדִּישׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲבֹד בְּבִכּוֹר
שׁוֹרְךָ

קריאה ליום אחרון של פסח רה

שורך ולא תגז בכור צאנך: לפני יהוה אלהיך
תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה
וביתך: וכי יהיה בו מום פסח או עוד כל מום רע
לא תזבחנו ליהוה אלהיך: בשעריך תאכלנו הטמא
ורשהור יחדו כצבי וכאיל: רק את דמו לא תאכל
על הארץ תשפכנו כמים: פ

שמור את חדרש האביב ועשית פסח ליהוה
אלהיך כי בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים
לילה: וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום
אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם: לא תאכל עליו
חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצורת לחם עני כי
בחפזון יצאת מארץ מצרים למען תזכור את יום
צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך: ולא יראה לך
שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר
תזבח בערב ביום הראשון לבקר: לא תוכל לזבח
את הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך:
כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו
שם תזבח את הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך
ממצרים: ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה
אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך: שעת ימים
תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא
תעשה מלאכה: ס

הספר לך מהחל חרמש בקמה תחל לִסְפֹּר שבעה
 שבעות : ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מסת נרבת
 ידך אשר נתן כאשר יברכה יהוה אלהיך : ושמחת
 לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי
 אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך
 במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם :

וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את
 החקים האלה : פ חג הסכות תעשה

לך שבעת ימים באספך מגרנך ומיקבך : ושמחת
 בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר
 והיתום והאלמנה אשר בשעריך : שבעת ימים תחג
 ליהוה אל ה' במקום אשר יבחר יהוה כי יברכה
 יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשרה ידך והיית
 אך שמח : שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך
 את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות
 ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני יהוה
 ריקם : איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר
 נתת לך :

נאוור קדיש * ומפטיר קורא בספר שני כאתמול : קדיש :
 הפטרה ליום שמיכי של פסח :

היום בנוב לעמוד ינופף ידו הר בת ציון גבעת
 ירושלם: הנה הארון יהוה צבאות מסעף
 פארה במערצה ורמי הקומה גדעים והגבוהים
 ישפלו: ונקף סבכי היער בברזל והלבנון באדיר
 יפול: ויצא הוטר מגזע ישי ונצר משרשו יפרה:
 ונחיה עליו רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצרה
 וגבורה רוח דעת ויראת יהוה: והריחו ביראת
 יהוה ולא למראה עיניו שפוט ולא למשמע אזניו
 יוכיח: ושפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי
 ארץ והכה ארץ בשבט פיו וכרוח שפתיו ימיר
 רשע: והיה צדק אזור מתניו והאמנה אזור
 הלציו: וגר זאב עם כבש ונמר עם גרי רבץ
 ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן נהג בס: ופרה
 ודוב תרעינה יחדו ירבעו ילדיהן ואריה כבקר יאכל
 חבן: ושעשע יונק על חד פתן ועל מאורת
 צפעוני גמול ידודה: לא ירעו ולא ישחיתו בכל
 הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את יהוה כמים לים
 מכסים: והיה ביום ההוא שרש ישי אשר עומד
 לנס עמים אליו גוים ידרשו והיתה מנחתו כבוד:
 והיה ביום ההוא יוסף ארני שנית ידו לקנות את
 שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרים ומפתרום
 ומכוש ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי הים:

הפטרה ליום שמיני של פסח

וְנִשְׂא נֶס לְגוֹיִם וְאֶסֶף נְרָחֵי יִשְׂרָאֵל וּנְפִצֹת יְהוּדָה
יִקְבֹּץ מֵאַרְבַּע כְּנָפֹת הָאָרֶץ : וְסָרָה קִנְיַת
אֶפְרַיִם וְצוּרֵי יְהוּדָה יִכְרְתוּ אֶפְרַיִם לֹא יִקְנֶא
אֶת יְהוּדָה וְיְהוּדָה לֹא יִצוּר אֶת אֶפְרַיִם :
וְעָפוּ בְכַתֵּף פְּלִשְׁתִּים יְמָה יַחְדוּ יְבוּזוּ אֶת בְּנֵי קָדֶם
אָדוּם וּמֹואב מִשְׁלוּחַ דָּם וּבְנֵי עַמּוֹן מִשְׁמַעְתָּם :
וְהַתְרִים יְהוָה אֶת לִשׁוֹן יִם מְצָרִים וְהִנִּיף יָדוֹ עַל הַנְּהַר
בְּעֵינֵי רוּחוֹ וְהִכְהוּ לְשִׁבְעָה נַחְלִים וְהַדְרִיךְ בְּנַעֲלִים :
וְהִיתָה מַסְלָה לְשָׂאֵר עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשְׂאֵר מֵאֲשׁוּר כֹּאֲשֶׁר
הִיתָה לְיִשְׂרָאֵל בְּיוֹם עֲלוֹתוֹ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם : וְאָמְרָת
בְּיוֹם הַהוּא אֹרֶךְ יְהוָה כִּי אֲנַפְרָת בִּי יָשׁוּב אֶפְרַיִם
וְתִנְחַמְנִי : הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֲבַטַח וְלֹא אֶפְחַד כִּי עוֹי
וְזָמְרָת יְהוָה וְיִהְיֶה לִי לְיְשׁוּעָה : וְשִׂאֲבַתְּ מַיִם
בְּשִׁשׁוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה : וְאָמְרָתְּ בְּיוֹם הַהוּא
הוֹדוּ לַיהוָה קִרְאוּ בְּשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עַל־לוֹתוֹ
הַזְכִּירוּ כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ : זְמְרוּ יְהוָה כִּי גִּאֲוֹת עָשָׂה
מִדַּעַת זֹאת בְּכָל־הָאָרֶץ : צְהִלִי וּרְנִי יִשְׁבַת צִיּוֹן
כִּי גָדוֹל בְּקִרְבְּךָ קְרוֹשׁ יִשְׂרָאֵל :

וְעַבְדְּךָ לְמַלְךְ וּלְקַסֵּל וְאוֹמֵר אֲשֶׁרִי וּמַזְכִּירִין הַסְּפָרִים לְמַקְוֵמוֹן וְאוֹמֵר קָדִישׁ לְעֵלָּא
וּמִתְפַּלְלִין מוֹסֵף כְּמוֹ בְּיוֹם רֵאשִׁוֹן שֶׁל פֶּסַח :

וְאִם סָל שַׁבַּת כָּפוֹל הַמוֹעֵד מִתְפַּלְלִין כְּמוֹ בַּשַּׁבַּת וְאוֹמֵר יַעֲלֶה וְיִכָּא כְּעַבְדָּה וְאִין
מְזַכְרִין כּוֹ אֵת יוֹם טוֹב מִקְרָא קָדֶשׁ הוּא כִּי אִם אֵת יוֹם מִקְרָא קָדֶשׁ :

קריאה לשבת וחול המועד של פסח ה

ומוציאין שני ספרי תורה וקוראין באחד ו' נכרי בפרשה זו :

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה יְהוָה רְאֵה אֶתְּךָ אֵלֵי הָעַל אֶת־
הָעַם הַזֶּה וְאַתָּה לֹא הוֹדַעְתָּנִי אֶת אֲשֶׁר תִּשְׁלַח
עִמִּי וְאַתָּה אָמַרְתָּ יָדַעְתִּיךָ בְּשֵׁם וְגַם מִצֵּאת חֵן בְּעֵינַי :
וְעַתָּה אִסְנָא מִצֵּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הוֹדִיעֵנִי נָא אֶת־דַּרְכְּךָ
וְאֲדַעַךְ לְמַעַן אֲמַצֵּא־חֵן בְּעֵינֶיךָ וְרֵאֵה כִּי עִמָּךְ הִגֵּוִי
הַזֶּה : וַיֹּאמֶר פָּנִי יִלְכוּ וְהִנַּחְתִּי לְךָ : וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אִם־אֵין פָּנֶיךָ הַלְכִים אֶל־תַּעֲלֵנוּ מִזֶּה : וּבְמַה יוֹדַעַ
אִפּוֹא כִּי־מִצֵּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי וְעִמָּךְ הֲלוֹא בִלְכַתְּךָ
עִמָּנוּ וּנְפַלְיֵנוּ אֲנִי וְעִמָּךְ מִכָּל־הָעַם אֲשֶׁר עִל־פָּנֵי
הָאֲדָמָה : פ

גַּם אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵעֲשֶׂה כִּי־מִצֵּאת חֵן
בְּעֵינֵי וְאֲדַעַךְ בְּשֵׁם : וַיֹּאמֶר הֲרֵא אֲנִי נָא אֶת־כְּבוֹדְךָ :
וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל־טוֹבִי עַל־פָּנֶיךָ וְקִרְאתִי בְּשֵׁם
יְהוָה לְפָנֶיךָ וְחִנַּתִּי אֶת־אֲשֶׁר אֶחָן וְרַחַמְתִּי אֶת־אֲשֶׁר
אֲרַחֵם : וַיֹּאמֶר לֹא תוּכַל לִרְאֹת אֶת־פָּנַי כִּי לֹא־יִרְאֵנִי
הָאָדָם וְחִי : וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה מְקוֹם אֲתִי וְנִצַּבְתָּ עַל־
הַצּוּר : וְהָיָה כְּעֵבֶר כְּבֹדִי וְשָׁמַרְתִּיךָ בְּנִקְרַת הַצּוּר
וְשָׁכַתִּי כְּפִי עֲלֶיךָ עַד־עֲבָרִי : וְהִסַּרְתִּי אֶת־כְּפִי וְרֵאִיתָ
אֶת־אֲחֵרִי וּפְנֵי לֹא־יִרְאוּ : פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פָּסַל לְךָ שְׁנֵי לְחֹת

אבנים

קריאה לשבת וחול המועד של פסח

אֲבָנִים כְּרֹאשֵׁי וּכְתַבְתִּי עַל הַלְחֹת אֶת הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר הָיוּ עַל הַלְחֹת הַרְאשֵׁי אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ: וְהָיָה
נֶכֶן לְבַקֵּר וְעֹלִית בְּבַקֵּר אֶל הַר סִינַי וְנִצַּבְתָּ לִישָׁם
עַל רֹאשׁ הָהָר: וְאִישׁ לֹא יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם אִישׁ
לֹא יֵרָא בְּכָל הָהָר גַּם הַצֵּאן וְהַבַּקֵּר אֶל יַרְעוֹ אֶל מֹל
הָהָר הַהוּא: וַיִּפְסַל שְׁנֵי לְחֹת אֲבָנִים כְּרֹאשֵׁי
וַיִּשְׁכֶם מֹשֶׁה בְּבַקֵּר וַיַּעַל אֶל הַר סִינַי כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לְחֹת אֲבָנִים: וַיִּרְדֵּי הָיָה בְּעֵינָן
וַיִּתְּצֵב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה: וַיַּעֲבֹר יְהוָה
עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵי רַחוּם וְחַנוּן אֲרֻךְ
אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת: נֶצַח חֶסֶד לְאֵלִפִּים נִשְׁאָר
עֹן וּפְשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְהָ לֹא יִנְקָה פֹקֵד עֹן אֲבוֹת
עַל בָּנִים וְעַל בְּנֵי בָנִים עַל שְׁלִשִׁים וְעַל רַבְעִים:
וַיִּמְדַּר מֹשֶׁה וַיִּקַּד אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ: וַיֹּאמֶר אִסְנָא
מִצְאֹתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יְלֹהֵי נָא אֲדֹנָי בְּקִרְבְּנוּ כִּי עַם
קָשָׁה עֲרַף הוּא וְסִלַּחַת לַעֲוֹנָנוּ וּלְחַטָּאתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ:
וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנִכִּי כֹרֶת בְּרִית נֶגֶד כָּל עַמְּךָ אֲעִשֶׂה
נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא נִבְרְאוּ בְּכָל הָאָרֶץ וּבְכָל הַגּוֹיִם
וְרָאָה כָּל הָעַם אֲשֶׁר אִתָּה בְּקִרְבּוֹ אֶת מַעֲשֵׂה יְהוָה
כִּי נִזְרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ: שָׁמֵר לְךָ אֶת
אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצֹּד הַיּוֹם הַזֶּה גֹרֵשׁ מִפְּנֶיךָ אֶת הָאֲמֹרִי
וְהַכְנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִיזִי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי: הַשְׁמֵר לְךָ

קריאה לשבת וחול המועד של פסח רח

פְּתַח־כְּרוֹת בְּרִית לְיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֵתָּה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
פֶּן יִהְיֶה לְמוֹקֵשׁ בְּקִרְבְּךָ׃ כִּי אֵת מִזְבַּחְתֶּם תִּתְּצוּן
וְאֵת מִצְבְּתֵיכֶם תִּשְׁבֹּרֶן וְאֵת אֲשֵׁרֵי תִכְרֹתוֹן׃ כִּי לֹא
תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אֲחֵר כִּי יְהוָה קִנָּא שְׁמוֹ אֵל קִנָּא הוּא׃
פְּתַח־כְּרוֹת בְּרִית לְיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וְהִנֵּנִי אַחֲרַי אֱלֹהֵיהֶם
וּזְבָחוֹ לְאֱלֹהֵיהֶם וּקְרָא לָךְ וְאָכַלְתָּ מִזִּבְחֹן׃ וּלְקַחְתָּ
מִבְּנֵי חֵן לְבְנֵיךָ וְהִנֵּנִי אַחֲרַי אֱלֹהֵיהֶן וְהִנֵּנִי אַרְתִּי
בְּנֵיךָ אַחֲרַי אֱלֹהֵיהֶן׃ אֱלֹהֵי מִסְכָּה לֹא תַעֲשֶׂה לָךְ׃
אֶת חֹג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת
אֲשֶׁר צִוִּיתְךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי בַחֹדֶשׁ הָאָבִיב
יֵצֵאת מִמִּצְרַיִם׃ כָּל פֶּטֶר רֶחֶם לִי וְכֹל מִקְנֶיךָ תִּזְכֹּר
פֶּטֶר שׂוֹר וְשֵׂה׃ וּפֶטֶר חֲמֹר תִּפְדֶּה בְשֵׂה וְאִם לֹא
תִפְדֶּה וְעִרְפָתוֹ כָּל בֶּכֶר בְּנֵיךָ תִּפְדֶּה וְלֹא יֵרָאוּ פְּנֵי
רִיקָם׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֹּת
בַּחֲרִישׁ וּבִקְצִיר תִּשְׁבֹּת׃ וְחֹג שִׁבְעַת תַּעֲשֶׂה לָךְ
בַּכּוֹרֵי קְצִיר חֲטִיִּם וְחֹג הָאֲסִיף תִּקּוּפַת הַשָּׁנָה׃ שְׁלֹשׁ
פַּעֲמִים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל זְכוּרְךָ אֶת פְּנֵי הָאָדָם יִהְוֶה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ כִּי אֲוֹרֵי שְׁגוּיִם מִפְּנֵיךָ וְהִרְחַבְתִּי אֶרֶץ
גְּבֻלְךָ וְלֹא יִחַמְדוּ אִישׁ אֶת אֶרְצְךָ בְּעִלְתְּךָ לִרְאוֹת אֶת
פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים בַּשָּׁנָה׃ לֹא תִשְׁחַט
עַל חֲמִיץ דָּם זְבָחִי וְלֹא יִלֵּין לְבַקֵּר זְבַח חֹג הַפֶּסַח׃

ראשית

קריאה לשבת וחול המועד של פסח

רַאשִׁית בְּבוּרֵי אֲדָמְתְךָ תָבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לֹא תִבְשֵׁל גְדִי בַחֲלֵב אִמּוֹ :

קדיש

מפטיר קורא נספר שני והקרבתם :

הפטרת שנת וקול המועד של פסח :

כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה עוֹדֵזָאת אֲדַרְשׁ לְבֵית יִשְׂרָאֵל
לַעֲשׂוֹת לָהֶם אֲרֻבָּה אַתֶּם כִּצְאֹן אָדָם : כִּצְאֹן
קִדְשִׁים כִּצְאֹן יְרוּשָׁלַם בְּמוֹעֲדֵיהָ כֵּן תִּהְיֶינָה הָעָרִים
הַחֲרֻבוֹת מִלְּאוֹר צְאֹן אָדָם וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה :
הִיְתָה עָלַי יְדִי הוּוּה וַיִּצְיֵאֲנִי כְרוּחַ יְהוָה וַיִּנְחַנִּי בַתּוֹךְ
הַבִּקְעָה וְהִיא מְלֵאָה עֲצָמוֹת : וְהֶעֱבִירֵנִי עֲלֵיהֶם
סָבִיב סָבִיב וְהִנֵּה רַבּוֹת מְאֹד עַל־פְּנֵי הַבִּקְעָה וְהִנֵּה
יִבְשׁוֹת מְאֹד : וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם הֲתִחְיֶינָה הָעֲצָמוֹת
הָאֵלֶּה וַאֲמַר אֲדֹנָי יְהוִה אַתָּה יָדַעְתָּ : וַיֹּאמֶר אֵלַי
הִנְבֵּא עַל־הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם הָעֲצָמוֹת
הַיְבֵשׁוֹת שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה : כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
לָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה הִנֵּה אֲנִי מְבִיא בְכֶם רוּחַ וְחַיִּיתֶם :
וְנָתַתִּי עֲלֵיכֶם גְּיָדִים וְהֶעֱלִיתִי עֲלֵיכֶם בֶּשֶׂר וְקִרַמְתִּי
עֲלֵיכֶם עוֹר וְנָתַתִּי בְכֶם רוּחַ וְחַיִּיתֶם וַיִּדְעַתֶּם כִּי אֲנִי
יְהוָה : וּנְבֵאתִי כַאֲשֶׁר צִוִּיתִי וַיְהִי קוֹל בְּהִנְבְּאֵי וְהִנֵּה
רָעַשׁוּ וַתִּקְרְבוּ עֲצָמוֹת עִצֵּם אֶל־עִצְמוֹ : וּרְאִיתִי וְהִנֵּה
עֲלֵיהֶם גְּיָדִים וּבֶשֶׂר עָלָה וַיִּקְרַם עֲלֵיהֶם עוֹר מִלְּמַעְלָה
וְרוּחַ

הפטרה שבת חול המועד של פסח דט

ורוח אין בהם : ויאמר אלי הנבא אל הרוח הנבא
 בן אדם ואמרת אל הרוח כה אמר אדני יהוה
 מארבע רוחות באי הרוח ופחי בהרוגים האלה
 ויחיו : והנבאתי כאשר צוני ותבוא בהם הרוח ויחיו
 ויעמדו על רגליהם חיל גדול מאד מאד : ויאמר אלי
 בן אדם העצמות האלה כל בית ישראל המה
 הנה אמרים יבשו עצמותינו ואברה תקותנו נגזרנו
 לנו : לכן הנבא ואמרת אליהם כה אמר אדני
 יהוה הנה אני פתח את קברותיכם והעליתי אתכם
 מקברותיכם עמי והבאתי אתכם אל אדמת ישראל :
 וידעתם כי אני יהוה בפתחי את קברותיכם ובהעלותי
 אתכם מקברותיכם עמי : ונתתי רוחי בכסוהייתם
 והנחתי אתכם על אדמתכם וידעתם כי אני יהוה
 דברתי ועשיתי נאם יהוה :

ומכרך לעלך ולקבל ואומר אשרי ומוסרין הספרים למקומן ואומר קדיש לשלח
 ומתפללין מוסף כמו בימי סולו של יושע אלף שמזכירין גם של שבת :
 וס טוב סגל במונאי שבת אומר באתה במרתנו קודם שיאמר ותתן לנו :
 ותודיענו כמו שכתוב בתפלת סכות :

אני
 ישנה ולבי ער קול דודי רופק פתח לי
 אחתי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמר א
 של קוצותי רסיסי לילה : פשטתי את כתנתי איככה
 אלבשנה רחצתי את רגלי איככה אטנפם : דודי
 כז א I 17 שלח

שיר השירים

שלח ידו מן החור ומעי המן עליו : קמתי אני לפתח
 לדודי וירי נטפר מור ואצבעתי מור עבר על כפות
 המנעול : פתחתי אני לדודי ודודי המק עבר נפשי
 יצאה בדברו בקשתיהו ולא מצארתיהו קראתיו ולא
 ענני : מצאני השמרים הסבבים בעיר הכוני פצעוני
 נשאו את רדודי מעלי שמרי החמות : השבעתי
 אתכם בנות ירושלם אם תמצאו את דודי מרה תגידו
 לו שחולת אהבה אני : מה דורך מדוד היפה בנשים
 מרה דורך מדוד שכבה השבעתנו : דודי צח
 וארום דגול מרבבה : ראשו כחם פז קוצותיו תלתלים
 שחרות כערב : עיניו כיונים על אפיקי מים רחצות
 בחלב ישבות על מלאת : לחיו כערוגת הבשם
 מגדלות מרקחים שפתותיו שושנים נטפות מור עבר :
 ידיו גלילי זהב ממלאים בתרשיש מעו עשרת שן
 מעלפת ספירים : שוקיו עמודי שש מסדים ער
 אדני פז מראדו כלבנון בחור כארזים : חכו
 ממתקים וכלו מחמדים זה דודי וזה רעי בנות
 ירושלם : אנה הלך דורך היפה בנשים אנה פנה
 דורך ונבקשנו עמך : דודי ירד לגנו לערוגת הבשם
 לדעות בננים וללקט שושנים : אני לדודי ודודי לי
 הרעה בשושנים : יפה את רעתי כתרצה נאווה
 כי ירושלם אימה כנדגלות : הסבי עיניך מנגדי שהם

הרהיבני

הרהיבני שערך כעדר העזים שגלשו מן הגלעד :
 שנגך כעדר הרחלים שעלו מן הרחצה שכלם
 מתאמות ושכלה אין בהם : כפלח הרמון רקתך
 מבעד לצמתך : ששים המה מלכות ושמונים פילגשים
 ועלמות אין מספר : אחת היא יונתי תמתי אחת
 היא לאמה ברה היא לי ולדתה ראוה בנת ויאשרוה
 מלכות ופילגשים יהללוה : מי זאת הנשקפה כמור
 שחר יפרא כלבנה ברה כחמה אימה כנדולות :
 אל גנת אגוז ירדתי לראות באבי הנחל לראות
 הפרחה הגפן הנצו הרמנים : לא ידעתי נפשי
 שמתני מרכבות עמי נדיב : שובי שובי השולמית
 שובי שובי ונחזה בך מה תחזו בשולמית כמחלת
 המחנים : מה יפו פעמך בנעלים בת נדיב חמוקי
 ירכיך כמו חלאים מעשה ידי אמן : שורך אגוז
 הסדר אל יחסר המזג בטנג ערמרת חטים סוגה
 בשושנים : שני שריך כשני עפרים תאמי צביה :
 צוארך כמגדל השן עיניך ברכות בחשבון על שער
 בת רבים אפק כמגדל הלכנון צופה פני דמשק :
 ראשך עליך ככרמל ודלת ראשך כארגמן מרר
 אסור ברהטים : מה יפית ומה נעמת אהבה
 בתענוגים : זאת קומתך דמתה לתמר ושריך
 לאשכולות : אמרתי אעלה בתמר אחזה בסנסניו

שיר השירים

ויהיו נא שריך כאשכולות הגפן וריח אפרך כתפוחים :
 וחפך כמין הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי
 ישנים : אני לדודי ועלי תשוקתו : לכה דודי נצא
 השדה נלינה בכפרים : נשכימה לכרמים נראה
 אם פרחה הגפן פתח הסמדר הנצו הרמנים שם
 אתן את דודי לך : הדודאים נתנו ריח ועל פתחינו
 כל מגורים חדשים גם ישנים דודי צפנתי לך : מי
 יתןך כאח לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ אשקך
 גם לארבו לי : אנהגך אביאך אל בית אמי תלמדני
 אשקך מין הרקח מעסים רמני : שמאלו תחת
 ראשי וימינו תחבקני : השבעתי אתכם בנזות
 ירושלם מרה תעירו ומה תעוררו את האהבה עד
 שתחפץ : מי זאת עלה מך המדבר מתרפקת
 על דודה תחת התפוח עור רתיך שמה חבלתך אמך
 שמה חבלה ילדתך : שימני כחותם על לבך
 כחותם על זרועך פי עזה כמות אהבה קשה כשאל
 קנאה רשפירה רשפי אש שלהבתי : מיס רבים
 לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה
 אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בון יבחו לו :
 אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה נעשה לאחורנו
 ביום שידבר בה : אם חומה היא נבנה עליה
 טירת כסף ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז :

אני חוֹמָה וְשָׂדֵי כְּמַגְדְּלוֹת אִם הִיְתִי בְּעֵינָיו כְּמוֹצֵאת
 שְׁלוֹם: כָּרֶם הִיָּה לְשִׁלְמָה בְּכַעַל הַמֶּזֶן נָתַן אֶרֶץ
 הַכָּרֶם לְנֹצְרִים אִישׁ יָבִיא בְּפִרְיוֹ אֶלֶף כֶּסֶף: כְּרָמִי
 שְׂדֵי לִפְנֵי הָאֵלֶף לְךָ שְׁלֵמָה וּמֵאֲתִים לְנֹטְרִים אֶרֶץ
 פְּרִי: הַיּוֹשֶׁבֶת בְּנָנִים חֲבֵרִים מִקְשִׁיבִים לְקוֹלֶךָ
 הַשְּׁמִיעֵנִי: בְּרַחֲךָ דוּדִי וְדַמְהֵ לְךָ לְצִבִּי אוֹ לְעֶפְרַיִם
 הָאֵילִים עַל הַרֵי בְּשָׂמִים:

חזק

תקון פסוקים ונחלים * תהלה לאל נורא עולם :

מסכת אבות

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא שנאמר
ועמך כלם צדיקים לעולם יירש ארץ נצח
משעי מעשה ידי להתפאר :

משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע

ויהושע לזקנים וזקנים לנביאים ונביאים
מסרוה לאנשי כנסת הגדולה : הם אמרו שלשה

דברים הוו מתונים בדין והעמידו תלמידים הרבה
ועשו סיג לתורה :

שמעון הצדיק היה משירי
כנסת הגדולה הוא היה אומר על שלשה דברים
העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל

גמילות חסדים : אנטיגנוס איש סוכו קבל משמעון
הצדיק הוא היה אומר אל תהיו כעבדים

המשמשין את הרב על מנת לקבל פרס אלא הוו
כעבדים המשמשין את הרב שלא על מנת לקבל

פרס ויהי מורא שמים עליכם : יוסי בן יועזר איש
צרידה ויוסי בן יוחנן איש ירושלם קבלו מהם יוסי

בן יועזר איש צרידה אומר יהי ביתך בירת ועד
לחכמים והוי מתאבק בעפר רגליהם והוי שותה

בצמא את דבריהם : יוסי בן יוחנן איש ירושלם
אמר יהי ביתך פתוח לרוחה ויהיו עניים בני

ביתך

פרק ראשון

דיב

ביתך • ואל תרבה שיחה עם האשה • באשתו
אמרו קל וחומר באשת חבירו • מכאן אמרו חכמים
כל המרבה שיחה עם האשה • גורם רעה לעצמו •
ובוטל מדברי תורה וסופו יורש גיהנם • יהושע
בן פרחיה ונתאי הארבלי קבלו מהם • יהושע בן
פֶּרַחְיָה אומר • עשה לך רב • וקנה לך חבר • והווי דין
את כל האדם לכף זכות • נתאי הארבלי אומר •
הרחק משכנ רע • ואל תתחבר לרשע • ואל תתיאש
מן הפורענות • יהודה בן טבאי ושמעון בן שטח
קבלו מהם • יהודה בן טבאי אומר • אל תעש עצמך
כעורכי הדינין • וכשיהיו בעלי הדין עומדים לפניך •
יהיו בעיניך כרשעים • וכשנפטרין מלפניך יהיו בעיניך
כזכאין • כשקבלו עליהם את הדין • שמעון בן שטח
אומר • הוי מרבה לחקור את העדים • והוי זהיר
בדברייך • שמא מתוכם ילמדו לשקר • שמעיה
ואבטליון קבלו מהם • שמעיה אומר • אהוב את
המלאכה • ושנא את הרבנות • ואל תתודע לרשות •
אבטליון אומר • חכמים הזהרו בדבריכם • שמאי
תחובו הוכת גלות • ותגלו למקום מים הרעים •
וישתו התלמידים הבאים אחריכם וימותו • ונמצא שם
שמים מתחלל • הלל ושמאי קבלו מהם • הלל אומר
הוי מתלמדיו של אהרן • אהב שלום • ורודף שלום •

פרקי אבות

אודב את הבריות ומקרבן לתורה : הוא היה
 אומר נגד שמא אבד שמה ודלא מוסיף וסיף
 ודלא יליף קטלא הייב ודאשתמש בתנא חלף :
 הוא היה אומר אם אין אני לי מי לי וכשאני לעצמי
 מה אני ואם לא עכשו אימתי : שמאי אומר עשה
 תורתך קבע אמור מעט ועשה הרבה והוי מקבל
 את כל האדם בסבר פנים יפות רבן גמליאל היה
 אומר עשה לך רב והסתלק מן הספק ואל
 תרבה לעשר אומדות שמעון בנו אומר כל ימי
 גדלתי בין החכמים ולא מצאתי לגוף טוב אלא
 שתיקה ולא המדרש הוא העקר אלא המעשה
 וכל המרבה דברים מביא חטא : הוא היה אומר
 על שלושה דברים העולם קיים על האמת ועל
 הדין ועל השלום שנאמר אמת ומשפט שלום
 שפטו בשעריכם רבי חנניא בן עקשיא אומר
 רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל לפיכך
 הרבה להם תורה ומצות שנאמר חפץ למען
 צדקו גדיל תורה ויאדר :

פרק טז

רבי אומר איזו היא הדרך ישרה שיבור לו האדם כל
 שהיא תפארת לעושיה ותפארת לו מן
 האדם והוי זהיר במצוה קלה כבחמורה שאין
 אתה יודע מתן שכרן של מצות והוי מחשב הפסד

מצוה

מצוה כנגד שכרה • ושכר עברה • כנגד הפסדה •
 הסתכל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עבירה •
 דע מה למעלה ממך • עין רואה • ואוזן שומעת • וכל
 מעשיך בספר נכתבים • רבן גמליאל בנו של רבי
 יהודה הנשיא אומר יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ •
 שניעת שניהם משכחת עון • וכל תורה שאין עמה
 מלאכה • סופה בטלה וגוררת עון • וכל העוסקין עם
 הצבור • יהיו עוסקין עמהם לשם שמים • שזכות
 אבותם מסייעתם • וצדקתם עומדת לעד • ואתם
 מעלה אני עליכם שכר הרבה • כאילו עשיתם •
 הוזהירין ברשות • שאין מקרבין לו לאדם לא לצורך
 עצמן • נראין כאוהבין בשעת הנאתן • ואין עומדין לו
 לאדם בשעת דוחקו • הוא היה אומר • עשה רצונו
 כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצונו • בטל רצונך מפני
 רצונו • כדי שיבטל רצון אחרים מפני רצונך • היל
 אומר אל תפרוש מן הצבור • ואל תאמן בעצמך עד
 יום מותך • ואל תדין את חברך עד שתגיע למקומו •
 ואל תאמר דבר שאי אפשר לשמוע • שטופו להשמע •
 ואל תאמר לכשאפנה אשנה • שמא לא תפנה • הוא
 היה אומר • אין בור ירא חטא • ולא עם הארץ הסד •
 ולא הביישן למד • ולא הקפרן מלמד • ולא כל המרבה
 בסחורה מחכים ובמקום שאין אנשים השתדל להיות

פרק אבות

איש : אף הוא ראה גלגולת אחת שצפה על פני
המים אמר לה על דאטפת אטפוך וסוף מטיפוך
יטופון : הוא היה אומר מרבה בשר מרבה רמה
מרבה נכסים מרבה דאגה : מרבה נשים מרבה
כשפים מרבה שפחות מרבה זמה : מרבה
עבדים מרבה גזל : מרבה תורה מרבה
היים : מרבה ישיבה מרבה חכמה מרבה עצה
מרבה תבונה : מרבה צדקה מרבה שלום :
קנה שם טוב קנה לעצמו קנה לו דברי תורה
קנה לו חי העולם הבא : רבן יוחנן בן זכאי קבל
מהלל ומשמאי הוא היה אומר אם למדת תורה
הרבה אל תחזיק טובה לעצמך כי לך נוצרת :
חמשה תלמידים היו לו לרבן יוחנן בן זכאי אלוהן
רבי אליעזר בן הורקנוס ורבי יהושע בן חנניה ורבי
יוסי הכהן ורבי שמעון בן נתנאל ורבי אלעזר בן
ערך הוא היה מונה שבחן רבי אליעזר בן
הורקנוס בור סיד שאינו מאבד טפה רבי יהושע
בן חנניה אשרי יולדתו רבי יוסי הכהן חסיד
רבי שמעון בן נתנאל ירא חטא ורבי אלעזר בן
ערך כמעין המתגבר : הוא היה אומר אם
יהיו כל חכמי ישראל בכף מאזנים
ואליעזר בן הורקנוס בכף שנייה מכריע הוא
את

את כלם : אבא שאול אומר משמו . אם יהיו
 כל חכמי ישראל בכף מאזנים ואליעזר בן הורקנוס
 אף עמהם ואלעזר בן ערך בכף שניה . מכריע
 הוא את כולם : אמר להם צאו וראו איזו היא דרך
 טובה שידבק בה האדם רבי אליעזר אומר עין טוב
 רבי יהושע אומר חבר טוב . רבי יוסי אומר שם טוב .
 רבי שמעון אומר הרואה את הנולד . רבי אלעזר
 אומר לב טוב . אמר להם רואה אני את דברי רבי
 אלעזר בן ערך מדבריכם שבכלל דבריו דבריכם :
 אמר להם צאו וראו אי זו היא דרך רעה שיתרחק
 ממנה האדם . רבי אליעזר אומר עין רע . רבי יהושע
 אומר חבר רע . רבי יוסי אומר שכן רע . רבי שמעון
 אומר הלוה ואינו משלים . אחד לזה מן האדם
 כאלו לזה מן המקום . שנאמר לזה רשע ולא ישלם
 וצדיק חונן ונותן . רבי אלעזר אומר לב רע . אמר
 להם רואה אני את דברי רבי אלעזר בן ערך
 מדבריכם שבכלל דבריו דבריכם : הם אמרו
 שלשה דברים . רבי אליעזר אומר . יהי כבוד חברך
 חביב עליך כשלך . ואל תהי נוח לכעוס . ושוב יום
 אחד לפני מיתתך . והוי מתחמס כנגד אורן של
 חכמים . והוי זהיר בגחלתן שלא תכורה שני שכרותן
 ושיבת שועל ועקיצתן ועקיצת עקרב . ולהישתן
 לחיצת

פרק שני

לחישת שרף • ואף כל הכריהם כגחלי אש :

רבו יהושע אומר עין הרע ויצר הרע ושנאת הבריות
מוציאין את האדם מן העולם :

רבי יוסי אומר • והתקן עצמך

ללמוד תורה שאינה ירושה לך וכל מעשיך יהיו לשם

שמים :

רבי שמעון אומר • הוי זהיר בקרית

שמע ובתפלה • וכשאתה מתפלל אל תעש

תפלתך קבע אלא רחמים ותחנונים לפני המקום •

שנאמר כי חנון ורחום הוא ארך אפים ורב חסד ונחם

על הרעה :

רבי אלעזר אומר • הוי שקוד

ללמוד תורה • מה שתשיב לאפיקורוס • ודע

לפני מי אתה עמל • ומי הוא בעל מלאכתך שישלם

לך שכר פעולתך :

רבי טרפון אומר • היום קצר •

והמלאכה מרבה והפועלים עצלים • והשכר הרבה •

ובעל הבית דוחק :

הוא היה אומר • לא עליך

המלאכה לגמור • ולא אתה בן חורין ליבטל הימנה •

אם למדת תורה הרבה • נתגין לך שכר הרבה ונאמן

הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעולתך • ודע

סתן שכרן של צדיקים לעתיד לבא :

רבי סנכיס ונב' פרק שלישי

עקביא • בן מהללאל אומר • הסתכל בשלשה

דברים • ואין אתה בא לידי עברה • דע

מאין

פרק שלישי

מֵאֵין בָּאת • וְלֹאן אֶתְה הוֹלֵךְ • וּלְפָנַי מִי אֶתְה עֵתִיד
 לִיתֵן דִּין וְחֶשְׁבוֹן • מֵאֵין בָּאת • מִטְּפָה סְרוּחָה • וְלֹאן
 אֶתְה הוֹלֵךְ • לְמָקוֹם עֶפְר רְמָה וְתוֹלְעָה • וּלְפָנַי מִי
 אֶתְה עֵתִיד לִיתֵן דִּין וְחֶשְׁבוֹן • לְפָנַי מֶלֶךְ מַלְכֵי
 הַמְּלָכִים הַקְּבֵרָה : רַבֵּי חֲנַנְיָה סָגַן הַכֹּהֲנִים אוֹמֵר •
 הוּי מִתְּפַלֵּל בְּשִׁלּוּמָה שֶׁל מַלְכוּת שְׂאֵל מֵלֵא מוֹרָאָה •
 אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ חַיִּים בְּלֵעוּ : רַבֵּי חֲנַנְיָה בֶן תַּרְדִּיּוֹן
 אוֹמֵר • שְׁנַיִם שְׂוֹשְׁבִין וְאֵין בִּינֵיהֶם דְּבַרֵי תוֹרָה הֵרִי
 זֶה מוֹשֵׁב לְצִים • שְׁנֵאמֵר • וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב •
 אֲבָל שְׁנַיִם שְׂוֹשְׁבִין וְיִשְׁבִּינֵיהֶם דְּבַרֵי תוֹרָה • שְׂכִינָה
 שְׂרוּיָה בִּינֵיהֶם שְׁנֵאמֵר אֲזִנְדַבְּרוּ יֵרֵא " אִישׁ אֶרְעוּהוּ
 וְיִקְשֹׁב " וְיִשְׁמַע וְיִכְתֹּב סֵפֶר זְכוּרֹן לְפָנָיו לֵי רֵא " •
 וְלַחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ • אֵין לִי אֵלֵא שְׁנַיִם • מִנֵּין שְׂאֵפִילוּ אַחַד
 שְׂוֹשֵׁב וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹבֵעַ לוֹ
 שְׂכָר • שְׁנֵאמֵר יֵשֵׁב בְּדַד וְיִדּוּם כִּי נִטַּל עָלָיו :
 רַבֵּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר • שְׁלוֹשָׁה שְׂאֵכְלוּ עַל שְׁלַחַן אַחַד
 וְלֹא אָמְרוּ עָלָיו דְּבַרֵי תוֹרָה • כֹּאֲלוּ אָכְלוּ מִזְבַּחֵי
 מִתִּים • שְׁנֵאמֵר כִּי כָל שְׁלַחֲנוֹת מֵלֵאוּ קִיָּא צוּאָה בְּדֵי
 מָקוֹם • אֲבָל שְׁלֹשָׁה שְׂאֵכְלוּ עַל שְׁלַחַן אַחַד
 וְאָמְרוּ עָלָיו דְּבַרֵי תוֹרָה • כֹּאֲלוּ אָכְלוּ מִשְׁלַחַנוֹ
 שֶׁל מָקוֹם • שְׁנֵאמֵר • וַיְדַבֵּר אֵלַי זֶה הַשְּׁלַחַן אֲשֶׁר
 לְפָנָי :

בלילה

פרק ראשון

בלי לה והמהלך בדרך יחיד
לבטלה הרי זה מתחייב בנפשו : רבי נחוניא בן
הקנה אומר כל המקבל עליו עול תורה מעבירין
ממנו עול מלכות ועול דרך ארץ וכל הפורק ממנו
עול תורה גוזרין עליו עול מלכות ועול דרך ארץ :
רבי חלפתא בן דוסא איש כפר חנניה אומר
עשרה שיושבין ועוסקין בתורה שכניה שרויה
גיניהם שנאמר אלהים נצב בעדת אל ומנין אפילו
חמשה שנאמר ואגודתו על ארץ יסדה ומנין
אפילו שלשה שנאמר בקרב אלהים ישפוט ומנין
אפילו שנים שנאמר אז נדברו יראי איש אל רעהו
ויקשב וישמע ומנין אפילו אחד שנאמר בכל
המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתך :
רבי אלעזר איש ברתוהא אומר תן לו משלו שאתה
ושלך שלו וכן בדוד הוא אומר כי ממך הכל
ומידך נתנו לך : רבי יעקב אומר המהלך בדרך
ושונה ומפסיק ממשנתו ואומר מה נאה אילן זה
מה נאה גיר זה מעלה עליו הכתוב כאלו מתחייב
בנפשו : רבי דוסתאי בר ינאי משום רבי מאיר
אומר כל השוכח דבר אחד ממשנתו מעלה עליו
הכתוב כאלו מתחייב בנפשו שנאמר רק השמר
לך ושמור נפשך מאוד פן תשכח את הדברים אשר

ראו עיניך * יכול אפילו תקפה עליו משנתו * תלמוד
 לומר ופן יסור מלבבך כל ימי חיך הא אינו מתחייב
 בנפשו * עד שישב ויסדר מלבו : רבי הניא בן
 דוסא אומר * כל שיראת חטאו קודמת לחכמתו *
 חכמתו מתקיימת : וכל שהחכמתו קודמת ליראת
 חטאו אין חכמתו מתקיימת : הוא היה אומר * כל
 שמעשיו מרובין מחכמתו * חכמתו מתקיימת :
 וכל שחכמתו מרבה ממעשיו * אין חכמתו מתקיימת :
 הוא היה אומר * כל שרוח הבריות נוחה הימנו * רוח
 המקום נוחה הימנו : וכל שאין רוח הבריות נוחה
 הימנו * אין רוח המקום נוחה הימנו : רבי דוסא בן
 הרכינס אומר * שינה של שחרית * ויין של צהרים *
 ושיחת הילדים * וישיבת בתי כנסיות של עמי הארץ
 מוציאין את האדם מן העולם : רבי אלעזר המודעי
 אומר * המחלל את הקדשים * והמבזה את המועדות
 והמלבין פני הבירו ברבים * והמפר בריתו של אברהם
 אבינו * והמגלה פנים בתורה שלא כהלכה * אף על פי
 שיש בידו תורה ומעשים טובים * אין לו חלק לעולם
 הבא : רבי שמעאל אומר * הוי קל לראש * ונוח
 לתשחורת * והוי מקבל את כל האדם בשמחה :
 רבי עקיבא אומר * שחוק * וקלות ראש *
 מרגילין את האדם לערוה : מסורת * סייג לתוכה *
 מעשרות

פדקי אבות

מעשרות סייג לעושר נדרים סייג לפרישות
 סייג לחכמה שתיקה : הוא היה אומר חביב אדם
 שנברא בצלם חבה יתרה נודעת לו שנברא בצלם
 שנאמר כי בצלם אלהים עשה את האדם : חביבין
 ישראל שנקראו בנים למקום חבה יתרה נודעת
 להם שנקראו בנים למקום שנאמר בנים אתם
 ליי אלהיכם חביבין ישראל שנתן להם כלי
 חכמה חבה יתרה נודעת להם שנתן להם כלי
 חכמה שנאמר כי לקח טוב נתתי לכם תורת אל
 תעזבו : הכל צפוי והרשות נתונה ובטוב העולם
 נדון והכל לפי רוב המעשה : הוא היה אומר
 הפר נתון בערבון ומצודה פרוסה על כל החיים
 החנות פתוחה והחנוני מקיף והפנקס פתוחה
 והיד כותבת והגבאין מחזירין תדיר בכל יום ונפרעין
 מן האדם בין מדעתו ובין שלא מדעתו ויש להם
 על מי שישמכו והדין דין אמת והכל מתקן לסעודה :
 רבי אלעזר בן עזריה אומר אם אין תורה אין דרך
 ארץ אם אין דרך ארץ אין תורה אם אין
 חכמה אין יראה אם אין יראה אין חכמה אם
 אין דעת אין בינה אם אין בינה אין דעת אם
 אין קמח אין תורה אם אין תורה אין קמח :
 הוא היה אומר כל שחכמתו מרבה ממעשיו למה

הוא דומה לאילן שענפיו מרבין • ושרשיו מועטין •
 והרוח באה ועוקרתו • והופכתו על פניו שנאמר •
 והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבוא טוב ושכן
 חרדים במדבר ארץ מלחה ולא תשב • אבל כל
 שמעשיו מרבין מחכמתו • למה הוא דומה • לאילן
 שענפיו מועטין • ושרשיו מרבין • ואפילו כל הרוחות
 שבעולם באות ונושבות בו • אין מזיזות אותו ממקומו •
 שנאמר והיה כעץ שתול על פלגי מים ועל יובל ישלח
 שרשיו ולא יראה כי יבא חום והיה עלהו • רענן ובשנת
 בצורת לא ידאג ולא ימיש מעשות פרי • רבי אלעזר
 בן הסמא אומר • קנין • ופתחי נדה • הן הן גופי
 הלכות • תקופות וגמטריאות פרפראות להכמה •

רבי חנניה בן עקשיא כו' • פרק רביעי

בן זומא אומר • איזהו חכם • הלמד מכל אדם •
 שנאמר • מכל מלמדי השכלתי • איזהו גבור •
 הכובש את יצרו שנאמר • טוב ארך אפים מגבור •
 ומשל ברוחו מלוכד עיר • איזהו עשיר • השמח
 בחלקו שנאמר יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך •
 אשריך בעולם הזה • וטוב לך לעולם הבא • איזהו
 מכובד • המכבד את הבריות • שנאמר כי מכבדי
 אכבד ובזי יקלו • בן עזאי אומר • הו' ר' ל' מצוה
 קלה ובורח מן העברה • שמצוה גוררת מצוה

פרקי אבות

ועברה • גוררת עברה • ששכר מצוה מצוה • ושכר
 עברה עברה : הוא היה אומר • אל תהי בן
 לכל אדם • ואל תהי מפליג לכל דבר • שאין לך
 אדם שאין לו שעה • ואין לך דבר שאין לו מקום :
 רבי לויטס איש יבנה אומר מאד מאד הוי שפל רוח
 שתקות אנוש רמה : רבי יוחנן בן ברוקה אומר
 כל המחליל שם שמים בפתר • נפרעין ממנו בגלוי •
 אחד שוגג ואחד מזיד בחלול השם : רבי ישמעאל
 בנו אמר הלומד על מנת ללמד מספיקין בידו ללמד
 וללמד • והלומד על מנת לעשות מספיקין בידו
 ללמוד וללמד לשמור ולעשות : רבי צדוק אומר •
 אל תפרוש מן הצבור • ואל תעש עצמך כעורכי
 הדיינין • ואל תעשם עטרה להתגדל בהם • ולא
 קורדום לחתוך בהם • וכן היה הלל אומר • וראשתמש
 בתנא חלף • הא למדת • כל הנהגה מדברי תורה •
 נוטל חייו מן העולם : רבי יוסי אומר • כל המכבד
 את התורה • גופו מכבד על הבריות וכל המחליל את
 התורה • גופו מחליל על הבריות : רבי ישמעאל
 אומר • החושך עצמו מן הדין פורק ממנו איבה וגל
 ושבועת שוא • והגם לבו בהוראה • שומה רשע • וגם
 רוח : הוא היה אומר • אל תהי דן יחדי • שאין דן
 יחדי אלא אחד • ואל תאמר קבלו דעתי שהן רשאים

ולא אהה רבי זנתן אומר כל המקיים את התורה
 מעוני סופו לקיימה מעושר וכל המבטל את התורה
 מעושר סופו לבטלה מעוני רבי מאיר אומר הוי
 מעט עסק ועסוק בתורה והוי שפל רוח בפני כל
 האדם ואם בטלת מן התורה יש לך בטלים הרבה
 כנגדך ואם עמלת בתורה יש לו שכר הרבה ליתן
 לך רבי אליעזר אומר העושה מצוה אחת קנה
 לו פרקליט אחד והעובר עברה אחת קנה לו
 קטיגור אחד תשובה ומעשים טובים כתרים בפני
 הפורענות רבי יוחנן הסנדלר אומר כל כנסיה
 שהיא לשם שמים סופה להתקיים ושאינה לשם
 שמים אין סופה להתקיים רבי אלעזר בן שמוע
 אומר יהי כבוד תלמידך חביב עליך כשליך וכבוד
 חברך כמורא רבך ומורא רבך כמורא שמים
 רבי יהודה אומר הוי זהיר בתלמוד ששגגת תלמוד
 עולה זרון רבי שמעון אומר שלשה כתרים הם
 כתר תורה וכתר כהונה וכתר מלכות וכתר שם
 טוב עולה על גביהן רבי נהוראי אומר הוי גולה
 למקום תורה ואל תאמר שהיא תבא אחרך שחברך
 יקימה בידך ואל בינתך אל תשען רבי ינאי אומר
 אין בידינו משלות רשעים ואף לא מיסורי הצדיקים
 רבי מתאי בן חרש אומר הוי נקדים בשלום כל

פרקי אבות

אדם • והוי זנב לאריות ואל תהי ראש לשועלים • רבי
 יעקב אומר • העולם הזה דומה לפרוזדור כפני העולם
 הבא • התקן עצמך בפרוזדור כדי שתכנס
 לטרקלין • הוא היה אומר • יפה שעה אחת בתשובה
 ומעשים טובים בעולם הזה • מכל חיי העולם הבא •
 ויפה שעה אחת של קורת רוח בעולם הבא • מכל
 חיי העולם הזה • רבי שמעון בן אלעזר אומר • אל
 תרצה את חברך בשעת כעסו • ואל תנחמהו בשעה
 שמתו מוטל לפניו ואל תשאל לו בשעת נדרו • ואל
 תשתדל לראותו בשעת קלקלתו • שמואל הקטן
 אומר • בנפול אויבך אל תגשמח • ובהכשלו אל יגר
 לבך • פן יראה י ורע בעיניו והשיב מעליו אפו •
 אלישע בן אבויה אומר הלומד תורה ילד למה הוא
 דומה • לדיו כתובה על נייר חדש והלומד תורה זקן
 למה הוא דומה לדיו כתובה על נייר מחוק • רבי יוסי
 בר יהודה איש כפר הבבלי אומר הלומד תורה מן
 הקטנים למה הוא דומה • לאוכל ענבים כהות
 ושותה יין כגתו והלומד מן הזקנים למה הוא דומה •
 לאוכל ענבים בשולות ושותה יין ישן • רבי מאיר
 אומר • אל תסתכל בקנקן אלא כמה שיש בו • יש
 קנקן חדש פלא ישן וישן אפילו חדש אין בו •
 רבי אלעזר הקפר אומר • הקנאה והתאוה •

והכבוד

פרק רביעי

ר"ט

והכבוד מוציאין את האדם מן העולם : הוא היה
 אומר : הילודים למות והמתים להחיות : וההיים
 לדון : לידע : להודיע ולהודע שהוא אל : הוא
 הוצר : הוא הבורא הוא המבין הוא הדיין הוא
 העד הוא בעל דין : הוא עתיד לדון : ברוך הוא :
 שאין לפניו לא עולה ולא שכחה : ולא משוא פנים :
 ולא מקח שוחד : ודע שהכל לפי החשבון ואל יבטיחך
 יצרך שהשאל בית מנוס לך : שיעז כרחק אתה
 נוצר : ועל כרחק אתה נולד : ועל כרחק אתה חי :
 ועל כרחק אתה מת : ועל כרחק אתה עתיד ליתן
 דין וחשבון : לפני מלך מלכי המלכים הקדוש
 ברוך הוא : רבי סנטיס בן עקטיא

פרק סמיטי

בעשרה מאמרות נברא העולם : ומה תלמוד
 לומר : והלא במאמר אחד יכול
 להבראות : אלא להפרע מן הרשעים : שמאברין
 את העולם שנברא בעשרה מאמרות : וליתן שכר
 טוב לצדיקים שמקיימין את העולם שנברא בעשרה
 מאמרות : עשרה דורות מאדם ועד נח להודיע כמה
 ארך אפים לפניו : שכל הדורות היו מכעיסין ובאין
 עד שהביא עליהם את מי המבול : עשרה דורות
 מנח ועד אברהם : להודיע כמה ארך אפים לפניו :

כח 1 3 28 שכל

פרקי אבות

שכל הדורות היו מכעיסין ובאין • עד שנא אברהם
אבינו וקבל שכר כלם: עשרה נסיונות נתנסה אברהם
אבינו ועמד בכלם • להודיע כמה חבתו של אברהם
אבינו: עשרה נסים נעשו לאבותינו במצרים ועשרה על
הים: עשר מכות הביא הקבה על המצריים במצרים
ועשרה על הים: עשרה נסיונות נסו אבותינו את הקבה
במדבר שנאמר וינסו אותי זה עשר פעמים ולא שמעו
בקולי: עשרה נסים נעשו לאבותינו בבית המקדש לא
הפילה אשה מריח בשר הקדש • ולא הסריח בשר
הקדש מעולפ ולא נראה זבוב בבית המטבחים • ולא
אירע קרי לכהן גדול ביום הכפורים ולא כבו הגשמים
אש של יצי המערכה • ולא נצחה הרוח את עמוד
העשן ולא נמצא פסול בעומר • ובשתי הלחם ובלחם
הפנים עומדים צפופים • ומשתחווים רוחים • ולא הזיק
נחש ועקרב בירושלם • ולא אמר אדם לחברו • צר
לי המקום שאלין בירושלם: עשרה דברים נבראו
בערב שבת בין השמשות • ואילו הן • פי הארץ •
פי הבאר • פי האתון • הקשת • והמן • והמטה •
והשמיר • הכתב • והמכתב • והלוחות • וקברו של
משה רבינו • ואילו של אברהם אבינו • ויש אומרים
אף המזיקין ואף צבת בצבת העשויה: שבעה
דברים בגולם ושבעה בחכם • חכם אינו מדבר לפני

מִי שְׁגָרֹל מָמְנוּ בַחֲכֵמָה וּבִמְנִין וְאִינוּ נִכְנָס לְתוֹךְ
 דְּבָרֵי חֵבִירוֹ וְאִינוּ נִבְהַל לְהִשִּׁיב שׁוֹאֵל וּמִשִּׁיב
 שׁוֹמֵעַ וּמוֹסִיף : שׁוֹאֵל כְּעֵינִין וּמִשִּׁיב כְּהִלְכָה :
 וְאוֹמֵר עַל רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן וְעַל אַחֲרוֹן אַחֲרוֹן וְעַל
 שְׁלֹא שָׁמַע אוֹמֵר לֹא שָׁמַעְתִּי וְהַלּוּפִיהֶן בְּגוֹלָם :
 שְׁבַעַה מִיָּנִי פּוֹרְעָנוֹת בְּאֵין לְעוֹלָם עַל שְׁבַעַה
 גּוֹפֵי עֵבִירוֹת מִקְצָתָן מִעֵשְׂרִין וּמִקְצָתָן אֵינָן
 מִעֵשְׂרִין מִקְצָתָן רַעֲבִים וּכְקִצְתָן שְׁבַעִין : נִמְרוּ
 שְׁלֹא לְעֵשֶׂר רַעֲב שֶׁל מְהוּמָה וְשֶׁל בְּצוּרַת בָּאָה
 וְשֶׁלָּא לִיטוֹל אֶת הַחֲלָה רַעֲב שֶׁל כְּלִיָּה בָּאָה :
 דְּבַר בֹּא לְעוֹלָם עַל מִיתוֹת הָאֲמוּרוֹת בְּתוֹרָה שְׁלֹא
 נִמְסְרוּ לְבֵית דִּין וְעַל פִּירוֹת שְׁבִיעִית : חֶרֶב בֹּא
 לְעוֹלָם עַל עֵינֵי הַדִּין וְעַל עוֹת הַדִּין וְעַל
 הַמּוֹרִים בְּתוֹרָה שְׁלֹא כְּהִלְכָה : חֵיה רַעַה בָּאָה
 לְעוֹלָם עַל שְׁבוּעַת שׁוֹא וְעַל חֲלוּל הַשֵּׁם : גְּלוּת
 בֹּא לְעוֹלָם עַל עוֹבְדֵי אֱלִילִים וְעַל גְּלוּי עֲרִיזוֹת וְעַל
 שְׁפִיכוֹת דָּמִים וְעַל שְׁמִיטַת הָאָרֶץ : כְּאַרְבַּעַה
 פְּרָקִים הַדְּבַר מִתְּרַבָּה בְּרַבִּיעִית וּבִשְׁבִיעִית
 וּבְמוֹצָאֵי שְׁבִיעִית וּבְמוֹצָאֵי הַחֹג שְׁבַכְל שְׁנָה וְשְׁנָה :
 בְּרַבִּיעִית מִפְּנֵי מִעֵשֶׂר עֵינֵי שְׁבַשְׁלִישִׁית : בִּשְׁבִיעִית
 מִפְּנֵי מִעֵשֶׂר עֵינֵי שְׁבַשְׁשִׁית : בְּמוֹצָאֵי שְׁבִיעִית
 מִפְּנֵי פִירוֹת שְׁבִיעִית : בְּמוֹצָאֵי הַחֹג שְׁבַכְל שְׁנָה :
 כח ד 4 28 מפני

פרק אבות

מפני גזל מתנות עניים: ארבע מדות באדם האומר
שלי שלך ושליך שלי עם הארץ שלי שלי ושליך
שליך. זו מדה בינונית ויש אומרים זו מדת סרום
שלי שלך ושליך שלך חסד. שליך שלי ושלי
שלי. רשע: ארבע מדות בדעות נווח לכעוס
ונווח לרצות יצא הפסדו בשכרו קשה לכעוס
וקשה לרצות יצא שכרו בהפסדו קשה לכעוס
ונווח לרצות חסד נווח לכעוס וקשה לרצות
רשע: ארבע מדות בתלמידים מהר לשמוע ומהר
לאבד יצא שכרו בהפסדו קשה לשמוע וקשה לאבד
יצא הפסדו בשכרו מהר לשמוע וקשה לאבד
זו חלק טוב קשה לשמוע ומהר לאבד זו חלק
רע: ארבע מדות בנותני צדקה הרוצה שיתן ולא
יתנו אחרים עינו רעה בשל אחרים יתנו
אחרים והוא לא יתן עינו רעה בשלו יתן ויתנו
אחרים חסד לא יתן ולא יתנו אחרים רשע:
ארבע מדות בהולכי לבית המדרש הולך ואינו
עושה שכר הליכה בידו עושה ואינו הולך שכר
מעשה בידו: הולך ועושה חסד לא הולך ולא
עושה רשע: ארבע מדות ביושבי לפני חכמים
ספוג ומשפך משמרת ונפה: ספוג שהוא
סופג את הכל ומשפך שמכניס בזו ומוציא בזו
משמרת

משמרת • שמוציאה את היין וקולטת את השמרים •
 ונפה שמוציאה את הקמה וקולטת את הסולת •
 כל אהבה שהיא תלויה בדבר • בטל דבר בטלה
 אהבה • ושאִינה תלויה בדבר • אינה בטלה
 לעולם • איזו היא אהבה שהיא תלויה בדבר •
 זו אהבת אמנון ותמר ושאינה תלויה בדבר • זו
 אהבת דוד ויהונתן • כל מחלוקת שהיא לשם
 שמים סופה להתקיים • ושאִינה לשם שמים אין
 סופה להתקיים • איזו היא מחלוקת שהיא לשם
 שמים • זו מחלוקת הלל ושמאי • ושאִינה לשם
 שמים • זו מחלוקת קורח וכל עדתו • כל
 המזכה את הרבים • אין חטא בא על ידו • וכל
 המחטיא את הרבים • אין מספיקין בידו לעשות
 תשובה • משה זכה וזכה את הרבים • זכות הרבים
 הלוי בו • שנאמר צדקת יי עשה ומשפטיו עם ישראל •
 ירבעם חטא והחטיא את הרבים חטא הרבים תלוי
 בו • שנאמר על חטאת ירבעם בן נבט אשר חטא
 ואשר החטיא את ישראל • כל מי שיש בו שלשה
 דברים הללו • הוא מתלמידיו של אברהם אבינו •
 ושלשה דברים אחרים • הוא מתלמידיו של בלעם
 הרשע • תלמידיו של אברהם אבינו • עין טובה •
 ורוח נמוכה • ונפש שפלה • תלמידיו של בלעם
 הרשע

פרקי אבות

הרשע עין רעה ורוח גבוהה ונפש קצרה : מה
 בין תלמידיו של אברהם אבינו לתלמידיו של בלעם
 הרשע תלמידיו של אברהם אבינו אוכלין בעולם
 הזה ונוחלין לעולם הבא שנאמר להנחיל אהבי
 ישואוצרותיהם אמלא : אבל תלמידיו של בלעם
 הרשע יורשין גהנם ויורדין לבאר שחת שנאמר
 ואתה אלהים תורדם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה
 לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך : יהודה בן תימא
 אומר הוי עז בנמר וקל בנשר רץ כצבי וגבור
 כארי לעשות רצון אביך שבשמים : הוא היה
 אומר עז פנים לגהנם ובושח פנים לגן עדן : יהי
 רצון מלפניך " אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית
 המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך : בן
 בג בג אומר הפוך בה והפוך בה רכולה בה
 ובה תחיו וסיב ובלה בה ומנה לא תזוע שאין לך
 מדה טובה הימנה : בן הא הא אומר לפום צערא
 אנרא : הוא היה אומר בן חמש שנים למקרא בן
 עשר שנים למשנה בן שלש עשרה למצות בן חמש
 עשרה לגמרא בן שמונה עשרה להפה בן עשרים
 לרדוף בן שלשים לכח בן ארבעים לבינה בן
 חמשים לעצה בן ששים לזקנה בן שבעים לשיבה
 בן שמונים לגבורה בן תשעים לשוח בן מאה
 כאלו

באלו מת ועבר ובטל מן העולם : תי סניא כן עקטיא וכו' :

פרק טז

שנו חכמים בלשון המשנה • ברוך שבחר בהם
ובמשנתם : רבי מאיר אומר • כל העוסק
בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה • ולא עוד אלא
שכל העולם פלו כדי הוא לו • נקרא רע אהוב • אוהב
את המקום • אוהב את הבריות • משמה את המקום •
משמה את הבריות ומלבשתו ענוה ויראה • ומכשרתו
להיות צדיק • חסיד • ישר ונאמן • ומרחקתו מן ההטא •
ומקרבתו לידי זכות • ונהנין ממנו עצה ותושיה • בינה
וגבורה • שנאמר לי עצה ותושיה אני בינה לי גבורה :
ונתנת לו מלכות • וכמשלה • וחקור דין ומגלין לו
רזי תורה • ונעשה כמעין המתגבר • וכנהר שאינו
פוסק והולך • והוי צנוע • וארך רוח ומוחל על עלבונו •
וכגדלתו • ורוממתו על כל המעשים : אומר רבי
יהושע בן לוי • בכל יום ויום ברת קול יוצאת מהר
הזרב • ומכרחת ואמרת • אוי להם לבריות מעלבונה
של תורה • שכל מי שאינו עוסק בתלמוד תורה נקרא
גזוף • שנאמר גזם זהב באף חזיר אשה יפה וסרת
טעם • ואומר והלהות מעשה אלהים המה והמכתב
מכתב אלהים הוא חרות על הלחת אל תקרי חרות
אלא חירות • שאין לך בן חורין • אלא מי שעוסק
בתורה

פרקי אבות

בתורה • וכל מי שעוסק בתלמוד תורה • הרי זה
 מתעלה • שנאמר וממתנה נחליאל ומנחליא במות •
 הלמד מחברו פרק אחד • או הלכה אחת • או פסוק
 אחד • או דבור אחד • או אפילו אות אחת • צריך
 לנהוג בו כבוד • שכן מציענו ברוד מלך ישראל • שלא
 למד מאחיתפל אלא שני דברים בלבד • קראו רבו
 אלופו ומידעו • שנאמר ואתה אנוש בעדכי אלופי
 ומידעי • והלא דברים קל וחומר • ומה דוד מלך
 ישראל שלא למד מאחיתופל אלא שני דברים בלבד •
 קראו רבו אלופו • ומידעו • הלומד מחברו פרק
 אחד • או הלכה אחת • או פסוק אחד • או דבור אחד
 או אפילו אות אחת על אחת כמה וכמה שצריך
 לנהוג בו כבוד • ואין כבוד אלא תורה • שנאמר כבוד
 חכמים ינחלו ותמימים ינהלו טוב • ואין טוב אלא
 תורה • שנאמר • כי לקח טוב נתתי לכם תורתִי אל
 תעזבו • כך היא דרכה של תורה • פת במלח תאכל •
 ומים במשורה תשתה • ועל הארץ תישן • והיי ציער
 תחיה • ובתורה אתה עמל אם אתה עשה כן אשריך
 וטוב לך אשריך בעולם הזה • וטוב לך לעולם הבא •
 אל תבקש גדולה • ואל תחמוד כבוד • יותר מלמודך
 עשה • ואל תתאוה לשלחנם של מלכים • ששלחנך
 גדול משלחנם וכתרך גדול מכתרים • ונאמן הוא
 בעל

בעל מלאכתך • שי שלם לך שכר פעלתך : גדולה
 תורה מן הבהנה ומן המלכות • שהמלכות נקנית
 בשלשים מעלות • והבהנה בעשרים וארבעה •
 והתורה נקנית בארבעים ושמונים דברים ואלו הן •
 בתלמוד • בשמיעת האוזן • בעריכת שפתים • בבינת
 הלב בשכלות הלב באימה ביראה בענוה בשמחה •
 בטהרה • בשמוש חכמים בדקדוק חברים ובפלפול
 התלמידים • ביעוב במקרא • במשנה במעוט
 סחורה במעוט דרך ארץ במעוט תענוג • במעוט
 שינה • במעוט שיחה • במעוט שחוק בארך
 אפים בלב טוב באימנות חכמים בקבלת הייסורין •
 המכיר את מקומו • והשמח בחלקו • והעושה סיג
 לדבריו • ואינו מחזיק טובה לעצמו • אוהב אוהב את
 המקום • אוהב את הכריות • אוהב את המישרים •
 אוהב את התוכחות • ומתרחק מן הכבוד • ולא מגיס
 לבו בתלמודו • והנושא בעול עם חברו • ומכריעו
 לכף זכות • ומעמידו על האמת • ומעמידו על השלום •
 ואינו שמח בהוראה • ומתישב לבו בתלמודו שואל
 ומשיב • שומע ומוסיף • הלוכד על מנת ללמד :
 הלומד על מנת לעשות • המחכים את רבו • והמכין
 את שמועתו • והאומר דבר בשם אומרו • הא למדת
 כל האומר דבר בשם אומרו • מביא גאולה לעולם

פרקי אבות

שנאמר ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי: גדולה
 תורה • שהיא נותנת חיים לעושיה בעולם הזה •
 ובעולם הבא • שנאמר • כי חיים הם למוצאיהם
 ולכל בשרו מרפא • ואומר • רפאות תהי לשרך
 ושקוי לעצמותיך • ואומר • כי לוית הן הם לראשך •
 וענקים לגרגרותיך • ואומר תותן לראשך לוית חן
 עטרת תפארת תמננך • ואומר • עין חיים היא
 למחזיקים בה ותומכיה מאשר • ואומר • דרכיה דרכי
 נעים וכל נתיבותיה שלום • ואומר • ארך ימים כימינה
 בשמאלה עשר וכבוד • ואומר • כי ארך ימים ושנות
 חיים ושלום יוסיפו לך • ואומר • כי בי ירבו ימך
 ויוסיפו לך שנות חיים: רבי שמעון בן יהודה משום
 רבי שמעון בן יוחאי אומר • הגוי והכח • והחכמה
 והשיבה • והבנים • והעושר • והכבוד נאה לצדיקים •
 ונאה לעולם • שנאמר • עטרת תפארת שיבה בדרך
 צדקה תמצא • ואומר • תפארת בהורים כחם ויהדר
 זקנים שיבה • ואומר • עטרת זקנים בני בנים ותפארת
 בנים אבותם: ואומר • וחפרה הלבנה ובושרה
 החמה כי מלך יי צבאות ברוך ציון וכירושלם ונגר
 זקניו כבוד: רבי שמעון בן מנסיא אומר • אלו שבע
 מדות שמנו חכמים לצדיקים כלם נתקיימו • ברבי
 עבבניו: חמשה קניינין קנה הקדוש ברוך הוא

בעולמו

בעולמו • ואלו הן • תורה קנין אחד • שמים וארץ
 קנין אחד • אברהם קנין אחד • ישראל קנין אחד •
 בית המקדש קנין אחד • תורה מנין • דכתיב •
 קנני ראשית דרכו קדם מפעליו מאז • שמים וארץ
 מנין דכתיב • כה אמר • השמים כסאי והארץ הדם
 רגלי איזה בית אשר תבנו לי ואיזה מקום מנוחתי •
 ואומר • מה רבו מעשיך • כלם בחכמה עשית
 מלאה הארץ קנייך • אברהם מנין דכתיב • ויברכהו
 ויאמר ברוך אברהם לאל עליון קונה שמים וארץ •
 ישראל מנין דכתיב • עד יעבר עמך • עד יעבר עם
 זו קניית • ואומר לקדושים אשר בארץ המה
 ואדירי כל חפצי במ • בית המקדש מנין • דכתיב
 מכון לשבתך פעלת • מקדש • כוננו ירך • ואומר
 וביאס אל גבול קדשו הר זה קנתה ימינו • אמר
 רבי יוסי בן קסמא פעם אחרת הייתי מהלך בדרך
 ופגע בי אדם אחד • ונתן לי שלום • והחזרתי לו
 שלום • אמר לי רבי מאיזה מקום אתה • אמרתי לו
 מעיר גדולה של חכמים ושל סופרים אני • אמר לי
 רבי רצונך שתדור עמנו במקומנו • ואני אתן לך
 אלף אלפים דינרי זהב וכסף • אמרתי לו אם אתה
 נתן לי כל כסף וזהב שבעולם • איני דר אלא במקום
 תורה • שכן מצינו בספר תהלים • טוב לי תורת פיך

פרק ששי

מאלפי זהב וכסף ; שבשעת פטירתו של אדם •
אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים
טובות ומרגליות אלא תורה ומעשים טובים • שנאמר
בהתהלךך תנחה ארתיך בשכבך תשמור עליך
והקיצות היא תשיחך • בהתהלךך תנחה אתך •
בעולם הזה • בשכבך תשמור עליך בקבר • והקיצות
היא תשיחך • לעולם הבא : כל מה שברא הקדוש
ברוך הוא • לא בראו אלא לכבודו • שנאמר כל
הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו • אף עשיתיו •
ואומר "ימלוך לעולם ועד :

רבי סנאי בן עקשיא אומר רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את
ישראל לסיכך הרבה להם תורה ומצוות שכאמר ה' ספן למען
דקו יגדיל תורה ויאדיר •

תפלת שבועות

ביום חמשים לספירת העומר הוא חג השבועות :

ערב שבועות ככנסין לבית הכנסת ומתקיל שלים נכור :

למניח לדוד מזמור שיר : יקום אלהים יפוצו
אויביו ויגומו משנאיו מפניו : כהנדרף עשן
תנדרף כהמס דונג מפני אש יאברו רשעים מפני
אלהים : וצדיקים ישמחו יעלצו לפני אלהים וישישו
בשמחה

בשמחה : שירו לאלהים זמרו שמו סולו לרוכב
 בערבות ביה שמו ועלו לפניו : אבי תומים ודין
 אלמנות אלהים במעון קדשו : אלהים מושב יחידים
 ביתה מוציא אסירים בכושרות אך סוררים שכנו
 צחיחה : אלהים בצאתך לפני עמך בצעדך בשימון
 סלה : ארץ רעשה אף שמים גטפו מפני אלהים זרח
 סיני מפני אלהים אלהי ישראל : גשם נדבות תניף
 אלהים נחלתך ונלאה אתה כוננתה : חיתך ישבו בה
 תכין בטובתך לעני אהים : אדני יתן אמר המבשרות
 צבא רב : מלכי צבאות ידון ידון ונות בית תחלק
 שלל : אם תשכבון בין שפתים כנפי יונה נחפה
 בכסף ואברותיה בירקרק חרוץ : בפרש שרי מלכים
 בה תשלג בצלמון : הר אלהים הר בשן הר גבננים
 הר בשן : למה תרצדון הרים גבננים ההר חמד
 אלהים לשבתו אף " ישכון לנצח : רכב אלהים
 רבותים אלפי שנאן " במ סיני בקדש : עלית למרום
 שבת שבי לקחת מתנות באדם ואף סוררים לשכון
 יה אלהים : ברוך " יום יום יעמוס לנו האל ישועתינו
 סלה : האל לנו אל למושעות ולא להים " למות
 תוצאות : אך אלהים ימחץ ראש איביו קדקד שער
 מתהלך באשמו : אמר " מבשן אשוב אשוב
 ממזלות ים : למען תמחין רגלך בדם לשון כלבך

ערכית לשבועות

מַאֲיָבִים מִנְהוּ: רְאוּ הַלִּיכּוֹתֶיךָ אֱלֹהִים הַלִּיכּוֹת אֵלַי
מַלְכֵי בְקֶרֶשׁ: קְדָמוּ שָׂרִים אַחַר נַגְנִים בְּחוֹךְ עֲלָמוֹת
תּוֹפְפוֹת: בְּמִקְדָּלוֹת בְּרָבוֹ אֱלֹהִים " מִמְּקוֹר יִשְׂרָאֵל:
שָׁם בְּנִימִין צִעִיר רָדָם שָׂרֵי יְהוּדָה רָגַמְתָּם שָׂרֵי זְבוּלֹן
שָׂרֵי נַפְתָּלִי: צוּה אֱלֹהֶיךָ עוֹךְ עוֹהָ אֱלֹהִים זוֹ פַעֲלַת
לָנוּ: מֵהֵיכַלְךָ עַל יְרוּשָׁלַם לְךָ יוֹבִילוּ מַלְכִים שֵׁי:
גַעַר חַיִּית קִנְיָה עֲדַרְת אֲבִירִים בַּעֲגָלֵי עַמִּים מִהַרְפֵּס
בְּרָצִי כֶסֶף בְּזֹר עַמִּים קָרְבוֹת יַחֲפָצוּ: יֵאָתוּ
הַשָּׁמַיִם מִנִּי מִצָּרִים כּוֹשׁ תַרְיִץ יָדוֹ לֵאלֹהִים: מִמַּלְכוֹת
הָאָרֶץ שִׁירוּ לֵאלֹהִים זָמְרוּ " סֵלָה: לְרֹכֵב בְּשָׁמַי
שָׁמַי קָדָם הַזֵּיתָן בְּקוֹלוֹ קוֹל עוֹן: תִּנּוּ עוֹן לֵאלֹהִים עַל
יִשְׂרָאֵל גִּאֲוֹתוֹ וְעוֹן בְּשַׁחֲקִים: נוֹרָא אֱלֹהִים מִמְּקַדְשֶׁיךָ יֵאָ
יִשְׂרָאֵל הוּא נָתַן עוֹן וְתַעֲצוּמוֹת לְעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים: קִדֵּשׁ

בְּרָכוּ אֶת יְיָ הַמְּבֹרָךְ: וְאוֹמְרִים הַקֵּל בְּלִשָּׁה יִשְׁתַּבַּח
וְיִתְפָּאֵר שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִים
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמַבְלַעְדוֹ
אֵין אֱלֹהִים: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
וּמְדוּמָם עַל כָּל בְּרִכָּה וְתַהֲלָה: וְשׁוֹכֵן בְּקוֹל רֵם בְּרוּךְ יְיָ
הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

ומתפללין ערכית כמו בפסח עד ופרוס עלינו ופוחס ברוך אתה " הסורס כוכת
שלום עלינו זנו' ואלה מועדי ה' וגומר ואם קל בשבת אוונדים קודם ושומר
בני ישראל זנו' ואשר כן אלה מועדי ה' ומתפללין:

ערבית לשבועות

רכו

אֲדַנִּי שִׁפְתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהַלְתֶּךָ : בְּרוּךְ
 אֶתְּהָ " אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
 אֲבֹרָהִם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב : הָאֵל הַגָּדוֹל
 הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל הַסְּדִים טוֹבִים קוֹנֵה
 הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסֵדֵי אֲבוֹת וּמִבִּיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם
 לְמַעַן שָׂמוּ בְּאַהֲבָה : מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן בְּרוּךְ
 אֶתְּהָ " מִגֵּן אֲבֹרָהִם :

אֶתְּהָ גִבּוֹר לְעוֹלָם " מַחִיָּה מֵתִים אֶתְּהָ רַב לְהוֹשִׁיעַ
 מוֹרִיד הַטַּר :

בְּחֶסֶד מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמֵים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים
 וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי
 עֶפֶר : מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי רוֹמֵה לְךָ מֶלֶךְ מֵמִית
 וּמַחִיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה : וְנֶאֱמַן אֶתְּהָ לְהַחֲיוֹת מֵתִים
 בְּרוּךְ אֶתְּהָ " מַחִיָּה הַמֵּתִים :

ובמזרת שלים עבור התפילה אומר:

נְקַדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ בְּנוֹעַם שִׁיחַ סוֹד שְׂרָפֵי קֹדֶשׁ
 הַמְּשַׁלְּשִׁים לְךָ קְדוּשָׁה וּכְן כְּתוּב עַל יַד
 נְבִיאְךָ וּקְרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר : קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ " יי
 צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : לְעַמְתָּם מִשְׁבָּחִים
 וְאוֹמְרִים : בְּרוּךְ כְּבוֹד " מִמְּקוֹמֵנוּ : וּבְדַבְרֵי קֹדֶשׁ כְּתוּב
 לְאֹמַר : יְמַלֹּךְ " לְעוֹלָם אֱהִיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר
 הַלְלוּיָהּ :

כט ב 2 29 אתה

ערבית לשבועות

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום
 יהללך סלה ברוך אתה יי האל הקדוש :
 אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית
 בנו ורומכתנו מכל הלשונות וקדשתנו
 במצותך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול
 והקדוש עלינו קראת ותתן לנו יי אלהינו באהבה
 סכמות למנוחה ו מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון :

את יום המנוח הזה ו את יום חג השבועות הזה את יום טוב
 מקרא קדש הזה זמן מתן תורתנו באהבה מקרא
 קדש זכר ליציאת מצרים :

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא
 גיע יראה וירצה ישמע

יפקד ויזכר זכרוננו וזכרון אבותינו זכרון ירושלים
 עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון כל
 עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה

לחן לחסד ולרחמים : כנס המנוח הזה ביום חג
 השבועות הזה ביום טוב מקרא קדש הזה לרחם בו
 עלינו ולהושיענו זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו
 בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים ברבר
 ישועה ורחמים חוס וחננו וחמול ורחם עלינו
 והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום

אתה :

והשיאנו

ערבית של שבועות

והשיאנו " אלהינו את ברכת מועדיך לַחַיִּים
 בשמחה ובשלום כאשר רצית
 ואמרת לברכנו בן תברכנו סלה: קדשנו
 במצותיך שים חלקנו בתורתך: שבענו מטובך
 שמח נפשנו בישועתך: וטהר לבנו לעבדך באמת:
 והנהילנו " אלהינו באהבה וברצון בשמחה ובששון:
 מועדי קדשך ושמחו בך כל ישראל מקדשי
 שמך ברוך אתה " מקדש ^{השבת} ישראל והזמנים:
 רצה " אלהינו בעמך ישראל ולהפלתם שעה
 והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל
 ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון
 תמיד עבודת ישראל עמך: ואתה ברחמך הרבים
 תחפוץ בנו ותרצנו ותחזינה עינינו בשוכך לציון
 ברחמים ברוך אתה " המחזיר שכנתו לציון:
 מודים אנחנו לך שאתה הוא " אלהינו ואלהי
 אבותינו לעולם ועד - צורנו צור חיינו ומגן
 ישענו אתה הוא לרור ודור נודה לך וגספר תהלתך
 על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות
 לך ועל גסיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך:
 וטובותיך שבכל עת ערב ובוקר וצהריים הטוב
 כי לא כלורחמך המרחם כי לא תמו חסדיך כי
 מעולם קוינו לך:

ערכית לשבועות

ועל כלם יתברך. ויתנשא תמיד שמך
מלכנו לעולם ועד. וכל החיים יודוך סלה. ויהללו
ויברכו את שמך הגדול. באמת לעולם כי טוב
האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב. ברוך אתה
" הטוב שמך. ולך נאה להודות:

ובמזמרת שליש כבוד העמידה בטקסית ומוסף אומר זה:

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בכרחה המשולשת
בתורה: הכתובה על ידי משה עבדך
האמורה מפי אהרן ובניו כהנים. עם קדושך
כאמור: יברכך " וישמך: יאר " פניו אליך
ויחנך: ישא " פניו אליך וישם לך שלום: ושמו
את שמי על בני ישראל ואני אברכם:

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך: וברכנו אבינו
כלנו יחד באור פניך. כי באור פניך נתת לנו " אלהינו
תורה וחיים אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה
ושלום וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את עמך
ישראל ברב עוז ושלום:

ברוך אתה " המברך את עמו ישראל בשלום אמן:
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך " צורי וגואלי:
אלהי נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה.
ולמקללי נפשי תרום. ונפשי בעפר לכל תהיה

פתח

פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרַתְךָ • וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּן נַפְשִׁי •
 וְכָל הַקָּמִים עָלַי לָרַעָה • מְהֵרָה הַפֵּר עֲצָתְךָ וּקְלַקְלֵ
 מַחְשְׁבוֹתַי • עֲשֵׂה לִמְעַן שְׂמֶךָ • עֲשֵׂה לִמְעַן יִמְיֶנְךָ •
 עֲשֵׂה לִמְעַן תּוֹרַתְךָ • עֲשֵׂה לִמְעַן קְדוּשַׁתְךָ • הוֹשִׁיעַ
 יְמִינְךָ וְעֵנֶי • יְהִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לִבִּי לִפְנֵיךָ •
 יִצְוֶי וְגוֹאֲלִי • עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו • הוּא בְּרַחֲמָיו •
 יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ • וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן •

ואם הוא שבת אומר שלום עבור ויכולו וברכה מעין שבע ומוחם בשבת לנב
 וקדיש מתקבל ומומור שמעתי באומרים לי וקדיש יהי שלום וזכרו ועלינו לשב
 ויגדל • ובשחרית אומרים הזמירות כונו בשבת ומוסיפין אחר וארצה
 ביצועי מומור יקום אלהים • ומתפללין העמידה כערבית ונומדין ההלל •
 ואומר קדיש מתקבל • ומוציאין שני ספרי תורה • באחד קורין שמע נבד
 בפרשת וישמע יתרו •

בַּחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 בַּיּוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְּבַר סִינַי • וַיִּסְעוּ
 מִרְפִּידִים וַיָּבֹאוּ מִדְּבַר סִינַי וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַר וַיִּחַדְּשׁ
 יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הַהָר • וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל־הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא
 אֵלָיו יְהוָה מִן־הַהָר לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לְבֵית יִעֲקֹב
 וְתַגִּיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל • אַתֶּם רֵאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרַיִם
 וְאֲשֶׁא אֲחַכֶּם עַל־כִּנְפֵי נְשִׁרִים וְאֲבֵא אֲתֶכֶם אֵלַי •
 וְעַתָּה אִם־שָׁמְעֶתֶם תִּשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־בְּרִיתִי
 וְהִיִּיתֶם לִי סֻגְלָה מִכָּל־הָעַמִּים כִּי־לִי כָּל־הָאָרֶץ •
 וְאַתֶּם תִּהְיוּ־רֵי מַמְלַכַת כְּהַנִּים וְגוֹי קְדוֹשׁ אֵלֹהִים
 כֶּט ד 4 29 הדברים

קריאה ליום ראשון של שבועות

הדברים אשר תדבר אל בני ישראל : ויבא משה
 ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים
 האלה אשר צוה יהוה : ויענו כל העם יחדו
 ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישב משה את
 דברי העם אל יהוה : ויאמר יהוה אל משה הנה
 אנכי בא אליך בעב הענן בעבור שמע העם בדברי
 עמך וגם בך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם
 אל יהוה : ויאמר יהוה אל משה לך אל העם
 וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם : והיו נכנים
 ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה לעיני כל
 העם על הר סיני : והגבלת את העם סביב לאמר
 השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר
 מות יומת : לא תגע בו יד כי סקול יסקל אוריה
 ידה אם בהמה אם איש לא יחיר במשך היכל המה
 יעלו בהר : וירד משה מן ההר אל העם ויקדש
 את העם וכבסו שמלתם : ויאמר אל העם היו
 נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה : והיו
 ביום השלישי בהית הבקר ויהי קלת וברקים וענן
 כבד על ההר וקל שפר חזק מאד ויחרד כל העם
 אשר במחנה : ויוצא משה את העם לקראת
 האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר : והר
 סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויעל

קריאה ליום ראשון של שבועות דכט

עֲשׂוּ כְעֵשֶׁן הַכֶּבֶשֶׂן וַיִּחַרד כָּל הָהָר מְאֹד׃ וַיְהִי קוֹל
הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מְאֹד מִשֶׁה יִדְבַר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ
בְקוֹל׃ וַיֵּרֶד יְהוָה עַל הָרֹם סִינַי אֶל דָּאֵשׁ הָהָר
וַיִּקְרָא יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶל דָּאֵשׁ הָהָר וַיַּעַל מֹשֶׁה׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה רֹד הָעֵד בְּעַם פְּנֵי יְהוָה אֶל
יְהוָה לְרֵאוֹת וְנִפְלַל מִמֶּנּוּ רַב׃ וְגַם הַכֹּהֲנִים הַנֹּגְשִׁים
אֶל יְהוָה יִתְקַדְּשׁוּ פָּנֵי פָרִיז בָּהֶם יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר

מֹשֶׁה אֶל יְהוָה לֹא יוּכַל הָעָם לָעֵלֶת אֶל הָרֹם סִינַי כִּי
אַתָּה הִעַדְתָּה בְּנֵינוּ לֵאמֹר הַגְבֵּל אֶת הָהָר וּקְדַשְׁתּוּ׃

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי יְהוָה לְדָוִד וְעֹלִית אֶתָּה וְאֶרְוֶן עִמָּךְ
וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם אֶל יְהוָה לָעֵלֶת אֶל יְהוָה פָּנֵי פָרִיז
בָּם׃ וַיֵּרֶד מֹשֶׁה אֶל הָעָם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים׃

וַיִּדְבַר אֱלֹהִים אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאֹמֶר׃
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים׃ לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים
אֲחֵרִים עַל פְּנֵי׃ לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל וְכָל תְּמוּנָה

אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר
בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ׃ לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא

תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל קִנְיָת פֶּקֶד עֵז
אֲבוֹת עַל בָּנִים עַל שְׁלִשִׁים וְעַל רִבְעִים לְשָׁנָא׃

וַעֲשֵׂה חֶסֶד לְאֵלִפִּים לְאֹהֲבֵי וּלְשֹׂמְרֵי מִצְוֹת׃
לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׂוֹאֵי לֹא

יִנְקָה

קריאה ליום ראשון של שבועות

יִנְקָה יְהוָה אֶת אֲשֶׁר יִשָּׂא אֶת שְׁמוֹ לְשׂוֹא :

פ זכור את יום השבת לקדשו :

שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל מְלֶאכֶתְךָ : וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי
שַׁבַּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל מְלֶאכֶת אַתָּה
וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ עֹבֵדְךָ וְאַמְתֶּךָ וּבְרֵהֲמֶתְךָ וּגְרֶיךָ אֲשֶׁר
בְּשַׁעְרֶיךָ : כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם
וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם וַיָּנַח כַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי עַל כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ :

ס כבד את אביך ואת אמך למען

יֵאָרִיכוֹן יְמֶיךָ עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ :

ס לא תרצח : ס לא תנאף :

ס לא תגנוב : ס לא תענה

ס לא תחמד בית רעה :

לא תחמד אשת רעה ועבדו ואמתו ושורו וחמרו וכל

אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ : פ וכל העס ראים את

הקולת ואת הלפידים ואת קול השפר ואת ההר עשן

וירא העם ויגעו ויעמדו מרחק : ויאמרו אל

משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל דבר עמנו

אלהים פן נמות : ויאמר משה אל העם אל

תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור

תהיה יראתו על פניכם לכלתי תחטאו : ויעמד

העם מרחק ומשה נגש אל העדפל אשר שם

האלהים

קריאה ליום ראשון של שבועות רל
 האלהים: ויאמר יהוה אל משה כה
 תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים
 דברתי עמכם: לא תעשו אתי אלהי כסף ואלהי
 זהב לא תעשו לכם: מזבח אדמה תעשה לי
 וזבחת עליו את עלתך ואת שלמך את צאנך ואת
 בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך
 וברכתך: ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה
 אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה: ולא
 תעלה במעלות על מזבחי אשר לא תגלה ערותך
 עליו: קדיש

החמשה עשר קורא בספר שני

וביום הכבודים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה
 בשבעותיכם מקרא קדש יהיה לכם כל
 מלאכת עבודה לא תעשו: והקרבתם עולה לריח
 ניחוח ליהוה פרים בני בקר שנים איל אחד שבעה
 כבשים בני שנה: ומנחתם סולת בלולה
 בשמן שלשה עשרונים רפר האחד שני עשרונים
 לאיל האחד: עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת
 הכבשים: שעיר עזים אחד לכפר עליכם: מלבד
 עולת התמיד ומנחתו תעשו תמימם יהיה לכם
 ונסכיהם: ולא יאמר קדיש

הפטרה

קריאה ליום ראשון של שבועות

ספורה ליום ראשון של שבועות

ויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש
ואני בתוך הגולה על נהר פבר נפתחו
השמים ואראה מראות אלהים: בחמשה לחדש
היא השנה החמישית לגלות המלך יויכין: היה
היה דבר יהוה אלי יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ
כשדים על נהר פבר ותהי עלי שם ידי יהוה: וארא
והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול ואיש
מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכה כעין החשמל מתוך
האש: ומתוכה דמות ארבע חיות וזה מראיהן
דמות אדם להנה: וארבעה פנים לאחת
וארבע כנפים לאחת להם: ורגליהם רגלי ישרה
וכף רגליהם ככף רגל עגל ונוצצים כעין נחשת
קלל: וירא אדם מתחת כנפיהם על ארבעת רבעיהם
ופניהם וכנפיהם לארבעתם: חוברות אשה אל
אחותה כנפיהם לא יסכו בלכתן איש אל עבר פניו
ילכו: ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל
הימין לארבעתם ופני שור מהשמאל לארבעתן
ופני נשר לארבעתן: ופניהם וכנפיהם פרדות
מלמעלה לאיש שתיים חוברות איש ושתיים מכסות
אח גויותיהנה: ואיש אל עבר פניו ילכו אל אשר
יהיה שמה רוח ללכת ילכו לא יסכו בלכתן:

ודמות

הפטרה ליום ראשון של שבועות רלא
ודמות החיות מראיהם כנחלי אש פוערות כמראה
הלפידים היא מתהלכת בין החיות ונוגה לאש ומן
האש יוצא ברק: והחיות רצוצו ושוב כמראה
הבזק: וארא החיות והנה אופן אחד בארץ אצל
החיות לארבעת פניו: מראה האופנים ומעשיהם
כעין תרשיש ודמות אחד לארבעתו ומראיהם
ומעשיהם כאשר יהיה האופן בתוך האופן: על
ארבעת רבעיהן בלכתם ילכו לא יסבו כלכתן:
ונביהן וגזבריהם ויראה להם ונפותם מלאת עינים
סביב לארבעתן: וכל כרת החיות ילכו האופנים
אצלם ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו האופנים:
על אשר יהיה שם הרוח ללכת ילכו שמה הרוח
ללכת והאופנים ינשאו לעמתם כי רוח החיה
באופנים: בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו ובהנשאם
מעל הארץ ינשאו האופנים לעמתם כי רוח החיה
באופנים: ודמות על ראשי החיה רקיע כעין
הקרח הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה: ותחת
הרקיע כנפיהם ישרות אשה לא אחותה לאיש שתיים
מכסות להנה ולאיש שתיים מכסות להנה את
גויתיהם: ואשמע את קול כנפיהם כקול מים רבים
כקול שדי בלכתם קול המלה כקול מחנה בעמדם
תרפינה כנפיהן: ויהי קול מעל לרקיע אשר על

הפטרה ליום ראשון של שבועות

רֵאשִׁים בְּעֵמֶד תִּרְפִּינָה כְּנִפְיָהֶן : וּמִמַּעַל לְרִקְיעַ
אֲשֶׁר עַל־רֵאשִׁים כְּמֵרָאָה אֶבֶן סִפִּיר דְּמוּת כֶּסֶף
וְעַל דְּמוּת הַכֶּסֶף דְּמוּת כְּמֵרָאָה אָדָם עָלָיו
מִלְמַעְלָה : וְאֵרָא כְּעֵין חֲשַׁמֶּל כְּמֵרָאָה אִשׁ
בֵּית לֵה סָבִיב מֵמֵרָאָה מִתְּנִי וְלִמְעַלָּה וּמֵמֵרָאָה
מִתְּנִי וְלִמַּטָּה רֵאִיתִי כְּמֵרָאָה אִשׁ וְנוֹגָה לוֹ סָבִיב :
כְּמֵרָאָה הַקְּשֵׁרָה אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּעֵנָן בְּיוֹם הַגֹּשֶׁם בֵּין
מֵרָאָה הַנוֹגָה סָבִיב הוּא מֵרָאָה דְּמוּת כְּבוֹד יְהוָה
וְאֵרָאָה וְאֶפּוֹל עַל־פְּנֵי וְאִשְׁמַע קוֹל מְדַבֵּר :
וְתִשְׁאַנִּי רוּחַ וְאִשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל בְּרוּךְ
כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ :

ואמר למלך ולקטל * ואומר אשרי ומקורין הספרים למקומן ומתפללין
מוסף כמו כנסת רק שאומרים במקום סג המנות סג השבועות
ובמקום זמן מרחתנו מתן תורתנו ואומר קדיש
שתקבל ואומר :

רשות אזהרות

נחלוּעם זה
 איש האלהים
 ויוסר נשירה
 תהלה אלהים:
 ודת הורית
 על כל אלהים
 עם נושעו
 מפני אלהים
 גדול העצה
 בעיני אלהים
 תורה תמימה
 בא האלהים
 וקול השמיעם
 קול אלהים
 דבר בסני
 ואין עוד אלהים
 וצא תאמר לו
 אדם אלהים
 לשוא אל תול

כי

אמון יום זה
 על יד הוזה
 נוטה עליה
 לך דומיה
 יום נגלית
 מאד נעלית
 דבר אל שמעו
 וחלו וזעו
 והפליא עצה
 לעם חן מצא
 יקרה נעמה
 להנחיל איומה
 דת הודיעם
 ראו השמע עם
 באזני המוני
 הלא אני יי
 נטוש זר ופסלו
 היעשה לו
 את שם האל

ביאור המלות לאזהרות

אמן כמו המון : מזה כביא : עליה שמים מלשון נוטה כדוק
 , שמים : נשיה תכל : איומה כמו אומה : כעוש עוב :
 הואל עבין שבועה :

רוץ נא בחבת
 ויכל אלהים
 בטוב מערנים
 לפני אלהים
 נאל תהי בסודם
 בצלם אלהים
 ומאזני מרמה
 יפקוד אלהים
 שוא כמתאנה
 " אלהים
 תחמוד גם לא
 נתן אלהים
 ותמרו ופחדו
 פועל אלהים

לכבוד שבת
 כי בו שבת
 ענג אומנים
 ותאריך שנים
 זרה שופכים
 כי האדם
 יחק זמה וחמה
 פן באף וחמה
 ברעך לא תענה
 כי שש שנא
 קניין אח לא
 תתאו אשר לו
 והעם חרדו
 ויגידו

הס עבין פוור : במתאנה עבין מואכד :

דְּבַר בְּכוֹשֶׁר
נְעִשָׂה כָּל אֲשֶׁר
הַמוֹנֵי עִם זֶו
וְאָמְרוּ לָכֵן חָזוּ
חַי גִּוְאֵלֵנוּ
וְחַיֵּי הָרֵאֲנוּ

נְרִיבֵי יוֹשֶׁר
צוּה אֱלֹהִים
בְּרַת אֵל שְׂמַחוּ עֲלוֹנוּ
מִפְעֻלוֹת אֱלֹהִים
זְקוּף יְדֵינוּ
בִּישַׁע אֱלֹהִים

זקוף עיני עמידה

אזהרות לרבי שלמה בן גבירול

הִיָּה בְּמֵאֵד נְעִנָּה
דְּבָרָיו הַיִּשְׁרִים
וְהוּא יִרְבֶּה עֲצֻמָּה
לְהַבִּין נִמְהָרִים
מִתּוֹקוֹת לַפִּיּוֹת
לְיִישָׁר הַעֲזוּבִים
בְּרַת מְעוֹז וּמַחֲסֵה

שְׁמוֹר לְבִי מְעִנָּה
יִרְאֵה הָאֵל וּמִנָּה
וְהוּא יִסְלַח אֲשָׁמָה
וְהוּא יִתֵּן חֶכְמָה
אֲסַפֵּר תּוֹשִׁיּוֹת
וְאֶצִּיב תַּלְפִּיּוֹת
וְאֶזְכִּיר מִצּוֹת עֲשֵׂה

ועל

מְעִנָּה דְּכֹר מִן וְזֵה מְעִנָּה לְשׁוֹן כַּעֲנֵה כַּכַּע מִן לַעֲבוֹ וְעֵבֶה גְאוֹן יִשְׂרָאֵל וְזֵכֶה מִכֵּין גַּם זֶרַעַךְ וּמִנָּה אֲשָׁמָה אֲשֶׁם עֲצֻמָּה סוּזָק מִן כִּי עֲצֻמָּת אֲמַנּוּ כַּמְהָרִים עֵינֵי פִתְיוֹת מִן וּלְכַז כַּמְהָרִים יִבִּין וְלִשֶׁם שֶׁהַפְתִּיאִי עוֹשִׂים עֲנִיָּהִם כַּמְהָרִים נִקְרְאוּ כַּמְהָרִים תּוֹשִׁיָה תּוֹרָה וְנִקְרְאוּת הַתּוֹרָה תּוֹשִׁיָה מִפְּנֵי שִׂמְחַת שׁוֹמֵר הָאֵדֶם לְעַבְדוֹת יוֹנְרוּ וְעוֹמְדֵת לֹו לְעוֹלָמִי עַד כִּסּוּד וְאֶצִּיב תַּלְפִּיּוֹת הֵם שְׂנֵי הַתּוֹמָה וְכַלְעוּ אֲלֵמִי כֵּס וְיָיִן מִעֵינֵי לְמוֹד וְזֶכֶר כְּמוֹ וְזֶכֶר מִשְׁעוֹ

אזהרות לשבועות

מגדה נסתרים	ועל פשעי כסה
ומאתים נטועים	שמונה וארבעים
במספר איברים	כמו מסמרות תקועים
ומרום נשמעו	בסיני נודעו
בתוך עשרת דברים	ויחדו המבעו
בתיבות נשתות	אשר התוו התוות
ובהם נאמרים	במספר המצות
והמודיעך	והמושיעך
נתנם נחקרים	עד אשר לרעך
בקול הפליא זועות	והרעים אל דעות
מדלג על הרים	מקפץ על גבעות
רעה אהזתם	ועת קרא אותם
ברתת ושברים	ויצאה נשמתם
לעפז ועבריו	והוריד טל אידיו
נשמות לפגרים	והשיב בחסדיו
אני	

הש"ת נקרא מעו • מסמרות מן ויחוקקו במסמרים • הטבעו מן טובע וכמו
 על מה אדכיה הטבע • השוות מן התוית תיו והוא עבין רעם • כשתות
 מן וכל טכניך לא ישוו כה • והרעים מן אל הכבוד הרעים • והוא עבין
 רעם • זועות מן והיתה לזעם והוא עבין תכועה ורעה • מקפץ ומדלג מן
 מקפץ על הנבעת ונו •

רעה • מן יאחזמו רעד • בררת מן כדבר אמרים רתת והוא
 עבין רעד • איליו עבין מן ואיד יעלה • מן הארץ
 איס

אני הזהרתיך
 בדרכי מישרים
 שתי פעמים ביום
 ערבים ושחרים
 בלב ולדבקה בו
 פעמים ואשורים
 ליראה מעמו
 כלי שוא ושקרים
 ולרדוף צדקהו
 ולעשות מאמרים
 עלי לב גם על פה
 מזוזות ושערים
 לבנך ולתלמיד
 מאת הנגמרים
 וטוטפות העדה
 ותמול בבשרים
 ותפדה

אני הוצאתיך
 אני הדרכתך
 ליחד אל איום
 להתפלל יום יום
 לעבדו ולאהבו
 ולתמוך בנתיבו
 לקדש תעצמו
 להשבע בשמו
 לצדק דינהו
 ולשמור דתהו
 דבריו שים מרפא
 וכתבם על ספי
 ושננתם תמיד
 ומברכות תצמיד
 בכור בנים תפדה
 ובכונני תרדה

איום ענין מורא חלשון אימה : ולתמוך בנתיבו מן והולכי נתיבות : פעמים
 ואשורים פעמים מה יפנו פעמים : אשורים מן אשורינו עתה ככוננו : לקדש
 שיקד' טס ה' ברבים כחכניה מישראל ועוריה : תעבדו ענין חוזק והוא טס בכני
 סאל ית' : ספי מזוזות מן ויכועו אמות הספי' : תצמיד תחבר מן ויחמד ישראל
 ונו' : ושננתם ותלמדם מן ושננתם לבניך : טוטפות תפלין * תעדה לשון עדי
 מן ועדיית עדי * תרדה תשלוט מן לא תרדה בו כפרך האמור בעבד ישראל *

ותפדה פטר חמור
 וההלל תגמור
 ועל כנפי בנך
 ותלוה דל ורך
 קבע ברבת מזון
 ולא תמצא רזון
 עבוט עני השב
 והגזלה תשב
 היה לשב עניו
 ותקום מפניו
 ותלמוד ותלמד
 ותשיב כלי אובר
 והדלים תרחם

והשבת תשמור
 בימים נספרים
 גדילים תעשה לך
 תפיים בדברים
 באט ובחפזון
 בענוי כפורים
 ואתך אל ישב
 ועושק מסחרים
 לשכלו ולשניו
 ופניו נהדרים
 והוריק תכבד
 ותקדיש מבוכרים
 והחולים תשיחם
 והאבלים

גדילים

ניצית ותלוה מן אס כהף תלוה את עמי : תפיים לשון
 פיזים כענין שכתוב ותפק לרעה כפשך : קבע לשון קביעות
 מן ומוקי ראשי מדשים להם קבעת : באט בשובה נקמת מן ואכי אתנהלה
 לבטי : ובקפזון לשון מהירות מן ואכלתם אותו בקפזון כלומר שאפילו
 סיהיה לאדם עסק רב לא ישטר ולכרך ברבת ימון בשובה נקמת : חזון
 לשון כחש מן השמחה היא אס רזה : עבוט משכנן מן העבט תעביטכו :
 ונעשק מן עשק וגזול : מסחרים כושרים ופול אוהרה לאדם סיהיה כאמן
 במשאו ובמתכו : לשב לשון וקנה מן גס שב גס ישב בנו : מהדורים לשון
 הדור מן והדרת פניו וקן : והורק לשון אכ או רבי מן בהכות אביך נברו
 על ברבות הורי רבי מן מורה הוראה : לקדש בכור פהמה ממה שכתוב
 כל בכור וגומר : תשיחם לשון דבור בתפלה מן וינא יצחק לשון נשדה :
 כנזרים

ותקבור נגזלים
 לאביון יחתת
 עמלק ראש צרים
 בכלה נהרצת
 אלילים ואשרים
 בהשקט ובבטחה
 ולאהוב הגרים
 בפעור וכמסות
 להקים ולהרים
 להדר ולהנעים
 ואהבת ההברים
 וייקדוש וחדושה
 חכמים עם הורים
 לבנים ברננה
 ולוי עם גרים

והאבלים תנחם
 ולפתוח זולתת
 ולשמיר ולמותת
 לבער מחמצת
 ולשרוף מפלצת
 לענג יום מנוחה
 ולחוג ולשמחה
 והצדקה לעשות
 ומשאות ומעמסות
 ותלמיד שעשועים
 ותוכחת רעים
 ותומה וענוה
 ויראת מקדש הים
 ולימוד נאמנה
 ליתום ואלמנה

שמור

כגורים לשון ככרת והוא מת מוצה : ולפתוח ולתת מן פתוח תפתח את
 ידך ונומר : יחתת לשון שבה מן אל תיבא ואל תמת : בכלה נהרצת
 לשון כליון מדון : מפלגת מן ושפתה מפלגת לאשרה והוא אל' מתשושי ע"א :
 וכמסות לשון יכולת מן אכפת כדכתיב ידך : ומשאות ומעמסות כולם עבין
 משא מן הקס הקס תקים עמו * מעשועים התורה כקראת שעשועי * מן שעשועים
 יום יום והוא לכבד לומדי תורה * ותוכחת מן האכפת תוכיח * ותומה מן
 תמים תביה ונומר * ומדוע לשון שמחה מן נאדות ה' היא מעוכס *
 הורים חכמים מורי הוראה מן הורחי ואני אמריש : כאמנה לשון אמונת

ל 1 3 30 בלי

אזהרות לשבועות

וגם מעשר שני
 תקדש בהדרים
 וגם ודוי מעשר
 וראש גז מעדרים
 וגם מעשר שני
 והחלה תרים
 ולעד לא תמוט
 ספיהים ונזירים
 ושכחה עם פאות
 ועוללות מבצירים
 ופרט הבציר
 לדלים נארים
 בהענק ובהעבט
 נדבות ונדרים
 שמח

שכור מעשר עני
 וראשון ושמיני
 ומעשר ממעשר
 ומבהמה תעשר
 וקדשי מתני
 תאכלם במעוני
 וחזק מך ימוט
 ובשביעית תשמוט
 ותשמוט משאות
 בשדה ותבואות
 ולקט הקציר
 עזוב לבלוי תציר
 ואליו הבט
 ותן פן תלבט

צלי כפק : וראשון ושמיני הם יום טוב ראשון של חג ושמיני חג עזרת וכן
 ט' של פסח שבו נושענו : בהדרים מן כבוד והדר או על שם פרי עץ הדר :
 מעדרים מן ראשית גז זאכך תתן לו : יוד הוא א' מן שמות שיש לו לפניו מן כי
 ימוך אחיך : כפיתים מן ספית קצירך : כזירים מן עזבי כורך : תשמוט
 לשון שמיטה : משאות לשון טוב מן לא תהיה לו כנושה ומן כי תסה ברעך
 משאת מאומה : לקט הקציר מן לקט קצירך : ופרט הבציר מן ופרט
 כרמך : תציר לשון השנת גבול מן צר לי המקום : כארים לשון חוסר מן
 באר מקדשו : בהענק לשון מתכה מן הענק תעניק והוא מתכת מכס :
 בהעבט לשון משכון מן והוא יוציא לך את העבוט והוא הלואית מן : תלבט

לשון

בַּהֲחִיּוֹתֶיךָ הָאֵל
 יְהוֹשִׁילֶךָ עַל אֹרִים
 יִשְׂרָף בְּאֵשׁ
 זִמְצוֹת וּמְרוֹרִים
 תִּקְדָּשׁ בַּחֲגֵי יִשְׁעֵי
 בְּבִכּוּרֵי קִצְרִים
 וַיּוֹם כְּפֹר תּוֹעָה
 צִמְחִים גְּבַחֲרִים
 וְעֵץ עֲבוֹת נִהְרָר
 וּכְפֹת תִּמְרִים
 בְּאֵלְמִנָּה יַגְעַל
 וַיִּדְהוּ יָרִים
 לְטַהֵר סוֹת וּבֵתִים
 וְהִגִּישׁ מִקְטָרִים
 וּנְשַׁלַּח

שֶׁמַּח וְאִמּוֹר הָאֵל
 וְהַנּוֹתָר בְּאֵח
 וּפְגוּל כִּי יִבְאֵשׁ
 וּפִסַּח בְּצִלֵי אֵשׁ
 וְרֵאשׁוֹן וְשִׁבְעֵי
 וּמִקְרָא שְׁבוּעֵי
 וַיּוֹם זְכוּרֹן תְּרוּעָה
 וְסוּכָה וְאַרְבַּעַה
 עֲרֵבִים כְּסִמְדָר
 וּפְרֵי עֵץ הַדֶּרֶךְ
 וְכֹהֵן הוֹקֵם עַל
 וּבְבַתּוּלָה יִבְעַל
 וַיִּדַע הָעֵתִים
 וּפְתוֹת הַפִּתִּים

לשון כושל מן עש לא יבין ילכט
 לשון גילה ושמה האם מן ומי אסך עמד
 האם לפכו מנושרת על אורים לשון אש מן באור אשכס בחור כשדים :
 ופגול לשון מיאוס : יבאש לשון סרקון : ומקרא שבוע סג השבועת :
 תועה כמו טועה כלומר שיזאר חלטעות בו : כסמדר מן והנפכים סמדר
 עבות הוא הדם המושלש מן מעשה עבות * עץ סדר הוא האתרוג *
 כפות תמרים הוא הלולב : על לשון רס והוא הכתן גדול : ינאל מיאוס
 והרמקה מן לא חגעל כפשי אתכס : וידהו ירום הוא כרכת כהנים סנת
 לשון כגד מן וכדס שבכים סומס : ופתות השתים * פתות אותה פתים :

אזהרות לשבועות

להקטיר ולמלוח	ונשלח ושלוח
פשעים נעתיים	לכפר ולסלוח
ולשהוט פר וזבל	וליצוק ולבלבל
ולקכוין אזכרים	ולמלוק ולקבל
להניף ולהזהר	וכן ילמד עסזה
להוקי נעזרים	והשוק והחזה
שרד ובקעת לבת	ויכין למלאכת
בגדים משזרים	לבית הפרוכת
ולהם הנתפן	ותבנית המשפן
למשחה ולמאורים	ושמן המתוקן
קטורת נסכת	חנוכה ומלאכת
ושתי ספרים	ושש המערכת
ועולות וקרבנות	ושלמים ומנות
ושלש	

ולמלוח מן לא תשנית מלח ברית ונומר :
הקטורת ומן כערתות כשיקות שוכא :
בלולה בשמן : ולקמוץ מן וקמוץ הכהן מלא קומנו :
לה' : להניף לשון תנופה : ולהזהר מן והזהר הטורד :
עבדה מן עפרת תהיה לכם : שרד לשון שמוש ויין לשון שריר ופליט :
משזרים מן שש משור : הכתק כמו הכיין לשון תקון ויין לשון מיכין מן
תוכן לבנים : המתוקן לשון כדור כלומר המרוקק מחמנים וקטורת :
נסכת הפירוש הככון הוא לשון משכון וסכוס מן ובמתכונתו לא תעשו כמוהו
וכו' : ושש המערכת הן שש מלות כמו שפירש רש"י בפרשת אמור שש
מלות המערכת האחד : ושתי ככרים הם לקס התנופה שהם שתיים
לכתל

כְּמוֹעֲדִים נֹזְכָרִים
 וְנֵר שֶׁבֶת יֵהֵל
 וְשׁוֹפְטִים עִם שׁוֹטְרִים
 נִפְשׁוֹת נִעְרָבוֹת
 נְזִיקִים נִשְׁמָרִים
 לְהַדְשֵׁי הַשָּׁנָה
 אַרְבַּעַה וְעֵשְׂרִים
 וְנֵר הַנּוֹכַח לְהַעֲלוֹת
 בְּשָׁנֵי מַעֲשָׂרִים
 וְגַם לְהִזֹּת קְרוֹשִׁים
 בְּעֵתִים נִגְזָרִים
 וְעֵבֶד עִם אִמָּה
 וּמִקְרָא בְּכוֹרִים

וּזְרוּ

וְשֵׁל שְׁמֵתָנוֹת
 וְהַעֲזֹר לְנֵהֵל
 וּפְרִשֶׁת הַקֶּהֱל
 לְמַחְקוֹרֵת רִיבוֹת
 וְדִין אֲרַבַּע אֲבוֹת
 וְקֶצֶב וְתַבּוּנָה
 וּמִתְנֹת כְּהוֹנָה
 וְהַתְּקוּפוֹת לְמִלְאֵת
 וְלִרְאוֹת וְלַעֲלוֹת
 לְהַנְעִים חוֹמְשִׁים
 וְלִטְבוֹל נְפִרְשִׁים
 וְשִׁבָּה בְּכֹהֵמָה
 וּבְכוֹרֵי אֲדָמָה

לנהל לשון נהוג מן ואכי אתהכלה לאחי
 העומר בהנפה : יכל לשון אור מן בהלו כרו ונומד :
 מנות הקהלת העם במוצאי שביעית לשמוע התורה :
 היא מנות מקור הדין : בערבות מן בני אס ערבת לרעך :
 הם המפורשים בתקלת בבא קמא שור ובור ומצעה והנער :
 מדה ונבול מן וקצב אחד לשני הכרוכים :
 בהעלות את הכרות : להנעים חומשים שיכבד התורה ולומדיה :
 כפרשים הם הטמאים : כגורים לשון מתוך כלומר שיהיה הטכילס
 בומנס או לטהר עמנו כרגל : ושבת לשון מכומה מן ושבתה הארץ :
 ומקרא בכורים הוא פרשת הנדתי היום ונומד :

וּזְרוּ

אזהרות לשבועות

וזרו מתנים

ומתת פי שנים

וחוק איפותים

ומוצא שפתים

והופש האמה

ורין ערי הומה

ואדם לא ידון

ביובל ומת ארון

וצאת עברית הפשית

ועת בא חמישית

ורין שפחה הרופה

ופסח להרופה

וטהרת הדוות

ופר בא על מצות

וטהרת הטומאה

וצדק מאזנים

לבנים הבכורים

וגם מדותים

ופריון נמכרים

בסימן נכתמה

ובתי החצרים

בנמכר על זרון

ישולח לדרורים

ביובל וצאת ששית

והברל ששערים

וסוד עגלה ערופה

ללא המה טהורים

במימי המקוות

ופר הכפורים

בקרבן הנראה

וקרבן

וזרו עתים היא אכילת קרבן פסח
 אפותים שלא יהיה לו איבה ואיבה
 חפש לשון חרות מן לחפשי שלחנו
 ונומר ידון לשון ריש ומדון או הוא לשון גאווה והוא כמו לא ידון כלומר
 שלא יפגאה אחר שמכר על פי בית דין בגבנתו או בשאר מעשיו הרעים
 לדרורים לקרות מן וקראתם דרור:
 ונומר לתרופה לשון רפואה
 וקולאות לשון מקוה של ארבעים סאה
 שכתוב בו ותניכס סגורים:
 מדותים מן לא תעשו עול במדה:
 ככתמה עבין רזשס מן ככתם שונן
 מרופה מצועדת מן וסיה שפחה נקדשת
 הדוות מן כימי כדת דוותה ונומר:
 ופר בא על מצוות הוא פר העלם:
 וזרק

וּמוֹסְפֵי עֲשָׂרִים

וּדְאֵי גַם נִתְּלָה

וְעֶרְךְ הַנּוֹדְרִים

וְהַעוֹמֵר לַסְּפוֹר

לְשַׁלַּח בְּיַעֲרִים

בְּשֶׁקֶץ וּבִבְלִיּוֹת

וּמִשְׁקִים נְגָרִים

וּמִקְרָה מִהַשְׁבֵּת

וְאַנְרֵת פּוֹדִים

לְאִשָּׁה נִתְּקָת

בְּמַבּוּשֵׁי גְבָרִים

וְחֹק פְּרִיָּה וְרִבְיָה

וְתַלְבוּשֶׁת

וְקֶרְבֵן חֲטָאָה

וְיֹוֹרֵד גַּם עוֹלָה

וְחֶרֶס הַמוֹפְלָא

וְיָד וְיֵתֵד לְהַפּוֹר

וְאֵם קֵץ הַצֶּפוֹר

וְכָל טוֹמְאָה לְהַפְּלוֹת

וְאָדָם עִם מַכְלוֹת

וְהַסֵּט וְשׁוֹכְבֵת

וְיָבוֹם נְעוּזָת

וְחֵלוּץ וְרוֹקֵת

וְקוֹיץ כֶּף מַחֲזֵקֵת

וְדִין אִשָּׁת שְׁבִיָּה

וְיֹוֹרֵד גַּם עוֹלָה הוּא קֶרְבֵן הַעֲבִי וְהַעֲשִׂיר שֶׁכְּתוּב בּוֹ וְאִם לֹא מִזָּאֵה יָדוֹ וְגוֹמֵר -
 כִּתְּלָה הוּא אֶחָד תְּלוּי כְּלוּמֵר שֶׁהוּא קֶרְבֵן סֶפֶק וְאִרְס הַמוֹפְלָא מִן כִּי
 יִפְּלֵא לְכַדּוֹר כֹּדֵר וְעֶרְךְ הַנּוֹדְרִים הוּא הַעֲרִיכָה לְזוֹכְרִים וְלִנְקֻבּוֹת הֵן לְפִי
 הַשֵּׁטִים הֵן לְפִי אֲשֶׁר יַעֲרִיכֵנו הַכֶּהֱן : וְיָד לְשׁוֹן מִקּוֹם מִן מִיּוֹד לּוֹ יָד : וְיֵתֵד
 כְּמַשְׁמִיעוֹ לְמַסּוֹר מִקּוֹץ לְמַזְכָּה לְכַחַת מוֹץ : בְּיַעֲרִים לְשׁוֹן שֶׁדָּהּ וְהוּא מִנּוֹת
 שְׁלוֹת הֵקֵן : לְהַפְּלוֹת לְשׁוֹן הַכְּרֵטָה מִן לְהַשְׁלִיא כֹּדֵר : מַכְלוֹת לְשׁוֹן כְּלִים
 וְיָם לְשׁוֹן מֵאֲכָל כְּנָרִים שֶׁכֶּךְ מִן וְצִמִּים הַכְּנָרִים הַסֵּט
 לְשׁוֹן כְּעוֹבֵע כְּלוּמֵר כִּשֶׁהָאֵדָם מִיַּעֲבִי דְבַר שֶׁמֵּאֵל אֲפִילוֹ שֶׁיְהִיֶּה הַשּׁוֹמֵאֵה בְּרֵאשׁ
 הַקּוֹרֵה הוּא כְּמֵמֵא אֲמֵר שֶׁכִּסְתּוֹ כְּעִגְעָה וְשׁוֹכְבֵת הִיא הַכֹּדֵר
 בְּטוֹמְאָתָהּ וּמִקְרָה הוּא כְּעַל קֵרִי וְיָבוֹם כְּעוֹבֵת הִיא שְׁמוֹנֵה לִיכֵס -
 וְחֵלוּץ מִן וְשֶׁלֶכָה כְּעַל וְרוֹקֵת מִן וְיִרְקָה כְּפִיּוֹ וְקוֹיץ כֶּף לְשׁוֹן מַחֲזֵקֵת
 מִן וְקִבּוֹתָה אֵת כֶּסֶף כְּמוֹשׁ מִן וְהַשּׁוֹיָקָה כְּמוֹשׁ כְּמוֹ כְּמוֹשׁ וְתַלְבוּשֶׁת

אזהרות לשבועות

ונסוך מי קרים
 ומשנה למושלים
 שכר הנשפלים
 ומכס ונחלות
 ויובל לדרורים
 ומורס מתודה
 מדמי המקורים
 וחה לתנופה
 והתרומה להרים
 למלט משחת
 להחריב ולהחרים
 אבניה חגר
 או מכר לנכרים

ותלבושת עדיה
 וערלה והלולים
 וביוםם להשלים
 ברכות וקללות
 ושד אבנים גדולות
 וחיצרות עדה
 וטבול יולדה
 ופרה לשרפה
 ומעשר האיפה
 ועיר יד שולחת
 ועם עיר נדחת
 ועיר כי תפגר
 ותת נבלה לגר

דמי

ותלבושת עדיה מן והכירם את שולת שביה מעליה - כ"א עדיה מן כי
 פראה ערום וכביתו : ונסוך מי קרים רבו המפרשים מן לשון מים קרים
 על כסף שפה אבל אני אומר שהוא לשון מקור מן מעין כרסם מקור משפת
 והוא מלות כיסוך המים שיהיו מים זכים כוכעין : וערלה והלולים מן שלשה
 שנים יהיה לכם ערלים ונשנה הרביעית קדש הלולים ומשנה למושלים
 מן וכתב לו את משנה התורה הזאת המזהה על המלך - המשכרים
 הסועלים והוא מנות ביומו תתן שכרו - ומכס לשון חלק מן ומכס לה' :
 ושד אבנים גדולות מן וסדת אותם בשד : ויובל לדרורים שלוש העבדים
 לקרות בשבת היובל : וטבול יולדה מן וטהרה מוקור דמיה : ועיר יד
 שולחת אזהרה למלך להכיל מפאת כפשות עיר השולחת לו מים : עיר הנדחת
 מן וידיקו את יושבי עירם : תגר ענין סחוב כלומר שישים אותו לעשר :

כושר

אוהרות לשבועות

רלט

והמסית תסקול
 לעבדה לאחרים
 כאחר ההרמים
 להנבא שקרים
 המוציא שם רע
 בהזות נטהרים
 טמא מת או נספה
 ויראו נשאים
 תכסהו בושה
 תכסה בעפרים
 למען תנקה
 להסיר מכמורים
 יהי נקי לביתו
 ולא יעבור דברים
 משוח מלחמה
 לבל

דמי פופר תסקול
 בעין הרים קול
 וחולם ועד זומם
 לבלתי ידומם
 ובפרעות תפרע
 ואיש זב ומצורע
 ובזרה ירפא
 ומדיח תספה
 וחובל בחמשה
 ודם על יבשה
 והשוטה תשקה
 ועשית מעקה
 וחתן כל שנתו
 ויאחר מצאתו
 ויניף יד רמה

כופר לשון ערך - והמסית לשון פתוי *
 ומולס מן כביד או מולס מלוס שקר : ועד זומם מן ועשית לו כאשר זמס -
 ובפרעות תפרע כולם לשון נקמה מן בפרוע פרעות : בהזות כטהרים
 לשון הויה כמו והזה הטורד ובזמה : כספה לשון סלל מן כי ימא סלל
 באלמה ומדיח תספה לשון כריתה ין אבוף אסיפס ומובל כמחשה הס
 נוק בעד הפוי שנת בושט שסייב המויק באכירו מכמורים לשון דשת
 ומכשול מן יכלו בזכמוריו רשעים - משוח מלחמה הוא הכהן הקורא
 פרשת

אזהרות לשכונות

לכל תפול אימה
אלה מצותי
ואלה תורותי
תהינה מהיר
והמזהיר יזהיר
ולנזהר יקרב
ובאור הנערב

בלב הנהגרים
ואלה הקתי
תמימים וישרים
ותספנה יהיר
כזוהר המאורים
בשטרם עקב רב
ישרים מכתירים :

פרשת מי האיש אשר ארש אשה וגומר בקרוב ישראל לעלמות * כסגרים
המוזיינים מן סגור קרובך על ירך גבור * מהיר לשון אורה אף על פי שהוא
בה"א * ותספנה לשון כריתה מן אכופי אסיפס * יהיר לשון פתיות מן וד יהיר
לך וגומר * והמהיר לשון זכירות מן והזרת אתה את המקיס * וזהיר מן
יזהירו כזוהר הרקיע * ולכוהר לשון הזרה כלומר מוזהר ואף על פי שהוא מוזהר
יש לו שכר כאלו הוא מזהיר ומוכה את הרבים * עקב לשון שכר מן ויהי עקב
תשמעון * נערב לשון עריבות מן וערבה ליי * וגומר * מכתירים לשון כתר מן
כי יכתירו נדיקים או הוא לשון המתנה מן כתר לי וער ואמוך וגומר * כלומר
שהשדים המקוים רמזים * תמו מנות עשה ה' לנו לגור מעון ומחסה אל כאמר
עליהם וזרקה לכם יראי שמי וגומר :

ואזויר קדיש יהא שלמא ואין כאלהינו וקדיש דרבנן ועלינו לשבת :

תפלת מנחה שלים עבור אומר למנחה על הנתיב ואשרי ובה לציון וקדיש
לעילא * ואם קל בשבת אומר ואני תפילתי וכופלנו * ומוציא ספר
תורה וקורא שלשה גברי בפרשת השבוע וסוד * ספר תורה למקומו וקדיש לעילא
ומתפללים כמו בשקדית וקדיש מתקבל * ומזמור יקום אלהים וקדיש יהא שלמא
וקורין סגנו של רות * וקדיש :

וידו

בַּיּוֹם שֶׁפָּטוּ הַשִּׁפְטִים וַיְהִי רֵעֵב בְּאֶרֶץ וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית
 לֶחֶם יְהוּדָה לְגוֹר בְּשָׂדֵי מוֹאָב הוּא וְאִשְׁתּוֹ וּשְׁנֵי בָנָיו׃
 וְשֵׁם הָאִישׁ אֱלִימֶלֶךְ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ נְעֻמִי וְשֵׁם שְׁנֵי בָנָיו
 מַחֲלֹן וְכִלְיוֹן אֶפְרַתִּים מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה וַיָּבֹאוּ שְׂרֵי-
 מוֹאָב וַיְהִי רֵשֶׁם׃ וַיָּמָת אֱלִימֶלֶךְ אִישׁ נְעֻמִי וְתִשְׂאֵר
 הָיָא וּשְׁנֵי בָנָיו׃ וַיֵּשְׂאוּ לָהֶם נָשִׁים מוֹאָבִיּוֹת שֵׁם
 הָאֶחָת עֵרְפָּה וְשֵׁם הַשֵּׁנִי רֹוּת וַיֵּשְׁבוּ שָׁם כְּעֶשֶׂר
 שָׁנִים׃ וַיָּמָתוּ גַם שְׁנֵיהֶם מַחֲלֹן וְכִלְיוֹן וְתִשְׂאֵר
 הָאִשָּׁה מִשְׁנֵי יְלָדֶיהָ וּמֵאִשָּׁה׃ וְתִקַּם הָאִשָּׁה וְכָלֹתֶיהָ
 וְתָשָׁב מִשְׂדֵי מוֹאָב כִּי שָׁמְעָה בְּשָׂרָהּ מוֹאָב כִּי פָקַד
 יְהוָה אֶת עַמּוֹ לְתַתּ לָהֶם לֶחֶם׃ וְתִצַּל מִן הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר הָיְתָה שָׁמָּה וּשְׁתֵי כָלֹתֶיהָ עִמָּה וְתִלְכְּנָה בְּדַרְךָ

לשוב

לשוב אל ארץ יהודה : ותאמר נעמי לשתי כלותיה
 לכנה שכנה אישה לבית אמרה יעשה יהוה עמכם
 חסד כאשר עשיתם עם המתים ועמדי : יתן יהוה
 לכם ומצאו מנוחה אישה בית אישה ותשק להן
 ותשאנה קולן ותבכינה : ותאמרנה לה כראתך
 נשוב לעמך : ותאמר נעמי שבנה בנתי למה
 תלכנה עמי העוד לי בנים במעי והיו לכם לאנשים :
 שבנה בנתי לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש
 לי תקוה גם הייתי תלילה לאיש וגם ילדתי בנים :
 הלרין תשברנה עד אשר יגדלו הלרין תעננה
 לבלתי היות לאיש אל בנתי כי מר לי מאד מכם כי
 יצאה ביד יהוה : ותשנה קולן ותבכינה עוד
 ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה : ותאמר
 הנרה שבה יבמתך אל עמה ואל אלהיה שוכי אחרי
 יבמתך : ותאמר רות אל תפגעיי בי לעזובך לשוב
 מאחריך כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תליני אלין
 עמך עמי ואלהיך אלהי : באשר תמותי אמות
 ושם אקבר כהי עשה יהוה לי וכה יוסף כי המורת
 יפריד ביני ובינך : ותרא כי מתאמצת היא ללכת
 אחה ותחדל לדבר אליה : ותלכנה שתיים עד
 בואנה בית לחם והי כבאנה בית לחם ותהום כל
 העיר עליהן ותאמרנה הוואת נעמי : ותאמר אליהן

אֶל־תִּקְרָאנָהּ לִי נַעֲמִי קְרָאן לִי מֵרֵא כִּי־הֵמָּה שְׂדֵי
 לִי מָאד׃ אֲנִי מֵלֵאָה הִלַּכְתִּי וְרִיקָם הִשִּׁבְנִי יְהוָה
 לָמָּה תִּקְרָאנָהּ לִי נַעֲמִי וַיַּחֲזֶרָה עֵנָה בִּי וְשְׂדֵי הָרֶעַ
 לִי׃ וַתֵּשֶׁב נַעֲמִי וְרוּת הַמּוֹאֲבִית כָּל־תְּהַ עִמָּהּ
 הַשְּׂבֵרָה מִשְׂדֵי מָאָד וְהָמָּה בָּאוּ בֵּית לַחֵם בַּתְּחִלָּת
 קִצִּיר שְׂעִירִים׃ וּלְנַעֲמִי מִיָּדַע לְאִישָׁה אִישׁ גִּבּוֹר
 הָיָל מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ וְשֵׁמוֹ בְּעוֹן׃ וַתֹּאמֶר רוּת
 הַמּוֹאֲבִית אֶל־נַעֲמִי אֵלֶכָה נָא הַשָּׂדֶה וְאֶלְקָטָה
 בְּשִׁבְלִים אַחֵר אֲשֶׁר אֲמַצֵּא חֵן בְּעֵינָיו וַתֹּאמֶר לָהּ
 לְכִי בָתִּי׃ וַתֵּלֶךְ וַתִּבּוֹא וַתִּלְקַט בַּשָּׂדֶה אַחֲרֵי
 הַקִּצִּירִים וַיִּקֶּר מִקְרָהּ חֲלֻקַת הַשָּׂדֶה לְבַעֲזָה אֲשֶׁר
 מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ׃ וְהָיָה בְּעוֹן בַּת מְבִית לַחֵם
 וַיֹּאמֶר לְקוֹצְרִים יְהוָה עִמָּכֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ יְבָרְכֶךָ יְהוָה׃
 וַיֹּאמֶר בְּעוֹן לְנַעֲרוֹ הַנֹּצֵב עַל־הַקּוֹצְרִים לְמִי הַנְּעִרָה
 הַזֹּאת׃ וַיַּעַן הַנְּעִר הַנֹּצֵב עַל־הַקּוֹצְרִים וַיֹּאמֶר
 לְנַעֲרָה מוֹאֲבִית הִיא הַשְּׂבֵרָה עִם־נַעֲמִי מִשְׂדֵי מוֹאָב׃
 וַתֹּאמֶר אֶלְקָטָה נָא וְאִסַּפְתִּי בְעַמְרִים אַחֲרֵי הַקּוֹצְרִים
 וַתִּבּוֹא וַתַּעֲמוֹד מֵאֵז הַבֶּקֶר וְעַד־עֵתָה זֶה שְׁבִתָּהּ
 הַבַּיִת מֵעַתָּה׃ וַיֹּאמֶר בְּעוֹן אֶל־רוּת הַלּוֹא שָׁמַעַת
 בָּתִּי אֶל־תֵּלְכִי לְלֶקֶט בַּשָּׂדֶה אַחֵר וְגַם לֹא תַעֲבֹרִי מִזֶּה
 זָכָה תִּרְבְּקִין עִם־נַעֲרָתִי׃ עֵינֶיךָ בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר
 יִקְצְרוּן וְהִלַּכְתְּ אַחֲרֵיהֶן הַלּוֹא צוּרְתִי אֶרְתֵּן הַנְּעִירִים
 לֹא אֶ

לבלתי נגעך וצמית והלכת אל הכלים ושתיית מאשר
 ישאבון הנערים : ותפל על פניה ותשתחו ארצה
 ותאמר אליו מדוע מצאתי חן בעיניך להכירני ואנכי
 זכריה : ויען בעז ויאמר לה הגד הגד לי כל
 אשר עשית את חמותך אחרי מות אישך ותעזבי
 אביך ואמך וארץ מולדתך ותלכי אל עם אשר לא
 ידעת תמול שלשם שלום יהוה יהוה פעלך ותהי משכרתך
 שלמה מעם יהוה אלהי ישראל אשר באת
 לחסות תחת כנפיו : ותאמר אמצא חן בעיניך
 אדני כי נחמתני וכי דברת על לב שפחהך ואנכי לא
 אהיה כאחת שפחותיך : ויאמר לה בעז לעת האכל
 גשי הלם ואכלת מן הלחם וטבלת פתך בחמץ
 ותשב מצד הקצרים ויצבט לה קלי ותאכל ותשבע
 ותתר : ותקם ללקט ויצו בעז את נערו לאמר גם
 בין העמרים תלקט ולא תכלימוה : וגם של תשלו
 לה מן הצבתים ועזבתם ולקטה ולא תגערו בה :
 ותלקט בשדה עד הערב ותחבוט את אשר לקטה
 ויהי כאיפה שערים : ותשא ותבוא העיר ותרא
 חמותה את אשר לקטה ותוצא ותתן לה את אשר
 הותירה משבעה : ותאמר לה חמותה איפה
 לקטת היום ואנרה עשירת יהי מכרך ברוך ותגד
 לחמותה את אשר עשתה עמו ותאמר שם האיש

אשר עשיתי עמו היום בענין : והאמר נעמי לכלתה
 ברוך הוא ליהוה אשר לא עזב הסודו את החיים
 ואת המתים ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש מג'אנו
 הוא : ותאמר רות המואביה גם כי אמר אלי עם
 הנערים אשר לי תדבקין עד אם כלו את כל הקציר
 אשר לי : ותאמר נעמי אל רות כלתה טוב בתי
 כי תצאי עם נערותיו ולא יפגעו בך בשדה אחר :
 ותדבק בנערות בענין ללקט עד כלות קציר השעורים
 וקציר החטים ותשב את חמותה : ותאמר לה
 נעמי חמותה בתי הלא אבקש לך מנוח אשר ייטב
 לך : ועתה הלא בענין מודעתנו אשר היית את
 נערותיו הנה הוא זרה את גרן השעורים הלילה :
 ורחצת וסכת ושמת שמלתיך עליך וירדתי הגרן
 אל תודעי לאיש עד כלתו לאכול ולשתות : והי
 בשכבו וידעת את המקום אשר ישכב שם ובאתו גלית
 מרגלותיו ושכבתו והוא יגיד לך את אשר תעשין :
 ותאמר אליה כל אשר תאמרי אעשה : ותרד
 הגרן ותעש ככל אשר צוהה חמותה : ויאכל
 בענין וישת וייטב לבו ויבא לשכב בקצה הערמה
 ותבא בלט ותגל מרגלותיו ותשכב :

ליל שני של שבועת מתפללן כמו כליל ראשון :

הפטרה ליום שני של שבועות

יום שני מתפללין כמו ביום ראשון ויוזיא ב" ספרי תורה וקורין בא' סינשה גברי
בפרשת ראה יין כל הנכבד עד סוף הפרשה כמו שכתוב בשמיני של פסח ואם
הוא שבת קורין שבעה ומתחיל יין עשר תעשר ואומר קדיש :
ובספר שני קורא מפטיר כמו ביום ראשון וקדיש :

הפטרה ליום שני של שבועות

וַיְהוֹה בְּהִיבֵל קִדְשׁוֹ הֵם מִפְּנֵי כָל־הָאָרֶץ :

תְּפִלָּה לַחֲבִקּוֹק הַנְּבִיא עַל שְׂגִינּוֹת :

יְהוֹה שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְךָ יְרֵאתִי יְהוֹה פְּעִלְךָ בְּקִרְבִּי שְׁנִים

חִיירוֹ בְּקִרְבִּי שְׁנִים תּוֹדִיעַ בְּרוּגְזוֹ רַחֵם תּוֹכּוֹר : אֱלוֹהַּ

מִתִּימָן יְבוֹא וְקִדּוֹשׁ מֵהַר פָּאָרָן סֵלָה כִּסֵּה שָׁמַיִם

הוֹדוּ וְתַהֲלִתוּ מִלֵּאָה הָאָרֶץ : וְנִגְּהַ כְּאֹרֶת תְּהִיָּה

קָרְנִים מִיָּדוֹ לֹוּ וְשֵׁם הַבְּיּוֹן עֲזָה : לִפְנֵי יִלְךָ דָּבָר

וַיִּצְאֵר שֶׁף לְדַגְלֵיוֹ : עֲמַד וַיִּמְדַּד אֶרֶץ רֵאָה וַיִּתֵּר

גּוֹיִם וַיִּתְפַּצְצוּ הַרְרֵי עַד שְׁחוֹ גְבֻעוֹת עוֹלָם הַלְכוֹת

עוֹלָם לֹו : תַּחַת אֲנִי רֵאִיתִי אֱהִלִּי כּוֹשֵׁן יְרֵגוֹן יְרֵעוֹת

אֶרֶץ מִדְּיָן : הַבְּנֵהרִים חֲרָה יְהוֹה אִם בְּנֵהרִים אֶפֶךָ

אִם־בֵּים עֲבַרְתָּךְ כִּי תִרְכַּב עַל־ סוּסֶיךָ מִרְכַּבְתֶּךָ

יְשׁוּעָה : עֲרִיָּה תַעֲוֹר קִשְׁתֶּךָ שְׁבָעוֹת מִטּוֹת אָמַר

סֵלָה גִהְרוֹת תִּבְקַע אֶרֶץ : רֵאֹוֹךְ יַחֲלוּ הַרִים זָרִים

מִים עֲבַר נָתַן תְּהוֹם קוֹלוֹ רוֹם יְרִיחוֹ נִשְׂאָ : שֶׁמֶשׁ

יִרַח עֲמַד זְבִלָה לְאֹוֹר חֲצִיֶּךָ יִהְלְכוּ לִנְגַה בִּרְק חֲנִיתֶךָ :

בְּזַעַם תִּצְעַד אֶרֶץ בְּאֶף תִּדְרוֹשׁ גּוֹיִם : יִצְאֵת לִישַׁע

עֲמַךְ

הפטרה ליום שני של שבועות רמג

עִמְךָ לַיְשַׁע אֶרֶץ מִשִּׁיחָךָ מִחֲצֵת רֹאשׁ מִבֵּית רִשְׁעִי
 עֲרוֹת יְסוּד עַד צוּאֵר סֵלָה : נִקְבַּת בְּמִטּוֹ רֹאשׁ
 פְּרוֹזִי סְעִרוּ לַהֲפִי צָנִי עֲלֵי צַחֲסִי כִּמּוֹ לֹא כֹל עֲנִי בְּמִסְתָּרִי :
 דְּרַכְתָּ בֵּים סוֹסֶיךָ חֲמַר מִים רַבִּים : שְׁמַעְתִּי וְתַרְגֵּז
 בְּמִנֵּי לִקְוֹל צִלְלוּ שִׁפְתַי יְבֹא רִקְבִי בְּעֲצָמֹת חֲתִי אֲרֻג
 אֲשֶׁר אֲנוּחַ לְיוֹם צָרָה לַעֲלוֹת לְעַם יְגוּדְנוּ : פִּי תֵאֵנָה
 לֹא תִפְרַח וְאֵינִי יְבוּל בְּגַפְנִים כַּחַשׁ מַעֲשֵׂה הַזֵּית
 וְשִׂדְמוֹת לֹא עָשָׂה אֶכְלֵ גֹזֵר מִמְכַלְרֵה צֹאן וְאֵינִי בִקְרַ
 בְּרַפְתִּים : וְאֲנִי בִיהוּה אֶעֱלוּזָה אֲגִילָה בְּאֵלֵהי יִשְׁעִי :
 יְהוּה אֲרֻנִי חֵילִי וְיִשְׁשׁ רַגְלִי כִּאֵילוּרִת וְעַל בְּמוֹתֵי
 יִדְרַכְנִי לְמַנְצַח בְּנִגְיֹנוֹתֵי :

ומנצח למלך ולקהל ומחזירין הספרים למקומן ואומרים קדיש ומתפללין תפלת
 מוסף כמו אחרון וקדיש שתקבל וקורין אזהרות של מכות לא תעשה :

אזהרות ליום שני של לשבועות

מצות לא תעשה

וצדקו לא אבסה
 ואניד מי שרים
 בערות נאמנה
 במספר נהקרים
 עתידים וצפונים
 בעדי קשורים
 אהותי רעיתי
 ולקחי מוסרים
 פריתיך מלהב
 צרופים וטהורים
 באלף ורבבה
 מדלג על הרים
 קראתיך בסני
 לך אלהים אחרים
 ברשע ובכסל
 להקניאו בזרים

בצל שדי אחסה
 במצות לא תעשה
 כתובים באמונה
 וכימי השנה
 יקרים מפנינים
 לבת האיתנים
 צאי נא לקראתי
 ושמעי תורתי
 חשקתיך ואהב
 כמו תורי זהב
 ביצאתי נצבה
 וקול רודי זה בא
 אנכי
 ולא יהיה על פני
 ולא תעשה פסל
 ולא תשים פסל

וגור

אחסה מן כי אתה " תחסי מפנינים מן יקרה היא מפנינים
 האיתנים לשון חזק מן ותשב באיתן קשתנו בעדי קשורים
 מן וככלה תעדה כליה תורי מן כאו למייד בתורים כנדה לשון שרדה מן
 וישן הכער הכנב על הקודרים

אזהרות ליום שני של שבועות רמד

וגור מלהבה	להביא תועבה
ולבנות מצבה	ולטעת אִשְׁרִים
וסור משמע שוא	והאמן בשוא
ולא חשא לשוא	שמותי היקרים
ומצות לא תנאף	שמור פן יחרה אף
ולגנוב לא תשאף	ולא תחמוד חברים
ונפש לא תנקש	אשר דמה אבקש
ולא תתן מוקש	להכשיל העורים
ושקר לא תענה	ויתום לא תענה
ועל ריב לא תענה	לחרהר מתגרים
והגר לא תונה	וגזית לא תבנה
וארצך לא תזנה	כארצות הזרים
אֱלֹהִים לא תקלל	והשם לא תחלל
וכרמך לא תעולל	ופרט הבצירים
ולא תקלל חרש	חמסו ידרש
ולא יצמיד חורש	שוורים וחמורים
ולא תאחר בבצרך	מלאתך ודמעך
	ולא

ברשע ובכסל לשון סכלות והוללות או הוא לשון בטחון מן ימים זהב ככלו •
 ונזר לשון יראה כמו נזרו לכם יופכי מדג

אזהרות ליום שני של שבועות

ולא תאחר נדרים	ולא תעשוק רעה
ולא תלקט קצירך	ולא תעשוק שכירך
בדישו העומרים	ולא תחסום שורך
ולא תכלה פאתך	ולא תפאר זיתך
במקח ודברים	ולא הונה עמיתך
אשר לבו מלאו	ולא תשא הטאו
כמשטמת ערים	ולא תחשוב לשנאו
לבל אקום ממך	ולא תקום עמך
פעולת נשכרים	ולא תלין עמך
ולא תשאל אובות	ולא תטור איבות
ובנים על הורים	ולא יומתו אבות
ולא	

שוא לשון שקר מן שוא ודבר כוזב ונומר * בשוא לשון שוא כלומר
 דשבו יכריו יהיו שוים באמונת האל יתברך * תשאף תאזה מן
 כעבד ישאף כל * ולא תחמוד סברים מן לא תחמוד אשר לריעך * תכקש לשון
 מוקש * ויתוס לא תענה לשון עבוי מן אלמנה ויתוס לא תענו * לתרחק לשון
 ערוך מן לתרחק ריב * מתגרים לשון סכסוך שתרגום ומכסכתי ואגרי הוא שלא
 ילך רכיל להדליק המחלוקת * אלהים דיינים * תעולל לשון חפוש * ופרט מן
 ופרט כרעך * הבגירים ימי הבגיר * יחמיד לשון סבור מן כמד בקר * בבגעך
 לשון חשק מן מה בגע בדמי ונומר * תוכה לשון הוכחה מן לא תוכו איש את
 אחיו * במקש ודברים כלומר שאסור להוכיח את סברו אפילו בהוכחת דברים
 וכל שכן במשא ובמתן *

אזהרות ליום שני של לשבועות רמה

נביא שקר מורה
 מסיתים נבערים
 ופנים לא תכיר
 שם אלהים אחרים
 ועל דם לא תעמוד
 שבועות לשקרים
 ולא תשא פני דל
 לרבות במחירים
 שמור פן ביה תשטה
 ואלמנה וגרים
 ולא יעד אחד
 נפשות ובשרים
 אשר תוקח אפלה
 וזבחי השעירים
 ותועבה הדופה

ולא תשמע דברי
 ולא תהיה אחרי
 ועבד לא תסגיר
 ועל פה לא תזכיר
 וכספם לא תחמד
 והחדל ללמוד
 נצור הקי על דל
 ומנשך תחדל
 ומצות לא תטה
 ודין יתום מטה
 ולא תקח שוחד
 ולא תאכל יחד
 ולא תחמוד גזלה
 ולא תאכל נבלה
 ולא תאכל טרפה

ולא

כמשטמה : לשון שטנה מן וישטוס עשו את יעקב :
 ערים : כשכרים פועלים מן
 אויבים מן כשוא לשוא עריך :
 נבערים : כנערים לשון פתיות מן איש בער לא ידע :
 שקר שכייר : על דל הירוש הככין הוא לשון דל מן על דל שפתי והוא עבין
 מניעה : המוזה או עבין התפלה שאנו מתפללים יי שפתי תפתח :
 המוזה או עבין התפלה שאנו מתפללים יי שפתי תפתח :
 פני דל לשון :
 מסכן מן ודל לא תהדר בריבו : במסירים לשון עריך מן ולא רבית במסיריהם
 כפשות וכשרים מן לא תאכל הכפש עם הכשר : השערים לשון טדים מן
 ושערים ירקדו שמה : הדוסה לשון דקיפה מן וכלא אינה הדכו :
 להסקיע

אזהרות ליום שני של שבועות

להפקיע שערים	ולא תקטין איפה
במדת קרקעות	ולא תעשה רעות
וגם לא במשורים	ומשקל המעות
במרבית פן אכלך	ולא תתן אכלך
מלשני בסתרים	ולא תרוץ רגלך
רשעים ומרעים	ולא תשית יד עם
ואחים כנכרים	ולא תגוש רעים
ולא תשוב לקחתו	עזוב עומר שכחתו
וליתומים וגרים	לא למנה נתתו
וביבל תעצור	שנת שבע תצור
ולא תבצור נזירים	ספחים לא תקצור
להוציא בו לחמך	ולא תזרע תלמך
ולא יעלה סירים	ולא תזמור כרמך
ולחם וכרמלי	ולא תאכל קלי
ראשית הקצירים	בפרס תביא לי
ולא	

להפקיע כמו להפקיע כי אותיות בנות מן המלות והוא שלא יקטין איפה לגדל
השער ומשקל המעות והמשורים כמו כך והמשורים לשון מדה מן ומים
במשורה מן אכלך לשון כליה מן מן אכלך בדרך מלשני בסתרים מוליכי
לשון הרע מן מלשני בסתר רעהו תנוד לשון שמירה וכן יזכרו כאשן שינו
ספחים מן ספוח קניד כוירים מן עכבי כוירך לא תבצור תלמך לשון גובה
מן תלמיה רזה וגומר סירים קונים מן הנכי כך את דרכך בסירים
ערלים

אזהרות ליום שני של שבועות

בטחם הלולים	ולא תאכל ערלים
ורלים נחפרים	ולא תהדר גדולים
לאיש עני נקשה	ולא תהיה בנושה
בעורים ושבורים	ולא תתנו אשה
במעלות על מזבחי	ולא יעלה משהו
באחת השערים	ולא תזבח פסהי
והחמין תרושש	והכלים תמשש
עד אחר ועשרים	וח שרפנו בישש
בשר פסה נחוי	ולא תוציא לחוי
ותושב ושכירים	וזר וערל מהוי
בזבחו על חמין	וזבחי לא תשמיץ
לתתן מחסורים	ולבך לא תאמין
ולא יראה שאור	ונשיא לא תאור
בשר ליל שמורים	ולא ילין עד אור
וחלבי זבחיכם	וזבחי שלמיכם
וחלבי	

ערלים והלולים מן שלש שנים יהיה לכם ערלים וכשנה הרביעית קדש הלולים : תהדר לשון הדור שלא ישא משוא פנים : כמפרים לשון מרפה וכויון מן חפרה הלכנה כלומר שלא ישא משוא פנים לקטון ולגדול : נקשה רע המזל מן נכיתי לקשה יום או הוא מלשון מסרון מן ועבר בה נקשה ורעב : משימי הוא כהן גדול : תמשש תכסה מכל שומחה : תרושש לשון ריחוק מן תורישמן ידי : בשש הוא שעה ששית שמיים בשדה : כמון לשון מהירות מן היה דברו כמון לאמר : תשמן לשון פסול ומעוש מן שמן מכהו : מחסורים ענין נדקה לאשר יאמר לו : תאור לבון קללה : להסיר

אזהרות ליום שני של שבועות

וְחֻלְבֵי חֲגִיכֶם

לְהַתִּיר נְאֻסִים

וְכִי יַגַּע בְּשֵׂר

בְּכָל טֶמְאָ נְאֻסֵר

וְלֹא תֹאכַל מֵעֵשֶׂר

דִּגְגָהּ בְּשַׁעֲרִים

וַיִּינֶךְ וַיִּצְהַרְךָ

וּבִכְרוֹת בְּקֶרֶךְ

וּתְרוּמַת יָדְךָ

וּמִבְּחַר הַנְּדָרִים

וְלֹא תֹאכַל עַל דָּם

תְּמִידֵי הַנִּקְדָּם

וְהַחֶלֶב וְהַדָּם

שְׁנֵי אֱלֹהֵי אִסּוּרִים

וְדָג וְחַיָּה שְׁנֵיהֶם

וְעוֹפוֹת לְמִינֵיהֶם

בְּלֹא סִמְנֵיהֶם

אֲשֶׁר בָּסֵם נִכְרִים

וּמוֹס בּוֹ לֹא יִקְרַב

לְהִקְרִיב שִׁי נֶעְרַב

כְּגִבֵן אֹז גֶּרֶב

וּפְסָחִים אֹז עוֹרִים

וּמִיד בֶּן נֶכֶר

לֹא תִקְרִיב אֲשֶׁכֶר

וְלֹא יַעֲבוֹר אֶכֶר

בְּבִכּוּרֵי שׁוּרִים

וְלֹא יַעֲלֶה לְרִצּוֹן

בְּכָל מְקוֹם חִיצוֹן

וְלֹא תִגּוֹז בְּכוֹר צֹאן

בְּמִשְׁקַה הָעֵדֻרִים

וְלֹא תִמִּיר בְּהֵמָה

מִקּוֹדֶשֶׁת חַתּוּמָה

וְלֹא תֹאכְלוּ תְרוּמָה

טֶמְאִים עִם זָרִים

וְלֹא תִבְיֵא לְמִנָּה

מַחִיר כָּלֶב וְזוֹנָה

וְלֹא תִתֵּן לְבוֹנָה

בְּמִנְחַת הַשְּׁעוּרִים

וְלֹא

לְהַתִּיר עֵבֶן יִתְרֹן : כֹּאסֵרִים לֶשֶׁן אִיסוּר טֶלֶא יִסִּיחַ וְתִקַּן בְּאִיסוּר וְהִתַּר אֹז
 הוּא מִן לֹא יִלֵּן מִלֶּבֶט מִנִּי וְגוֹמֵר : שִׁי לֶשֶׁן קֶרֶן מִן יוֹכִילוּ שִׁי לְמוֹדֵא : כְּעֵרֶב
 וְעֵרֶבֶה לֹא וְגוֹ : אֲשֶׁכֶר לֶשֶׁן מִנְחָה מִן אֲשֶׁכֶר יִקְרִיבוּ : אֶכֶר מִן כּוֹשֵׁן אֶכֶרִים : תַּעֲרִיב
 מִן

בשמן המשחה
 ושרט בבשרים
 ועיניך תפקח
 לרצחי כסתרם
 דבר גד הנשה
 בעיניך תרים
 בלבבך תצפנו
 למולך אכזרים
 בשבתותי לרצות
 ומקרא בכורים
 לצדק ולכשרון
 ומקרא כפורים
 בליל צאתך מבור
 על ראשי נזירים
 להטמא לאביו
 ויתר השארים
 לחכלילות עין

ולא

ולא תקריב למשחה
 ולא תשים קרחה
 קטרת לא תרקח
 וכופר לא תקח
 שמור פן תנשה
 ומצות לא יקשה
 וחק אותו ואת בנו
 ובנה לא תתנו
 וכל מלאכה להקצות
 ומקראי מצות
 ומקרא זכרון
 ומקראי הרון
 ועצם לא תשבור
 ותער לא יעבור
 ולא יצא מפיו
 ולא אחותו ולא אחיו
 ולא ישתה יין

מן ולא ימיר אופנו ונומר : תנשה לשון שכסה מן כי כשני אלהים : יקשה מן
 לא יקשה בעיניך ונומר : תרים תכבד ותגדל מלשון רמה קרני : להקנות
 איבוד מוקשה : לרצות להשלים מן הרצת את שבתותיה : ולכשרון הוא
 כשרון המעשים בראש השנה : הרון לשון ריכה מן קומי רוכי בלילה רמו על
 לילי אשמורות : לככלילות לשון אדמימות מן סכלילי עינים ונומר :

קעקע

אזהרות ליום שני של שבועות

ויתר הדברים
בגוף לא תרקע
ויובל לקברים
במחנה הפאה
בך ערות דברים
להשם על מסכן
לאדיר אדירים
בנדהים ונופלים
כהבלי הנכרים
במו פשתים נחבש
תמרים ושאורים
ולא תסכו לשמי
אשר לפני עפרי
וכהם לא תעשו
כמסת המורים
דבריו תיראו

וחיים

ולא הומץ יין
וכתובת קעקע
והמקלל יוקע
ומקרה הנראה
וצורה לא יראה
ונשך לא תחכן
וחוק לא תעשו כן
ועינה לא תעלים
ולא תעשה אלילים
וצמר לא תלבש
ולא תקטירו דבש
ולא תעלו לחמי
במזבח פנימי
ביצל נוף לא תחסו
והאל לא תנסו
וחוק לא יראו

קעקע לשון עומק וסרות מן סרות על הלמות : יוקע לשון תליה מן
והוקע אותם וגומר - הפאה לשון ריחוק מן פאה : תתכן כמו תתקן כלומר
שלא יבקש לו כד היתר או לשון משכון מן תוכן לבנים וגו' - מסכן כמשמעו
כמש לשון דבוק ומעורב מן וישכנוש את שמורו - עפרים הם בדי הארון מן
שכי סדין כשני עפרים - כוף הוא מזרים מן כוף ותתפנמם : תחסו לשון
הסתופפות מן צלל כנפוך כמסה וגו' - וכהם לא תעשו אזהרה על סדום הזכר
המורים לשון סודר ומורה - יראו מן לא יראו פני ריקס האמור בנ' רגלים
כנאלמים

אזהרות ליום שני של לשבועות

וְשֵׁלוֹם כְּנֵהָרִים
 מֵאֵד חֲקוּ וְאִמְצוּ
 כִּי הֵייתֶם גֵּרִים
 מֵאֵד חֲקוּ וְדַרְשׁוּ
 כְּנֵי אֲלֹהִים סָרִים
 חֲדַל מִהַתְרַשֵּׁל
 וְנָא לַיִל שְׁמֹרִים
 אֲשׁוּרִיךָ כּוֹנֵן
 בְּצֵאתֶם לְדַרְוִים
 לְמִלֵּאת אֶת סִפְקֶם
 מְרֹדִים וְנִעֲוִרִים
 עֲבֹדַת עֲבָדֵיהֶם
 עֲבָדִים נִמְכָּרִים
 וְלֹא תִקְשֶׁה עֲרֹפֶךָ
 בְּנִשְׁךָ כִּי הִירִים
 בְּתַתְּךָ לְתוֹשֵׁבְךָ
 וְלֹא

וְחַיִּים תִּמְצְאוּ
 וּבְדַבֵּר לֹא תִשְׁקִצוּ
 וְהִגֵּר לֹא תִלְהַצוּ
 וּבְדַבֵּר לֹא תִנְחֲשׁוּ
 וּבְדַבֵּר לֹא תִכְחֲשׁוּ
 וּבְדַבֵּר לֹא תִבְשֵׁל
 וְלֹא תֹאכַל בִּשְׂל
 וּבְדַבֵּר לֹא תִעֲוִן
 וְהַעֲבָדִים הַחֹנֵן
 וְלֹא תִגְרַע חֹקֶם
 וְלֹא תִשְׁלַחֶם רִיקֶם
 וְלֹא תִעֲבֹד בָּהֶם
 בִּיעֵן כִּי לִי הֵם
 וְלֹא תִקְפוּץ כַּפְּךָ
 וְלֹא תִתֵּן כַּסְפְּךָ
 וְלֹא יִרַע לְבַבְךָ

כנאלחים כתעבים ונבאשים מן יעדיו כאלמו : סרים לשון הסרה מן
 סרו מהר האמור בעון העגל : מהתרשל לשון רעיון שתרנו' תרפכה
 יתרשלו : בשל ונא אזהרה לקרצן ספק שלא יאכל ממנו כא ומבנשל
 כי אם עלי אש ונו' * תעונן מן לא תעוננו * אשורריך כמו נעדיך : לדרורים
 לחרות * ספקס לשון ספוק מן כאלאת ספקו יצר לו : מרודים לשון
 דלות * ונעורים לשון ריקות מן ויכשר ה' את מערים : תקפוז לשון
 סתימה מן קפכה פיה * כיהירי' לשון יוהרא ונאות מן וד יהיר לז שמו :
 קסמים

אזהרות ליום שני של לשבועות

קסמים וְחִבְרִים	וְלֹא יִמְצֵא בְךָ
וְלֹא תִשְׁחִית זְקֵנְךָ	וְלֹא תַעֲבִיר בְּנֶךְ
לְכָלוֹת הַצּוֹרְרִים	וְלֹא תַחֹס עֵינֶךָ
בְּרִית וְלֹא אֱלֹהֵיהֶם	וְלֹא תִכְרֹת לָהֶם
בּוֹרוֹת נִשְׁבָּרִים	וְלֹא תַעֲשֶׂה כָהֶם
בְּחֻקוֹת מִשְׁמַרְתֶּם	וְלֹא תִלְךְ אִתָּם
וְלֹא תַחֲוֶן צָרִים	וְלֹא תַחִיָּה אוֹתָם
וּבִס לֹא תִתְחַתְּנוּ	בְּאַרְצֵכֶם לֹא יִשְׁכְּנוּ
כְּהַבְלֵי שׂוֹא שֹׁמְרִים	וּמִשְׁכִּית לֹא תִתְּנוּ
בְּעִיר עָלֶי תִזְנֶה	וְלֹא תִשְׁאִיר עֹנֶה
אֲבַל הַחֶרֶס תַּחֲרִים	וְהִיא לֹא תִבְנֶה
בִּידֶךָ לֹא יִדְבֵק	וְחֶרֶס עִם נָבֵק
כְּמַהֲפַכַת זָרִים	וְהִיתָה תֵּל אָבֶק
וּמוֹאֲבֵי תִבּוֹר	וְעַמּוֹנֵי תִפּוֹר
בְּסוֹד עִם נִבְחָרִים	וְלֹא יִבֵּא מִמּוֹר
לְאִכְזָרִים וְקָמִים	וְלֹא תִדְרוֹשׁ שְׁלוֹמִים
לְהַצִּיב מִכְמוֹרִים	וְלֹא תִשִּׂים דָּמִים

וְלֹא

קבנים וכשפים : סכרים מן סוכר סוכר שמחבר השדים יסד : תחום
 לשון תעון סמלה ומכירה : ומשכית לשון כיור מן ואלן משכית :
 עונה לשון ערירי מן ער ועונה : תוכה עיר הכדקת : כנף כמו אבק
 כלומר שלא ידבק בידו ולאומה מן החרס : כמהפכת זרים סדום ועמורה :
 תבוא כמו תפול מן בור עמים : אכזורים לשון דעת מן יכלה במכמוריו
 ראשית

וצדיקים עניים
 ולא ינחלו ערים
 אשר אין עמו אמת
 אשר ערום יערים
 במצות שוכן זבול
 בעת תבנה מצרים
 להזנות מדעתך
 בלכתה לאחרים
 בנדת טמאתה
 לגלות המקורים
 בעולת אח נגור
 קדשים מזורים
 בסוד עדה קדושה
 לבושי הנברים
 לבושי הנשים
 בבנים נכשרים
 באחיק העברי
 אבל פי בן חורים
 ולא

ולא תהרוג נקיים
 ולא תעזוב ליום
 ולא תדרוש אל מת
 והמכשף הצמת
 ולא תשיג כל גבול
 ולא תשחית עין יבול
 ולא תחלל בתך
 ולא תשיב אשתך
 ולא תשכב אותה
 ואשה אל אחותה
 ולא תהיה לאיש זור
 ולא יאכל מזור
 ולא תהיה קדשה
 ולא יהיה על אשת
 ולא ילכשו אנשים
 ולא יהיו קדשים
 ולא תרדה בחורי
 ולא תמליך נכרי

רשעים ? המות לשון כרת מן ומשכתי אכתי ? ערום יערים כלם לשון ערמה
 ותפלות ? תשיב כמו תסיב והוא הסנת גבול ? עכרים ערי מכר ?
 נגור מלשון כרת והוא ממות יבוס ? מזור לשון זר וכבר מן מזור הייתי לאחי ?
 עורים לשון הערשה כלומר שלא יאכל זר קדש אשר הופרש :
 לב א 32 למגורים

אזהרות ליום שני של שבועות

וסוסים ופרשים	ולא ירבה נשים
לארץ המצרים	ולא ישב חפשים
בסוסי מרכבו	ולא יסור לבבו
וחמדת האוצרים	וכספו וזהבו
כממכרת נכרי	ולא תמכור עברי
כבאו למגורים	ולא תתעב מצרי
כבואו להדומי	ולא תתעב אדומי
פצועים ושבויים	ולא יבא בעמי
אשר תוקח בכרית	ולא תצא עברית
בראשי אברים	כצאת אמה נכרית
ודפדה במחירה	ואם יבגוד גבירה
כיתר ממכרים	ולא ימשול למכרה
שארה וכסותה	ולא יגרע אותה
בקחתו בת אחרים	ומשכב עונתה
אסורות לכהן	וארבע נשים הן
כשרה לאחרים	והאחת מהן
ולא יפרוס קרע	ולא יגדל פרע
ומקדש מבצרים	ולא יחלל זרע
ולא	

למגורים לשון נרות והוא גר נדק : לכדונו תמת כנסי השכינה מן והדום
 דגלי : ראשי איברים הם שן ושון האמור בעבד : פרע הוא גדול מער
 פרום לשון קרע מן ונגדע יכין מרומים : ועצבים שהוא בית הנקדש
 ונקדש תכנר קמני שהוא גבוה מכל העולם :

אזהרות ליום שני של שבועות רנ

לאביו ולאמו
 אשר אין לו קוברים
 לפניו ידעה
 כחתן מחדרים
 גדולתו תרבה
 וזרח כמאורים
 בקחת זר בתו
 בשובה פנעורים
 שכירו ותו שבו
 באהלי תמרורים
 בזרון ובתרמית
 שסועי התורים
 כלילו פן יחת
 כאילים עם כרים
 ראות קדש כבלע
 וטמא

ולא יטמא עצמו
 אבל על מת עמו
 וכדבר לא יצא
 ויגיל עת יצא
 וכדבר לא יכבה
 ונרו לא יכבה
 ולא תאכל פתו
 אבל תאכל אתו
 וגם לא יאכל בו
 ועל מת לא יבא
 ולא יאכל פנימית
 ולא יבדיל להצמית
 ולא יאכל מנחת
 ולא תזבח משחת
 וזר לא יתגלע

לא יכבה הוא אם תמיד תוקד על המזבח לא תכבה :
 זרע מישראל : באהלי תמרורים אהל שיש שם מת ועל שם הכבי וההספד
 בקרא תמרורים : תרמית לשון מרמה מן וכביאי תרמית : להצמית כמו
 להכרית מן ומשנאי אצמיתם : שסועי התורים מן ושסע אותו בכנפיו :
 כלילו מן כליל תהיה לא תאכל : יחת לשון שבר מן אל תערזן נאל תחת :
 משחת לשון פסחות והשחתה והוא ציווי על קרבן בעל מוס מן משחתם בהם :
 ברים מן חלב כרים והוא כנשים : יתגלע לשון ערבוז מן לכבי התגלע הריב
 בעושים : גלעל' כסוי מן ולא יבא לראות כבלע את הקדש ונו' :

אזהרות ליום שני של שבועות

בְּשֶׁאוֹן וּשְׁבָרִים	וְטָמֵא פָּן יְבוֹלֵעַ
וְיִהְיֶה לְטוֹרַח	וְלֹא יַעֲבֹט אֹרֶחַ
וְרַעְיוֹ הַמַּמְרִים	וְלֹא יִהְיֶה בְּקֶרֶחַ
עֲבוּדָה לֹא יִתְקַן	וְלֹא יִזְקַן
עַל פְּנֵי הַצְּפוּרִים	וְלֹא תִקַּח אִסְקָן
בְּמִצּוֹת לֹא תִשָּׂךְ	וְיִמִּיךְ אִמְשִׁיךְ
בְּאֶרֶץ לֹא סְדָרִים	וְאֹרֶךְ לֹא יִחְשִׁיךְ
בְּמִצּוֹת גְּבוּל שֶׁבֶת	וְלֹא תִמוּט רֵבֶת
וּמֵאִפֶּה תְּנוּרִים	וְחֹק מִנְחַת מַחֲבַת
בְּמִצּוֹת לֹא יִזַּח	וּבִיתְךָ לֹא יִסַּח
שְׁתֵּים נֹאמְרִים	וּמִצּוֹת פָּן תִּשְׁבַּח
וּמִצּוֹת לֹא תִשְׁקְרוּ	וּמִצּוֹת לֹא תִבְעֵרוּ
שָׂדֶה מְגֵרֵשׁ עָרִים	וּמִצּוֹת לֹא יִמְכְרוּ
וּרְכָב וְרֵחִים	וּמִצּוֹת כְּלָאִים
בְּכִיסֵי מִסְחָרִים	וְאֲבֵנֵי מֵאוּנִים
וּמִצּוֹת	

יבולע לשון השמטה מן ה' פאטו יבלעם ומן בלע ה' ולא נומר: היום כ"ה ע"ב
 לשון שנות מן לא יעבטו אורקות כלומר שלא יעשיר ככהונה: היום כ"ה ע"ב
 אמוסך לשון אריכות מן במשך היובל.
 סדרים רבת לשון רבוי מן רבת שכנה לה כפשי וקוח שלא ירבה בתפוח
 שבת מקבת מן על מקבת בשמן יסח לשון הריסה מן בית נאים יסח ה'
 יסח לשון הגבהה מן לא יזח הקוץ מעל האפוד שנים כאמרים ע"ש שכאמר
 פן תשכח את הדברים ונומר ופן תשכח את ה' אלפיך מנרש מן ושדה מנרש
 עריהם ורכב ורמים ידוע מן לא יקבול רמים ורכב מן עסקרים כמו כומרים
 לא

אזהרות ליום שני של שבועות רב

ומצות לא תניף	לעולם לא תחניף
ומצות פן יוסיף	להכות נותרים
ומצות לא תחבול	עלי כתף הסבול
וחילך לא יבול	ותפרח כתמרים
ומצות לא תגרע	לעולם לא תפרע
וחוק מוציא שם רע	ושם עלילות דברים
וחוק לא תוסיפו	וחוק לא תחניפו
וחוק לא תקיפו	פאת ראש ככומרים
וחוק ולא תתורו	וחוק לא תגורו
וחוק לא תסורו	וחוק שבועות אסרים
וחוק לא אכלתי	וחוק לא בערתי
וחוק לא נתתי	למתי נגזרים
ובתעודת העבוט	במישרים תשפוט
ופרשת הדיוט	ופרשת שוטרים
ובכל פרשיות	מפיקי תושיות

אשר

לא תניף ידוע מן לא תניף עליהם ברוב : תחכיף ידוע מן ולא תחכיפו
 את הארץ : וממות פן יוסיף הוא ארבעים יכנו ונומר : ותסבול מן כושא סבל
 והוא לשון משא : ומילך לשון מיל : יבול לשון כפילה מן ועלהו לא יבול :
 תפרע לשון בטול מן למה משה ואהרן תכריעו את העם ונומר : תגורו לשון
 מורא מן כי יגורתי מפני האף והחמה : תסורו ידוע ופן יסורו מלבבך
 אסרים לשון קשר מן לאסור אסר וגו' : כגורים כמו כרותים : ובתעודת
 העבוס כמו ובתורת המשכון : הדיוט הוא כהן משוח חלמה : שוטרים
 ידוע מן ודברו השוטרים ונומר : תושיות חכמות על שם שמתישין כמו של

אזהרות ליום שני של שבועות

מקום נהרים יאורים
 חרוצים במעשיהם
 במכתב נזכרים
 למולך ברוב רשעו
 אשר ידו ירים
 ובן סבא וזולל
 ומדיח ערים
 בשם עבודה זרה
 וידעוני שקרים
 לפחד ופחת
 בחרב נדקרים
 תכסה תולעת
 לבהמת היערים
 ועל כלה כנוסה
 והבא על זכרים

אשר הם בציות
 ואהר ושבעים הם
 ואלה פקודיהם
 אשר יתן זרעו
 והמגדף ישעו
 ומסית ומחילל
 ומכה ומקלל
 והדובר סרה
 ובעל אוב לזרא
 ונפש רוצחת
 ועם עיר נדחת
 ונביא מדעת
 ואשה נרבעת
 והבא על ארוסה
 ועל בהמה אבוסה

ובא

אדם בעיון נקראו החממות תושיות * בציות לשון יונש מן הלכו בציות נהר :
 חרוצים לשון כלה וכמרה מן אס חרוצים ימיו * ישעו כמו מושיע והוא כנוי
 לאל יתברך המושיע * ומדיח ערים מן עיר הכדמת : לורא לשון הרמקה או
 חרב מן והיה לכס לורא * ופחת לשון שוחה מן יכול אל הפחת * כדקרים לשון
 דקירת חרב או רומח מן וידקור את ש:יהם * וכביא מדעת הוא כביא שקר
 שמתכבא מדעתו את אשר לא נהוה ה' * תולעת לשון רמה ותולעה : כרבעת
 כמו כבעלת * היערים הם חיות הכר * כנוסה לחוסה ולא
 כבעלה * אנוסה מן אנוס כעליו :

ויבאיש

אזהרות ליום שני של שבועות רנב

מאד יחפיר ויבאיש
שני אלה אסורים
ובת בנו ובת בתו
ובא על אחות הוהם
ובת בנה ובת בתה
למלא את משמרים
ועל אשת אחיו
כל אלה אסורים
והבא על חמותו
לפי שאול נפזרים
ומשפט זוכמיהן
להשמיד ולהחרים
ברעתו להזמית
נפשות נבחרים
בשחת ירדם
יהי כיקר כרים

וארור

ובא על אשת איש
ודדתו מבאיש
ובא על יולדתו
ובתו ובת אשתו
ועל אשה ובתה
ועל נדה בשבתה
ועל אשת אביו
ואם חמותו וחמיו
והבא על אחותו
ובא על אחות אשתו
ומשפט בנות כהן
ומשפט בועליהן
והבועל ארמית
והגונב בתרמית
והגונב אדם
ואוכל חלב ודם

ויבאיש לשון סרחון מן הכאשתם את רחבו
גברו על ברכות הורי משמרים הם וימי לבון לחשה בכדתה ונמיהקן ל
מקשבה מן ועשית לו כאשר זמס וגו' ארמית סתם גויה להזמית כמו להכרית
מן ומשפאי ארמיתם תרמית לשון מרמה ותמבלה נבחרים הוא זרע ישראל
מן הסוקר בעמו ישראל ירדם לשון תרדויה מן וישכב וירדם כיקר כרים
לשון כבשים והוא ככוי על יהודי האוכל חלב ודם שהוא
כמשל לבהמה

אזהרות ליום שני של שבועת

אֲשֶׁר פָּגוּל יֵאָכֵל
 בְּאִשֵּׁי הַכִּיּוֹרִים
 לְאוֹחַז עֵינַיִם
 לְאוֹכֵל נֹתָרִים
 לְכֹלֵה וְנִהְרָצַת
 בַּיָּמִים נִסְפָּרִים
 בַּחוּשׁ שְׂמוֹ יְכוּסָה
 בַּיּוֹם הַכַּפּוּרִים
 בְּעֵבְרַתִּי אֲשַׁפֵּט
 לְמִשְׁפַּט הַמּוֹרִים
 וְהַמַּעֲלָה בַּחוּץ
 בַּיָּמִי כִּיּוֹרִים
 תְּהִי נַפְשׁוֹ לְהַכְרִיחַ
 וְהִיא

וְאִרְוֵר כָּל נוֹכֵל
 וְהוֹאֵרְק יֵאָכֵל
 וְשִׁבְרוֹן מַתְנִים
 וְנִקְיוֹן שְׁנַיִם
 וְעוֹבֵד מִפְּלֶצֶת
 וְאוֹכֵל מִחֻמָּצַת
 וְפֶסַח לֹא יַעֲשֶׂה
 וְאִישׁ אוֹכֵל וְעוֹשֶׂה
 וְאִישׁ סֶךְ וּמַפְטֵם
 וְאִישׁ אֲזוּנֵי יָאֵטֵם
 וְהַשּׁוֹחֵט מִחוּץ
 וְשֵׂאִינוֹ רְחוּץ
 וְעוֹבֵר עַל דַּם בְּרִית

נוכל לשון ערמה מן ויתככלו אותו שכן תרגום אנקלוס בערמה בנכילו :
 באישי הכיורים מן תכור וכירים יותן : שברון לשון סבר והיא שברון הגוף
 שיבא לאוסו עינים בכסוף . ונקיון שנים לשון וך ונקי מן ונקתה לארץ
 תשב כלומר שיפלו השנים לאוכל מותר הקרבנות ותשאר הפה נקי מהם .
 משלמת מן ועשתה משלמת לאשרה והוא כנו' לע"א ע"ש פלגות לעובדיהם :
 לכלה וכמרצת לשון כליון ונו' : סך לשון סיכה מן ורצנת וסכת והוא
 שמן המשחה שנאמר בו על כשר אדם לא ייסך : ומפטט ענין פטוס הקטרת
 והוא ל' תקון . יאטט לשון סתימה מן כמו פתן מרש יאטט אונו : המורים
 מקמים יודי הוראה ואינו כמות המורים דלעיל : והמעלה בחוץ מן מה
 שכתוב בן תעלה עלותיך : ושאינו רחוק אזהרה לכהן שלא ישמש בלי קדוש
 דים ורגלים שסייב מיתה בידי שמים : במימי כיורים מן את הכיור ואת כנו :

לשֶׁלַח הַאֲסִירִים
 כּבּוֹאוּ לְמִקְדָּשׁ
 כְּטוֹמְאֵת הַבְּשָׂרִים
 תּבוֹאֵהוּ מֵהוֹמָה
 בְּעֵבְרוֹ מֵאֲמָרִים
 יבּוֹאֵהוּ חֶבֶל
 וַיֵּאחֲזֵהוּ צִירִים
 טְבוֹל יוֹם הַנְּמֹסֶר
 בְּגָדִים נִסְפָּרִים
 כְּמוֹתוֹ אֲכַבֵּד
 מְחוֹסֵר כְּפֹרִים
 לְפָרוֹעַ וְשִׁתּוֹי
 לְשִׁמְשׁ בְּחֻדְרִים
 וּמִצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה
 וּמִגֵּן לְיִשְׂרָאֵל

וְהִיא תִקְוָה וְאַחֲרֶיהָ
 וְהַטְּמֵא יוֹדֵשׁ
 וְהָאוֹכֵל נִקְדָּשׁ
 וְהָאוֹכֵל תְּרוֹמָה
 וְכִהֵן כִּי יִטְמֵא
 וְהָאוֹכֵל טָבֵל
 וַיִּגַע לְהַחֲבִל
 וּמִתְבַּל יוֹסֵר
 לְשִׁמְשׁ וּמְחוֹסֵר
 וְהַזֹּר הַעוֹבֵד
 וּמֵאֲרֶץ יֵאָבֵד
 וְהַמּוֹת רִתּוֹי
 וְטֵמֵא הָאֲתוֹי
 כָּלֹּ מִצּוֹת עֲשֵׂה
 בְּעֻזַּת צוֹר מִחֶסֶה

אלה

יודש מן והשיג לכם דיש את בניר טבל הוא הדגן שהוא ממוסר תרומה ולמון
 סכמים הוא טב לא כלומר שאינו טוב לאכול עדין מכל לשון כאב מן
 מכלי יולדה צירים כמו כן לשון כאב מן צירים ומבלים ומתבל יוסר כלומר
 שימות ויוסר מן העולם טבול ל'טבילה' הנמוסר כלומר שתכף בהעריב
 שמשו יטבול כדי שלא יתקייב מיתה בידי שמים בגדים נספריס הם ס' בגדים
 לכהן גדול עב' כהן הדיוט' אכבד לשון כבוד מן על כני כל העם אכבד רתוי
 כמו ראוי במלוק א' ב' כ' אתכ"ם לפרוע ל' גדול שער משום שכאמר
 כסוס יכסמו את ראשיהם גשעני ל' שכור מן שתוי יין האתוי ל'
 הובאה

אזהרות ליום שני של שבועות

יסודות נבחרות
כסנסי תמרים
לקבץ עם אביון
ועמק הפגרים
ויגיה חשכו
וקרננו ירים
בקום ישני עפר
וכנשוא נס הרים
חרננה פיות
ומהררי נמרים
ברעה יתמוגג
בשמחה ובשירים
נהלך בהליל
ואז יעלו פרים

אלה התורות
ולהנה פארות
ימדר אל עליון
ויבנה הר ציון
ויקים את סוכו
ויחז עוז למלכו
ויראו מתי מספר
וכתקוע שופר
ומראש הומיות
וממעונות אריות
ואז כל עם שוגג
לקול המון חוגג
ועל הר הגליל
ואז תהפוך כליל

תושלבע

הנבאה מן אתא בוקר ומן ויתא ראשי עם פארותיו
יגיה חשכו כמו יאיר אפלתו מן וס' יגיה קשכ' ומן לא יגה שכיב
אשו מתי לשון אנשים מן ויהיו מתי מספר הומיות לשון מונות מן פראש
הומיות תקרא המון לשון חיל קונג לשון סג' והוא רמו לכסין הכית
שכעלה לאונג נ' פעמים בשנה דע"ה חליל מן חוף וחליל כליל הוא
רמו על קרבן כליל תהיה ואז כעלה פרים ישי רנון שיהיה במהרה בומיכו
אמן ;
תמו ונכות לא תעשה ברוך אומר ומושה
סאומר אין כאלהיכו וקדיש על ישראל וזכרו ומתפלל תפלת מנחה כמו
אתמול ואמר כך קורין סגו של חות ;

ויהי בחצי הלילה והיחרד האיש וילפרג והגרת
 אשה שכבת מרגלתיו : ויאמר מראת
 ותאמר אנכי רות אמתך ופרשת כנפך על אמתך
 בי גאל אתה : ויאמר ברוכה את ליהוה בתי
 הטבת הסודך האחרון מן הראשון לבלתירל כת
 אחרי הבחורים אסדל ואם עשיר : ועתה בתי
 א תיראי כל אשר תאמרי אעשה לך כי יודע כל
 שער עמי כי אשת חיל את : ועתה כי אמנם כי
 אסגאל אנכי וגם ישגאל קרוב ממני : ליני הלילה
 והיה בבקר אסגאלך טוב יגאל ואם לא יחפין
 לגאלך וגאלתיך אנכי חיהוה שכבי עד הבקר :
 ותשכב מרגלתיו עד הבקר ותקם בטרם יביר איש
 את רעהו ויאמר אל יודע כי באה האשה הגרן :
 ויאמר הבי המטפחת אשר עליך ואחזי בה ותאחז
 בה וימד שש שערים וישת עליה ויבא העיר :
 ותבוא אל חמותה ותאמר מראת בתי ותגר לה את
 כל אשר עשה לה האיש : ותאמר שש השערים
 האלה נתן לי כי אמד אלי א תבואי ריקם א חמותך :
 ותאמר שבי בתי עד אשר תדעין איך יפל דבר כי
 לא ישקט האיש כי אם כלה הדבר היום : ובעז
 עלה השער וישב שם והנה רגואל עבר אשר
 דבר בעז ויאמר מורה שבה פה פלגי אלמני ויסר
 וישב

וישב : ויקח עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר
 שבו פה וישבו : ויאמר לגאל חלקה השדה
 אשר לאחינו לאלימלך מכרה נעמי השבה משרה
 מואב : ואני אמרתי אגלה אונק לאמר קנה
 נגד הישבים ונגד זקני עמי אסתגאל גאל ואם לא
 יגאל הנידה לי ואדעה כי אין זולתך לגאול
 ואנכי אחריך ויאמר אנכי אגאל : ויאמר
 בעז ביום קנותך השדה מיד נעמי ומארת רות
 המואבית אשתהמת קנית לחקים ששהמת על
 גחלתו : ויאמר הגאל לא אוכל לגאול לי פך
 אשחית ארת גחלתי גאל לך אחה את גאולתי
 כי לא אוכל לגאול : וזאת לפנים בישראל על
 הגאלה ועל התמורה לקים כל דבר שלף איש
 נעלו ונתקלרעו וזאת התעודה בישראל :
 ויאמר הגאל לבעז קנה לך וישלף נעלו : ויאמר בעז
 לזקנים וכל העם עדים אתם היום כי קנית את כל
 אשר לאלימלך ואח כל אשר לכליון ומחלון מיד
 נעמי : וגם את רות המואבית אשת מחלון קנית לי
 לאשה לחקים שם המת על גחלתו ולא יכרת שם
 המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום :
 ויאמרו כל העם אשר בשער והזקנים עדים יתן
 יהוה את האשה הבאה אל ביתך כרחל וכלאה

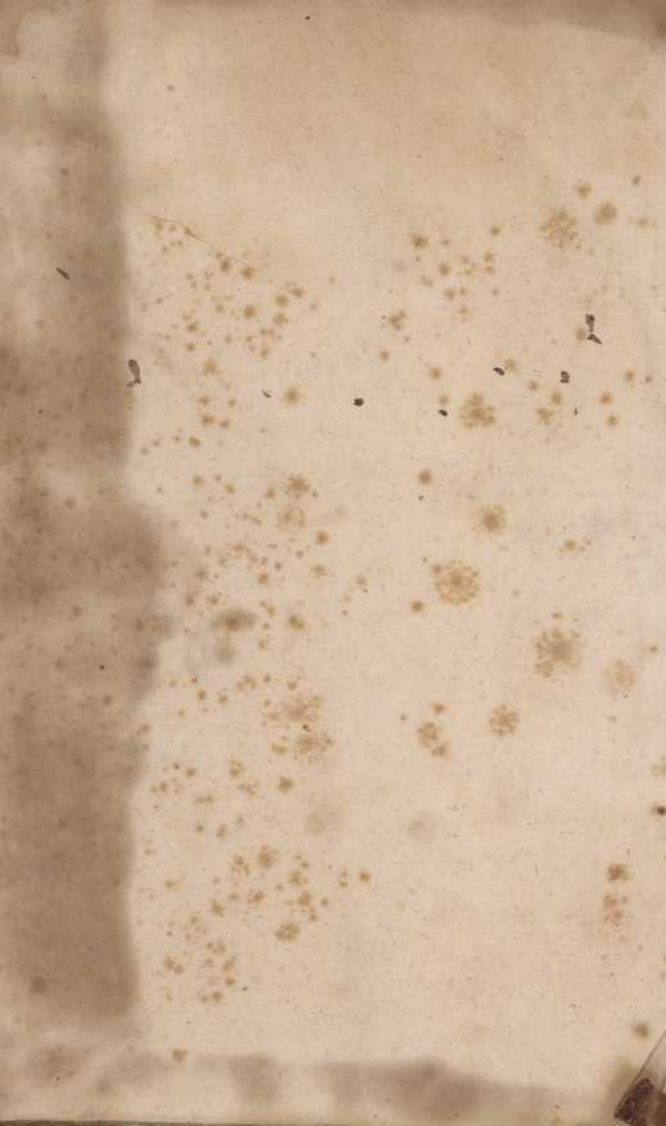
אֲשֶׁר בָּנוּ שְׂתִיהֶם אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעִשְׂרֵה־חֵיל
בְּאִפְרָתָה וּקְרָא שֵׁם בְּבֵית לֶחֶם: וַיְהִי בֵיתְךָ כְּבֵית
פְּרִיץ אֲשֶׁר יִלְדָה תָמַר לַיהוּדָה מִן־הַזֶּרַע אֲשֶׁר־יִתֶּן
יְהוָה לְךָ מִן־הַנְּעֻרָה הַזֹּאת: וַיִּקַּח בְּעֵז אֶת־רוּת
וַתְּהִי לוֹ לְאִשָּׁה וַיֵּבֵא אֵלֶיהָ וַיִּתֶּן יְהוָה לָהּ הַרְיוֹן וַתֵּלֶד
בֶּן: וַתֹּאמְרָנָה הַנְּשִׁים אֶל־נְעָמִי כִּרְוֹךְ יְהוָה אֲשֶׁר
לֹא־הִשְׁבִּית לְךָ גֹּאֵל רוּם וַיִּקְרָא שְׁמוֹ בִּישְׂרָאֵל:
וַהֲיִהֶי לְךָ לְמַשִּׁיב נֶפֶשׁ וּלְכֹלֵל אֶת־שִׁכְתְּךָ כִּי כִלְתְּךָ
אֲשֶׁר־אֶהְיֶיךָ יִלְדְתוּ אֲשֶׁר־הִיא שׁוֹכֵה לְךָ מִשְׁבַּעַת
בָּנִים: וַתִּקַּח נְעָמִי אֶת־הַיֶּלֶד וַתִּשְׁתַּהוּ בְּחִיקָה וַתְּהִי
לוֹ לְאִמָּנָת: וַתִּקְרָאנָה לוֹ הַשְׁכֵּנוֹת שֵׁם לְאִמֵּר יֶלֶד
בֶּן־לְנְעָמִי וַתִּקְרָאנָה שְׁמוֹ עוֹבֵד הוּא אֲבִי־יֵשׁוּ אֲבִי־
דָוִד: וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת פְּרִיץ פְּרִיץ הוֹלִיד אֶת־הַצֶּרוּן:
וַחֲצֶרוֹן הוֹלִיד אֶת־רְסוּרְם הוֹלִיד אֶת־עַמְיָדָב:
וְעַמְיָדָב הוֹלִיד אֶת־נַחֲשׁוֹן וְנַחֲשׁוֹן הוֹלִיד אֶת־שְׁלֹמֹה:
וְשְׁלֹמֹה מוֹן הוֹלִיד אֶת־בּוֹעַז וּבּוֹעַז הוֹלִיד אֶת־עוֹבֵד:
וְעוֹבֵד הוֹלִיד אֶת־יֵשׁוּ וַיֵּשׁוּ הוֹלִיד אֶת־דָּוִד:

קדיש

נשלמו תפלות המועדים תהלה לאל חי העולמים :

No Caja

6-45